

העולם

מלכודת?

טכסיס?

הצללה?

ליאונרד פרוז'נייב

תוכנית השלום

המחיר 1.50 ל"י

קריאה יפה

וראי הכתבת בכך כי בשבועות האחרונים נעלם אחד המדורים מעל דפי העיתון. זהו מדור עולם האשה, שנועד להגיש חומר ספציפי לקוראות העיתון בתחומי היופי, האופנה, החינוך וכל הנושאים המעניינים בדרך-כלל נשים יותר מאשר גברים. הכללנו מדור זה החל ממרץ 1969, כאשר הרחבנו את העיתון. התוספת הפתאומית במיספר העמודים בעיתון, עוררה בנו אז את החשש כי המערכת לא תהיה מסוגלת לספק מדי שבוע חומר כללי למיספר כה רב של עמודים. הרכבנו לכן מערכת נוספת עבור המוסף המיוחד לאשה. אולם במשך השנה בה הופיעה תוספת זו הגענו לכמה מסקנות. העיקריות שבהן היו:

- למרות שניסינו להגיש את החומר במדור האשה בצורה שיהיה קריא גם על-ידי גברים, הרי עצם החלוקה המדורית, שהי

השוטר עוצר את הצלם והדוגמנית במונית

עידה מדור זה לנשים, הרתיעה גברים רבים באופן תהיכרתי לקרוא את החומר המוגש בעמודים אלה, הגברים בין הקוראים היו נוהגים בחלקם לקרוא את העיתון עד מדור האשה. ● הסתבר שלמרות התוספת בעמודי העיתון, אין השטח מספיק כדי להכיל את חומר החדשות הכללי. החלוקה השרירותית למדורים מנעה מראש גמישות בעריכת עמודי העיתון. כתוצאה מכך החלטנו לחתור על המדור אך לא על החומר שהיה כלול בו. הנושאים שהופיעו עד כה במדור האשה ישולבו מעתה במסגרת ובסיגנון הכללי של העיתון.

★ הקצין רצה להשתכנע

אחת הדוגמאות לכך היא הכתבה על אופנת לבני-הנשים המופיעה בגיליון זה (עמודים 35-34). אילו היתה כתבה זו מופיעה במסגרת מדור עולם האשה ייתכן שהיא היתה מעניינת רק נשים. עתה, קרוב לחדאי, שמיספר רב יותר של גברים יתעניינו בה. כי גם בשעה שכתבה זו צולמה היא הייתה גורם התעניינות בעיקר לגברים. בחודשים האחרונים נפוצה באירופה המערבית אופנת-הלבנים — הופעה בפומבי של נערות הלבושות חזיות ותחתונים בלבד. רצינו לבדוק כיצד תתקבל אופנה זו בארץ. שלחנו דוגמנית, לבושה בלבנים, בלחייבת כהבת וצלם אל רחובות תל-אביב. האיש היחיד שבחר להגיב בצורה קיצונית ויוצאת-דופן למראה האופנה החדשה היה שוטר שניצב על מישמרתו ליד כליבו שלום.

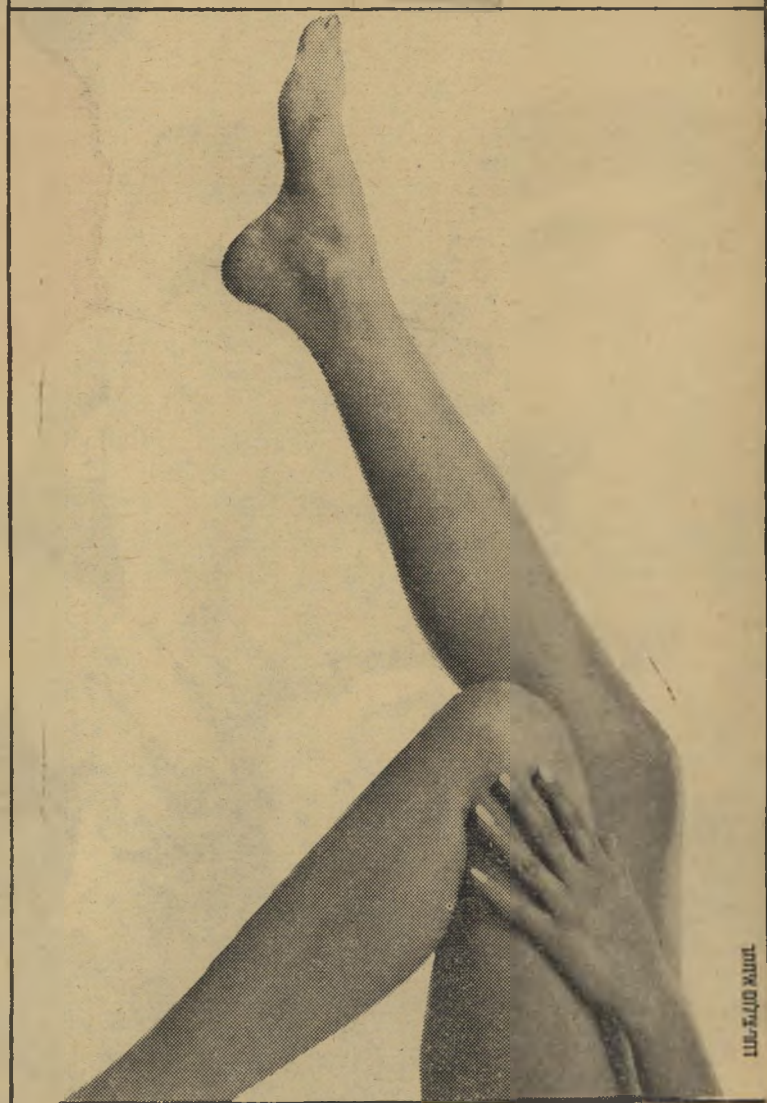
הדוגמנית והצלם נלקחים בניידת למעצר

שעה שהצילומים במקום כבר הסתיימו והצוות נכנס למונית, פקד השוטר על הדוגמנית והצלם להמתין עד שתגיע ניידת. סמל המשטרה שהגיע עם הניידת עצר את הצלם והדוגמנית כחשודים בהפרעה לסדר הציבורי, למרות שהופעתה של צביה דושינסקי באופנת-הלבנים לא עוררה שום התפרעות. צביה והצלם נלקחו לתחנת המשטרה. קצין ממחלקת העבירות הקלות חקר את השניים. "האם אינך הושבת שהלבוש בו הופעת אינו הגון?" שאל הקצין. צביה הסבירה לו בלהט, שלדעתה זהו לבוש הגון בהחלט ואפילו יפה. קצין המשטרה ביקש להיווכח בעצמו, אם הופעה בתחנות וחזויה היא הגונה או לא. צביה הרימה את חולצתה ואת שולי הצאצית, הציגה בפני הקצין את חזייתה ותחתונייה. הקצין משך בכתפיו. הוא לא מצא בהם שום דבר בלתי-הגון ושיחררה במקום. צביה והצלם יצאו מתחנת המשטרה. צביה הסירה את הצאצית וחולצתה, המשיכה לצעוד ברחוב דיננגוף כשהיא לבושה בלבנים בלבד.

א. י. י. י.

גלי את יפוי רגלייך

דפילטור לון
הקדם המשובח
להרחקת כל שיער מיותר.
היחיד המבוסס על מי
המרפא והבריאות של
מעיינות יס-המלח.

תעריפוץ המנויים של העולם הזה

17.12.69

לשנה	לשנה
בלירום	בחצי שנה
58	30
66	35

- דמי המנוי בארץ
- לכל ארצות תבל, בדאר רינל

דמי המנוי לארצות חוץ בדאר אויר

86	44
160	82
176	90
150	77
110	57
120	62
140	72

- לכל ארצות אירופה ואיראן
- ליפאן, ונצואלה, ארגנטינה וברזיל
- לאוסטרליה וניו-זילנד
- למקסיקו, פנמה
- לארצות-הברית ולקנדה
- לאוגנדה, טוניסיה, אתיופיה, גאנה, ניגריה, קניה, ציילון, חוף חשנהב, תאילנד
- לדרום-אפריקה, זמביה, רודזיה, גואטמלה

למשה דיין להיכנס לחדר הניתוח

אך נודע לעזר וייצמן מן על פציעת בנו שאול? הודיעו לו כי הרמטכ"ל חיים בר-לב, מבקש לדבר עימו בטלפון. "קרה משהו לשאול", אמר וייצמן מייד. והוסיף: "אבל ברוך השם שהוא לא נהרג. במקרה זה לא היה בר-לב מטלפן, אלא בא בעצמו להודיע".

כשקיבל וייצמן את בר-לב בטלפון, דיבר אליו הרמטכ"ל בקצב איטי, כדרכו. "שאול פונה", אמר בר-לב, "מעבירים אותו בהליקופטר לעורף, משם יעבירו אותו בהליקופטר לישראלים. הוא נפצע בראשו. רק אחרי שאמר כל זאת, גילה בר-לב לוייצמן המתוח את חומרת פציעתו של שאול: "הוא פצוע בינוני מינוס". אהת רוח-חה נפלטה מפי וייצמן והוא פלט אל הטלפון: "יופי!" בר-לב לא הבין את תגובתו זו של וייצמן, השיב לו באדישות: "א יענער יופי!"

בבית-החולים בירושלים, סיפר עזר לכנו כי החיילים במוצב שלו ביקשו למסור כי הם אוהבים אותו. השיב שאול, שלא איבד את חוש ההומור שלו: "חסר היה להם שלא?". גם לדורו של שאול, שר-הבטחון משה דיין, היה מה להגיד בקשר לפציעה: הוא רצה להיות נוכח בשעת הגירתו. עזר ביקש ממנו לוותר על הרעיון, בטענה שהרוסאים עלולים להתרגש. שאול

כנסת אל ח"כית המפד"ל מר-בה פנהרראי, רכנ אליה ולחש לה באוון: "בזמן האחרון את מתחכמת יותר ויותר, והי לבוש שלך - צעירות יכולות ללמוד ממך איך להתלבש". סנהדראי טפחה למיקונים על הכתף ואמרה לו: "אתה חברי מן". אחר אמרה למקורביה: "גם מיקונים וגם סנה הם בחור רים נחמדים. אבל כמה חבל שהם קומוניסטים".

המוכירה הניצחית של מועצת הפועלות, בבה איי דלסון, כועסת עדיין על קי פוחן של החברות ברשימת ה-מועמדים של המערך לכנסת, למרות שעברה כמעט שנה מיום הבחירות. בבה, סטיסטיקאית אית במיקצועה, טוענת נגד הירדתן ההדרגתית של מספר ה-חברות בכנסת, תופעה שאינה משקפת לדבריה את המציאות: מ-11 ח"כיות בכנסת הראשונה היו שמונה, גולדה מאיר עדה מימון, יהודית שמי חוני, הסיה דרור, דבורה נצר, חנה למדן, פייגה אילנית ובבה עצמה ממפלגת העבודה ואילו היום ירד המספר לשש: גולדה, זינה הרמן, מטיילדה גז, שושנה ארבל-אמזוני, נה, עדה פיינברג-סירני וחייקה גרוסמן.

בדבר אחד יכולה להתנחם בבה אידלסון: גם ביתר הסיעות, עיסקי הנשים בשפל.

שואל בונים מביים עתה את "שירי החומש" מתוך "המגילה" של איציק מאנר. כיאה לבמאי פעלתני, מדגים בונים לפני שחקניו תנועות נכונות. בגלל ימי הקיץ החמים, מסתובב בונים במכנסיים קצרים.

אחרי שהפזמונאי חיי-הפזם פירסם ביום השישי החרון מקאמה, בה הוא מווד את הרוסים בלשון: אנחנו ניס לך (ואניה) שיגמר לך חשק להילחם / ואתם תחט אצלנו יותר משנפוליאון חס אצלכם / אנחנו נכניס לך זה יה, עד שתבקש רחמים על ב כיים / נאכיל אותך סופות ח וניכש אותך בהמסינים של קיץ... / הבהיל השיר מא את איציה ממבוש, הקרמ קאי ומייצר הגובלנים מכפר אמנים עין-הוד. איציה תפס א חיים בבית-קפה תל-אביבי והו לגעור בו: "מה אתה עושה הרי אתה הוא המסכסך ביני לבין הרוסים! הרוסים יקרא מה שכתבת, יתרגו ויעלו על נו באמת!"

מה היא הסיבה להצלחת היחסית של נבחרת הכדורגל הישראלית במשחקי הגביע? עולמי במקסימום? את התשוב על-ידי נתן השבוע קפטן הנבחרת, מרדכי (מוטלה) שפיגלר, שגילה מה עשו הו והחלו המרכזי של הנבחרת יהושע (שייץ) פייגל ביום, לפני המשחקים נג שוודיה (1:1) ואיטליה (0:0). "לפני כל משחק רציני, אני ופיי גנבוים מתעטפים בטלית ול פייגנבוים יש איזה פסוק מיות בשביל זה. באוסטרליה זה עזר לפני המשחק נגד אורוגווא שכתנו להתעטף, ונכשלנו. לפני המשחקים נגד שוודיה ואיטל יה התעטפנו, וזה פעל יפו מאוד". מספרים שההתאחדו לכדורגל הומינה כבר מלאי ש טליתות לכל חברי הנבחרת.

אדוארד הית בתלבושת של המלאך גבריאל, שר, בה עיירת מולדתו. עכשיו, משבחר לראשות ממשלת בריטניה, מפיצים אנשי יחסי הציבור שלו את תמונותיו מימי הילדות

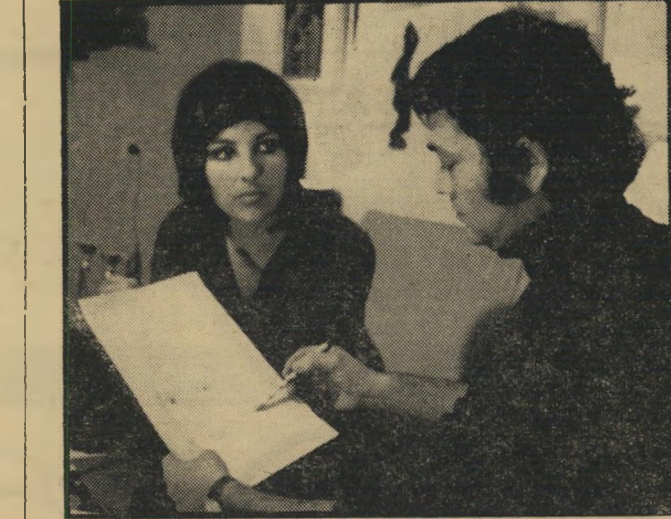
לנהל מפעל ריווחי, שישלם גם מסים וגם שכר לעובדים.

פסקיו המסתוריים של שיינץ פייגנבוים

מה תרומתו של האמן לצה"ל? על נושא זה דנו ב-שבוע שעבר, בכנס רבי-משתתפים של אמנים ובדרנים, שנערך בתל-אביב. את ההצגה בכנס נגב שייקה אופיר - בי-הופעות הרצינית. שייקה סיפר על אישתו של יה לומן עשיר, הנוהגת לנדב אמנים לערב שהכנסותיו מוקדשות לטובת צה"ל - כשהיא עצמה תורמת רק 50 ל"י. ומה דעתו של שייקה על מס-הכנסה? "מס-הכנסה מבין אותך, אבל לא מתחשב בך".

לשמה זישינסקי הייתה צרה אחרת: "איך אני יכול להגיש לחיילים במיצבים חומר על שקספיר - כשגם בתל-אביב לא רוצים לשמוע ממנו?".

גם לאיש בידור אחר יש בעיות. לבמאי-מפיק מנחם גולן: הוא ערן את הצגות הבכורה של סרטו החדש, לו-פז, בעיירות הספר. בהקרנה בבית-שאן, שנערכה כמה שעות לאחר הפגזת המקום. גולן ישב בקרב הקהל. שתי נשים שישבו לידו ולא הכירו אותו, שאלו: "תגיד, אתה לא פחדת לצאת מהבית אחרי ההפצצות?" למה גולן עושה את הפרמיירות שלו ב-ישובי-ספר? "זה פותר לי את בעיית המבקרים. הם לא באים לשם", סיפר גולן השבוע בע-רב הראיונות של שמואל שיי, והוסיף כי הצגה אחת הוא ערך גם בפני חיילים ב-קולנוע נאצר בעזה. "העיר שיי", היית פריך להזמין אותם ב-קרים לשם ולהשאר איתם ב-מקום. זה היה פותר לך את הבעיות לזמן רב".

דיד וליזה

צמד הספרים הישראלי יצא לאנגליה, להש-תלמות אצל הספר המפורסם וידל שוון, כדי שיוכלו לעצב את התיסרוקות למועמדות בתחרות מלכת המיס, לפי האופנה האחרונה באירופה. הצמד מתכוון לחזור בעוד כחודש.

בכנסת הראשונה היו לסיעות האחרות שלוש ח"כיות: רחל כגן מויצמן, אסתר רזאדי נאור מחרות וישישנה פרי סיץ זל מהציונים הכלליים. כיום נותרו בבית שתיים: רוי אלנאור וטובה סנהדראי מה-מפד"ל.

נחמה נוספת: מכל 26 הח"כיות שכיהנו בכל הכנסות, חיות היום 24. נפטרו שושנה פרסיץ וז'ניה טברסקי. מי כל השאר נראה כי רק לשון למות אלזני יש סיכוי לח-זור ולתפוס את מקומה בכנסת.

שר המסחר והתעשייה יוסף ספיר מגח"ל פיתח הש-בוע תורה משלו לגבי רווחים והפסד. בדברו על בעלי מפעל וולטקס הכושל, הכריז: "אינני מצר עליהם שהפסידו שלושה מיליון לירות, להיפך, הייתי מעניש אותם על שלא ידעו

ומה מצבו של שאול ויי-צמן עכשיו? הוא הולך ומחלים ויצא בקרוב את בית-החולים למנוחה בבית הוריו.

על אותו עזר וייצמן כתב השבוע כתב דבר לבינה בלון: "הוא מרבה לדבר על הנהגה הישראלית הרועי, אין ספק כי ההישג העיקרי ממינויו של וייצמן לשר-התחבורה הא-שנה גרוע אחד התחיל להנהג כחוק".

ח"כ לשעבר שמואל מילקניס, ניגש במינון ה-

תושיקין

בן-אהרון יגיש אולטימטום

מוזכ"ל ההסתדרות, יצחק בן-אהרון, יגיש אולטימטום לל"ע להוציא תוך חודש ימים את הלל זיידל מתוך הוועדה המרכזת, אחרת יפסיק להזמין אותו לשיבות ולא יאפשר לו להשתתף בהן. כדי לא להביא למצב כזה, הוא מוכן שניציג אחר של הליברלים העצמאיים יקבל את מקומו של זיידל. ייתכן שבתוך ל"ע יהיו כאלה אשר יציעו להחליף את הלל זיידל ביצחק ברקאי, המכהן עתה כמזכיר המפלגה, ולמנות את זיידל לתפקיד המזכיר.

רוצים להחליף את אבן

לא ברור עדיין איזה כיוון יקבלו מאמציהם של האמריקאים והסובייטים להכתיב תנאי הסדר במרחב. אולם בחלק מצמרת המערך התגבשה הדיעה, שלקראת המעריכה המדינית מול לחץ ארצות-הברית יש להצטרף להחליף את אבא אבן בש"חזק קיצוני, שילך בתלם של גולדה מאיר ומשה דיין.

על כן יש לצפות למסע התקפות וחתימות נגד אבן שיחת הבהרה בינו לבין גולדה מאיר, אחרי שובו מחו"ל בשבוע שעבר, לא תיקנה את המצב. הצעה למנות את יצחק רבין במקום אבן נתקלה בהתנגדותה של גולדה, ואין עדיין שום הסכמה על מועמד אפשרי.

הגדולים ילחצו את שני הצדדים

הטיפול בבעייה המרכזית יעבור לידי הדרג המדיני העליון, הן במוסקבה והן בחשינגטון. למעשה, היה הסכם אלים בין נציגי שתי המעצמות הגדולות במשך כל שיחותיהם הממושכות, כי ברגע שתעורר סכנה קריטית של עימות ישיר ביניהם, יופקע הנושא מידי המומחים השיגורתיים, ובעיקר יתעלמו מעמדותיהם של ישראל והערבים במה שנוגע לבעיות מישוריות של הסיכסוך.

פירוש הדבר: שתי הכירות הגיעו כבר למסקנה, שאין דרך אלא שכל אחת מהן תפעיל לחץ על בני חסותה — וושינגטון על ישראל, מוסקבה על מצרים. מידה זו של תיאום ממשרת התקרבות בעמדותיהן, גם לגבי פרטים טכניים רגישים ביותר, כגון הגבולות הכטוחים והמוכרים, יצורת פיתרון בעיית הפליטים.

הרפורמים בישראל ימשיכו לגייר

הרבנים הרפורמיים החליטו להרכיב בית-דין משלושה רבנים רפורמיים, שיגיייר נשים וגברים. לאחר הגיור ימשיכו הגרים במערכת משפטית — כדי להשיג הכרה בגיור זה. את הגיור יבצעו הרבנים הרפורמיים בשיטת הגיור של הרבנים האורתודוקסיים, כדי למנוע מיכשולים מצד אלה שיטענו כי הגיור נוגד את ההלכה.

יצחק רפאל מנסה לטשטש הטענות שהועלו נגדו

ח"כ יצחק רפאל יסכים שבממדיל תמנה ועדה סנימית, שתחקור את כל הטענות שהושמעו נגדו תוך כדי מהלך המשפט שלו עם סילבי קשת, ואשר לא הגיעו לכלל בירור. רפאל יודע שבלי חקירה כזאת לא יוכל להחזיק להבא עמדותיה הנהגה במפלגתו. לי אחר התסיפה הפנימית שקמה נגדו בעיקר בות המשפט, הוא מקווה שדווקא עלידי נפיון לבירור מפלגתי פנימי יצליח לטשטש את הטענות נגדו.

על עריכת המגזין התחרו כמה חברות פירסום. לפני שהוחלט על תוצאות המיכ"ר, ניסו כמה אנשי-מפתח במדינה להתייג ערב כתוצאותיו. הם ניהלו מגעים עם חכי רי ועדת המיכרזים, כדי להטות את הכף לטובת אנשי-שלומם. עתה מחכים לתוצאות המיכרז, כדי לדעת מי הצליח להפעיל יותר לחצים — אם בכלל.

הסכם תעופה

בין ישראל וסינגפור

הסכם-תעופה עומד להיחתם בין ישראל לסינגפור. שתי המדינות הגיעו כבר להסכמה עקרונית לחתימה על הסכם. לעומת זאת, המשאומתן לפתיחת קווי-תעופה ליפאן ולדרום-אמריקה מתעכב.

גשר חדש

יוקם בתל-אביב

הקבלן התל-אביבי אריה סליץ, שחברות הבנייה שלו בנו בתים רבים בתל-אביב, מתכוון להתחיל בעוד שבועיים בבניית גשר חדש בתל-אביב.

הגשר, שיחבר את בית "אליעזר" ברחוב כריהורה בתל-אביב, עם "בית-ספר" הנמי צא בצידו השני של הרחוב, יתחבר בקומה הרביעית של רבייהקומות המאוכלסים בי משרדים, ויאפשר מעבר להולכי-רגל.

ועדת-חקירה תבדוק

את המצב בבתי-הסוהר

בעיקבות הכתבה בשבוע שעבר בהעולם הזה (1714), על פרשת האונס של הילד בבית-המעצר באכו-ככר, עומדת לקום ועדת-חקירה שתחקור את המצב בבתי-הסוהר בארץ.

גם הליגה לזכויות האדם בישראל החליטה להירתם, בעיקבות הכתבה, לפעולה נמרצת לשיפור התנאים ב-בתי-הסוהר.

משרד-החינוך

יילחם בסמים

בעיקבות הנוהג ההולך וגובר להשתמש בסמים בקרב בני הנוער בארץ, החליט משרד-החינוך לארגן פעולות-מנע. המשרד יפעיל חוליות מיוחדות שיולחמו בהתפשטות השימוש בסמים בין תלמידי בתי-הספר התיכוניים.

מכשירי-האזנה

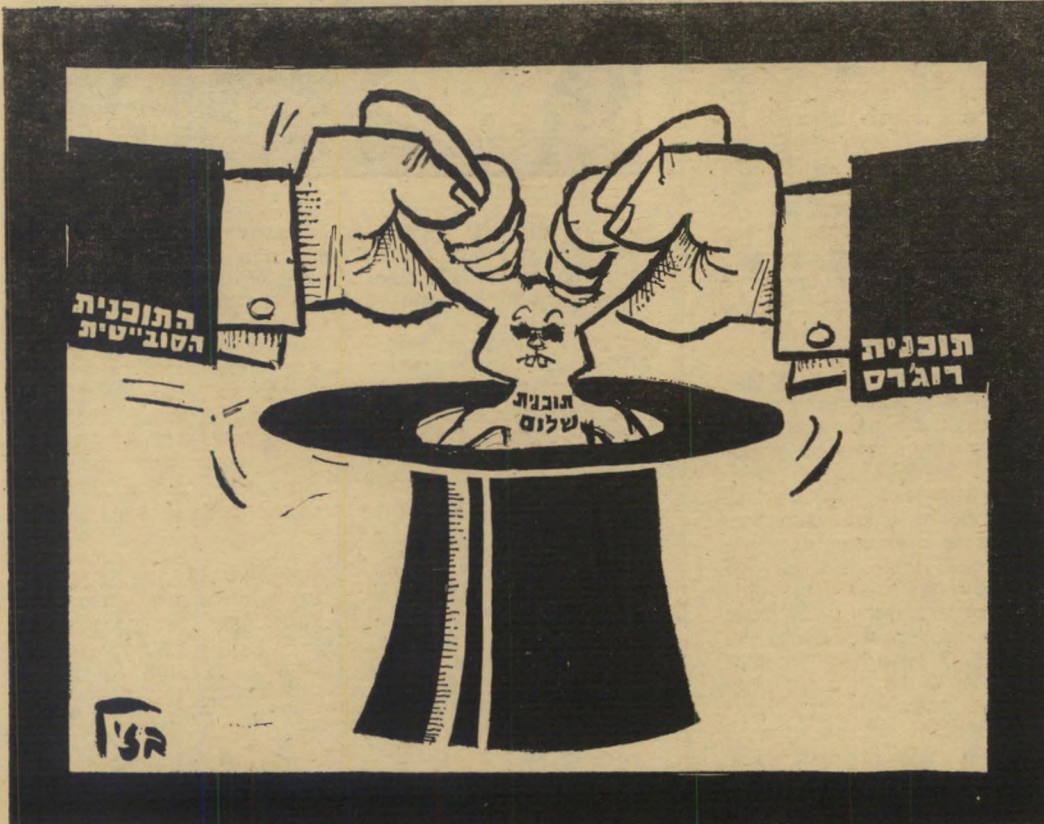
חדישים — לשימוש בארץ

מכשירי-האזנה משוכללים, בו אין המישור החים במלפון יכולים להרגיש כשמקשיבים לשיחותיהם, הובא לארץ. המכשיר כבר הוכנס לשימוש.

חברת "אל-על"

מוציאה מגזין

חברת אל-על הולכת בעיקבות חברות-התעופה בעו"ל, ומוציאה מגזין מהודר שיחולק חינם לנוסעים. מט"רת מגזין-יוקרה זה לעודד את התיירות לישראל ואת הטיסות במטוסי אל-על.

שני קוסמים — שפן אחד!

פולחן אימה מאויב, גורם לפולחן החרב והצדקתה. שני הנ"ל גורמים לפסיכר זה של מישטור העורף, ודיכוי צלם האדם וטימטומו. האחרונים גורמים לאכסטר זה של פולחן המלחמה וחזור הלילה. כך נוצר מעגל קסמים של מלחמה ומישטור אימים נצחי, עד אשר יבוא לחץ חיצוני מכריע ומחייב אשר יוציא את המדינה מהאכסטזה, אשר מצידה תיצור ותהפוך כאן המון אדם שבורים מחד, ורובוטים-מגויסים ומונחים עלידי ההשפעה הסוגס-טיבית בכל אמצעי התקשורת מאידך.

כל הגורמים השליליים ולעיל, ייצרו סוג וגוץ חדש של יצורים אשר ילכו ויחיו חיי אישיות עלובים בשבילים צרים עד להחניק בתוך המבוכים אשר ישאירו להם המישטור והפיקוח הדכאני.

הייצור יציין שיטה ואב-טיפוס כאחד של מדינת-משטרה, ובוה תיווצר ותהפוך מדינת-ישראל הישנה למפלצת מסוג חדש עבריוני, — ומיושן עבור אורחי רוסיה, וספרד של פרנקו... אברהם נחום, תל-אביב

יש מוצא

מן הסבך!...

יש לציין שמאמרו של בועז עברון "מה לנו כי נזעקנו" בידיעות אחרונות מיום 26.6.70 — עם היותו משקף נאמנה ובכנות את מצבנו כיום — הינו לקוי בחסר! הוא אינו מזכיר שאת המצב החד-מור הזה בו אנו תקועים עתה ושאותו הוא מתאר — היינו יכולים למנוע לוא ממשלת-ישראל היתה נוקטת ביוזמת שלום ממשית שהיא: הכרה בעם הערבי הפלסטיני שרובו חי תחת שלטון ישראלי מאז יוני 67' — וקיום מו"מ רשמי עם מנהיגיו המוכנים לכך (כגון ג'עברי, נוסייבה ו-אחרים) תוך זניחת העקרון העקר של נכונות לנהל מו"מ עם מדינות ערב בלבד!..."

זמיר

כאן יש להעיר שמבחינת המעשיות והיעילות — אי אפשר להמנע מן ההכרה — במסגרת ההכרה בפלסטינאים — להכיר באויבינו העקריים והישירים (!) — אלה ארגוני החבלה הפלסטינאים, — ולש- (המשך בעמוד 7)

מכתב השבוע

דרכו של

רופא

יש לי סיפור עבורכם והוא סיפורו של ד"ר ז'ק פו ז'ל. רו פא הילדים שלנו שנפל בקרב הגדול בגולן לפני שבועיים.

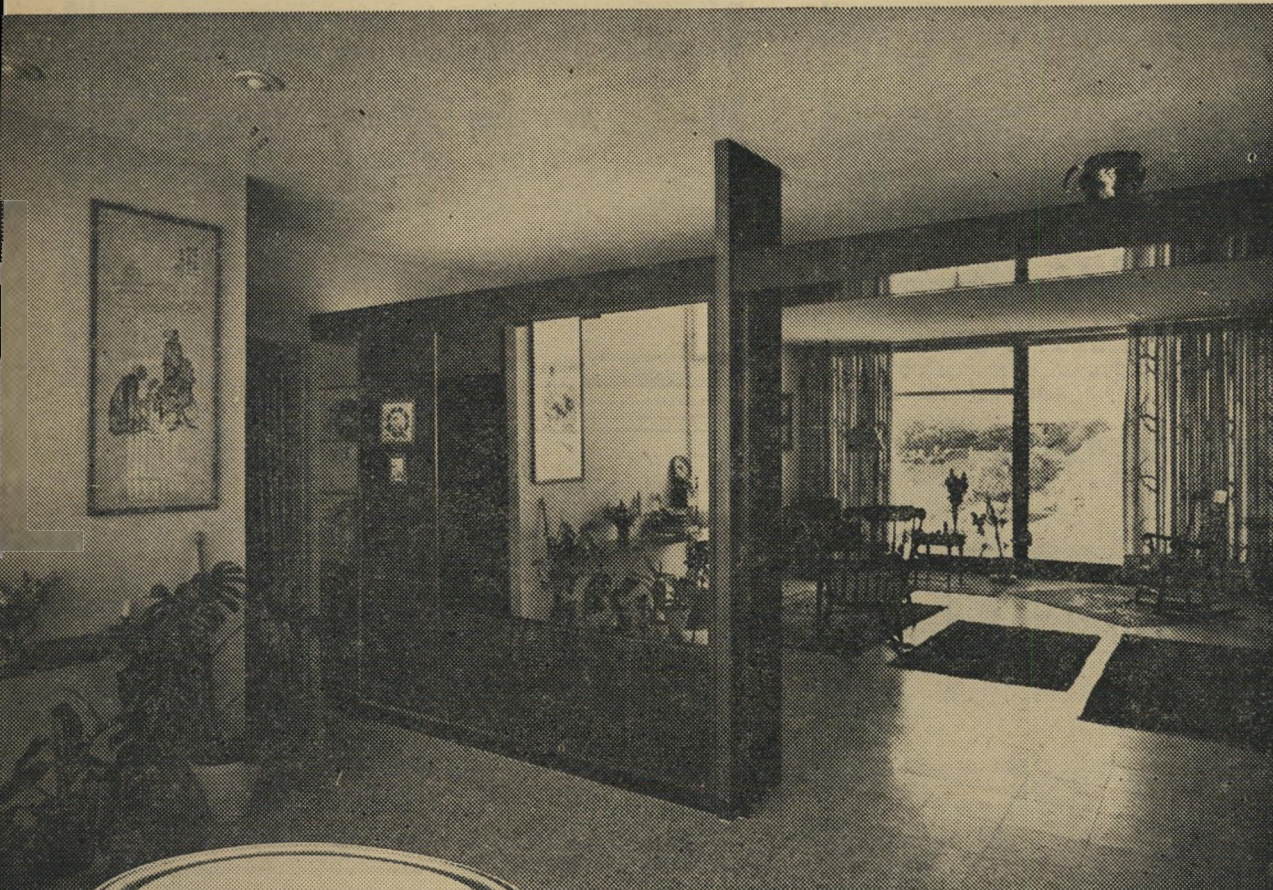
ד"ר פו, היה לא רק רופאם של ילדי כרמיאל ואדם בעל שיעור קומה בקרב הציבור המקומי, אלא הוא גם שרת את העניין היהודי-ערבי בצורה הנאה והמשכנעת ביותר.

כי ד"ר ז'ק פו היה גם רופאם של ילדי מגידאל-כרום, נחף רמי ואפילו של טיכנין וערבה הרחוקים. לו ראינו את מרפאתו ההומה יום ולילה נשים, אמהות, יהודיות כי ערביות וילדיהן בידיהן עסוקות באותן בעיות בדיוק, כאילו אין מחיצות ואין מלחמה כי אז הבינו חס את גודל מפעלו של האיש.

שכלנו את ד"ר פו ולא רק אנו, כי ביום נפלו עדיין המשיכו ערביי הכפרים לנהור למרפאתו מבלי לר-עת שהאיש כבר איננו.

אולי זה ספור פעוט, בשולי המל-חמה, אך שורות העוסקים בעניין היהודי-ערבי כליכך זלילות... קורא, כרמיאל

אמולסין

47 גוונים מרהיבים לגיוון החיים בביתך. אמולזין פלסטי פי. ווי. א. של טמבור לקירות פנים הבית. אמולזין נושם, רחיק. לא מתקלף, לא מתלקח, נמרח בקלות, מדולל במים בלבד. אמולזין להידור-פנים הבית. הוא מוצר של

טמבור

גדול מפעלי הצבעים בארץ

תמונה לציור אמיל

העצורים סיפרו לעיתונאי שנילוהו אליהם, והדוכר וייטנאם, כי מענים אותם, מרעיבים אותם ואין נותנים להם מים. רבים מהם טענו כי הם חולים בשחפת ובמחלות אחרות אך אינם מקבלים כל טיפול רפואי או תרופות. אחרים סיפרו כי מכריחים אותם לשתות את השתן של עצמם.

הסיפורים על איי-השדים ציירו אותו ככית-הבראה בהשאה לבלוביה-הנמרים. בי"א זה"אמר אחד מחברי הקונגרס.

בבנין אחר היו כלאות ב, כלובי-נמרים באותם תנאים עצמם, כ-250 נשים. בתוך כל כלוב היו דליים של סיד. העצורים משתמשים בו לסייד את התאים. הסכר המלווה הוייטנאמי של המשלחת. אולם העצורים סיפרו כי בכל פעם שהם מבקשים אוכל או זועקים לעזרה רפואית משליכים עליהם סיד בוער. רבים מהם ניכו. אחרים חלו בשחפת בגלל הסיד.

הוועדה ניסתה להסתיר. הביקור של חברי הוועדה האמריקאית נמשך במ"קום כשעה ורבע. אולם קרוב לחדאי שלע"ל לא היה נודע דבר על כלובי-הנמרים, לולא נילח אל שני חברי הקונגרס עיתור-נאי ועובד המשלחת, טייס קרבי לשעבר בשם תומאס הרקין (30).

כאשר חזרה המשלחת לארצות-הברית הצטמצם הדיווח שלה על כלא קונ"טון ב-

**וייטנאם
הצייד על
כלובי הנמרים**

מזה מספר חודשים נפוצו בין הכתבים האמריקאים בוייטנאם ידיעות כי ממשלת דרום וייטנאם מחזיקה עצורים פוליטיים ב-תנאים בלתי אנושיים. סיפורי זוועה הילכו בסייגון במיוחד על אחד ממחנות המעצר, הנמצא באי קונ"טון המרוחק כ-300 ק"מ מסייגון. נאמר כי העצורים מוחזקים שם ב"כלובי נמרים", שאינם אלא תאי אבן מסורגים, ללא איורור וללא מיטות או מזרונים.

כל נסיון לברר את המתרחש בכלא קונ"טון נתקל בהכחשה נמרצת מאנשי משרד הפנים של דרום וייטנאם. אולם מאיך דחו השלטונות כל בקשה של עיתונאי לביקר בכלא זה.

בתחילת החודש, כאשר בדרום וייטנאם שהתה ועדה-לבדיקת-עובדות של הקונגרס האמריקאי, הצליחו שניים מהחברים, אחרי לחצים כבדים, ואחרי נסיונות שונים למנוע אותם מכך, לקבל רשות ביקור באי.

דלת סתרים קמנה. בית-הכלא ב-קונ"טון נבנה על-ידי הצרפתים בשנת 1892. כיום נמצא באי מחנה הנקרא "מרכז ל-

תומאס הרקין ליד ציור "כלובי הנמרים" סיד על ראשי האסירים

דו"ח בן 70 העמודים שהגישה, לכמה משפטים שאמרו: "הוועדה נתקלה בכלא קונ"טון בתנאים המחייבים שיפור או תיקון, וקיבלה הבטחה כי המצב יתקרב".

עוד יותר מזה: פרנק חלטון, היועץ האמריקאי הבכיר ליד ממשלת דרום וייטנאם לענייני בטחון ציבורי, טען באוזני הוועדה כי "בארצות-הברית יש דברים גרועים יותר והמצב בקונ"טון אינו שונה מאשר בכלא גירגיה שם אוסרים את האסירים בכבלים".

היה ברור שוועדת הקונגרס, שנשלחה לדרום וייטנאם על מנת להצדיק את הפלי-שה לקמבודיה ואת מדיניותו של הנשיא ניקסון, היתה מעוניינת להסתיר ולחפות על המתרחש בקונ"טון. וזאת היתה השעי-רויה המסעירה כיום ארצות-הברית.

איך אפשר להאמין? כאשר התגלתה כחנות הטישטוש של ועדת הקונגרס, התפטר תומאס הרקין מעבודתו בוועדה, כינס מסיבת עיתונאים, גילה את המתרחש בקונ"טון בלחית צילומים וציורים.

העיתונאי שנילוהו אל המשלחת, דון לוי, פירסם את כל שראו עיניו בשעת הביקור במקום. אנשי ועדת הקונגרס ניסו להתנצל ולהצטרק כי העדיפו להציג את המימצאים לגבי כלא קונ"טון כדי לא לגרום נזק לשבויים האמריקאים הכלואים בצפון וייטנאם וכדי לא לחבל בשיתות השלום הנערכות בפאריס.

אולם טענה זו לא התקבלה על ידי דעת הקהל בארצות-הברית. אם ועדת הקונגרס יכלה להעלים מימצאים כמו "כלובי-הנמרים", כיצד אפשר להאמין לשאר מימצאיה ומסקנותיה?

הופיע ונמצא למכירה

**שנתון הטלויזיה
1970**

בהוצאת פוליטכניקום, חיפה רח' שמריהו לוי 30 ת"א רח' ברנר 17

ספר השרות כולל הסבר מקיף על מכשיר הטלויזיה ומערכותיו, אנטנות, חידושים, מכשירי בדיקה וכדומה.

קובץ תרשימים כולל את כל תרשימי מכשירי הטלויזיה הנמצאים בשוק הישראלי.

**מיועד לחובבים, תלמידים,
טכנאים ואנשי שירות**

להשיג בחנויות הספרים.

המפיצים: "יסוד" רח' מאז"ה 16 ת"א "מדע" רח' הרצל 49 חיפה

איך מנצק כ...
מינולטה

**להשיג בחנויות המובחרות
סוכנות והפצה פוטו קרט בע"מ תל-אביב.**

**כיום
הנהיגה**

**איננה
מענגת-
השאד
אותה**

לאגד

דוד / סטודיו ויטור

מכתבים

(המשך מעמוד 5)

תף אותם בשיחות! זה לא ישמע כ"כ בלתי מציאותי כפי שאפשר להסיק מהכרוזותיהם הפומביות הנוכחיות — אם נזכור שהם הודיעו בגלוי לאחר חטיפת השומר רונווסר — שהם יהיו מוכנים לשחררו רק ע"י... מ"מ ישיר עם ישראל (!), ואילו הסרוב בא מצידנו.

מן הראוי גם להעיר שאפילו עתה עדיין לא מאוחר לגמרי על ישראל לשנות את מדיניותה, לנקוט ביוזמה הג'יל והיא מסוגי לת לעשות זאת כל זמן שהשטחים המוחזקי קים — עדיין מוחזקים על ידה... מוטב עכשיו מאשר בכלל לא, ומוטב להגיע לידי הסדר מדיני עם הפלסטינאים (הקמת פדרציה מאוחדת של שלוש מדינות בארץ ישראל השלמה שמשני עברי הירדן: ישראל, פלשתיין וירדן) מאשר להיות אנוסים לסגת בלב דווי כמו ב'1956 (!) תחת לחץ כבד ואולטימטיבי מצד שתי המעצמות שלפי כל התחזיות מתקרבות להסכמה ביניהן בנקודה גורלית זו לישראל!

שלום זמיר, כפר אמירים

מכתב

תורה

אל מערכת העולם הזה, קבלו תורה מהה מחיילי ד.צ. 2549. הענותכם לשני מינויי חנים ליחידתנו, הסבה לנו עונג וענין רב.

חיילי וחיילות ד.צ. 2549.

חיילים הרגישו

כעניים בפתח

בתאריך 30.6.70 התקיימה בהיכל התרבות בת"א הופעת הסווינג-סינגרס. לפני דלתות האולם התקצו כשלושים חיילים במדים, אשר באו במיוחד להאזין ללהקה. ידוע שהנהלת היכל החרבות מאפשרת כניסת חיילים לקונצרטים הנערכים באולם. הפעם ניתן להם להרגיש כעניים בפתח. כשהצליחו כמה עקשנים בינינו להיכנס בהפסקה הסתבר כי לא כל המקומות נמכרו, והיו הרבה יותר מקומות פנויים. חיילי, אישם

שמו

אינו מרדכי

כתבו עלי לטובה או לרעה, אבל אייתו את שמי כהלכה. אכן, עם עורכי עיתונים אחרים ביקרתי בתעלת-סואץ והתלבשתי לפי ההוראה של

מאיר בראדי

נציג צה"ל שהדריך את הסויר — אבל שמי אינו מרדכי, אלא מאיר והעיתון שאני עורכיו הוא אמר — עיתון יומי מנוקד.

מאיר בראדי, תל-אביב

לעזאזל המלחמות,

העיקר האהבה

רצוף שיר מפרי עטי, כתשובה לשיר תשובה לשיר השלום שפורסם במדור העולם הבא (העולם הזה 1710):

הנה לחרב למקלע, / זרוק הכל ליט. / (המשך בעמוד 8)

הצטרף כגד למדע

רכוש

CASSETTE RECORDER
רשחקול נייד פיליפס

המכשיר המהנה והמשמיע צלילים ערבים
לבידור, למסיבות בבית
בנסיעות, ברכב ולפיקניק

ישראלקטרא בע"מ,
סוכני
פיליפס בישראל.

PHILIPS
פיליפס תמיד עושה יותר

פרסום שמי חיפה

גימנסיה ריאלית

ההרשמה לשנת הלימודים תשל"א לכתות בוקר ט', י', י"א, י"ב

<p>לבורנטים כימיים גרפיקה-שרטוט ציור אופנה פקידות</p>	<p>תיכון מקצועי במגמות רדיואלקטרוניקה טלויזיה - תעופה</p>	<p>זיטון עיטי במגמת הומניסטית ריאלית</p>	
---	---	--	--

כל המגמות כוללות הכנה לבחינות בגרות
חוראה על-ידי מורים אקדמאיים בעלי נסיון * סטיפנדיות

כ"פ חברון 22 מפנת מודיעין 77 ר"ג	פתחיתקוח גרמובכו 1	חולון סוקולוב 68	בתיים רוסשילד 33 ע"י המצבה	רמת-גן מיאליק 62 בית האזרח	חיפה שמריהו לויך 80	תל-אביב ברנר 17 מפנת אלנבי 55	פרטים, הרשמה, 9'1, 5'8
---	-----------------------	---------------------	----------------------------------	----------------------------------	---------------------------	--	------------------------------

מכתבים

(המשך מעמוד 7)

בוא ופנה לאהבה / ולא לשפך דם.

פזמון:

לכן הקשב לעצתי חבר, / חרוט זאת בלבבך: / לעזאזל המלחמות, העיקר האהבה. פשוט מיד מדיים של קרב, / של הרג של מירדף, / לבש בגדים של תכול לבן / כמו ביום של חג.

פזמון: ...

אל תקשיב לנאומים / על גבול על ביט' חוף. / בוא עסוק באהבה / צפה לבוא שלום.

פזמון: ...

בוא נצא אל הרחוב / נשמע קולות פעור' טים. / בוא נחזה בניו חמה / הרחק מקול רובים.

פזמון: ...

בוא נחלום על יום יבוא / תאחז בי בידך. / די, תזרוק את המקלע / לך פנה לאהבה.

רענן פדר, תל-אביב

ארכיטקטורה

במדינה

ברצוני להתייחס לכתבתכם הארכיטקט' טורה, במסגרת ה' מדור במדינה (העו-לט הזה 1713).

הקר

א. התכנית למונ' טריאול הרי טרי ה' צעתי, ואינה זכיה בהתחרות בינלאו-מית.
ב. עיר הבה"דים תוכננה בשותפות עם האדריכל אלדר שרון, ולא עם הא' דריכלית נעמי נוימן שהשתתפה בתיכנונו של ביה"כ בלבד.

אדריכלי צבי הקר, תל-אביב

אז מדוע הקימו

מוסד פיקטיבי?

באחרונה הגיע לידי גיליון העולם הזה (1713) ובו הכתבה נקמת הפקיד בכותרת: מישנה "עסקן יהודי הסתכסך עם אירגון בני ברית וגרם לסערה באמריקה בהאשרי מו את הסוכנות ואת מדינת-ישראל בפעור' לות ריגול והפרות חוק". המילה "ריגול" כלולה גם בגוף כתבתכם באותיות מודג' שות, כשמדובר בגבי שולמן, שעליה הטילה כביכול הקונסוליה הישראלית בניו-יורק לארגן "תדריכים לעומק" ליהודים היוצאים לביקור בבריית-המועצות.

בקטע זה של כתבתכם נזכר גם שמי (באותה תקופה, 1960-1961, כיהנתי כקוני-סול כללי של ישראל בניו-יורק).

ברור לי, כי כתבתכם הג'ל מתבססת בעיקר על שורת כתבות מאת רוברט ה. פלפס, שנתפרסמו בשבועות האחרונים ב' ניו-יורק טיימס. בכתבתו האחרונה, מ'19 ביוני, כלולה גם הכחשה מפורשת שלי לפרשת גבי שולמן (אותה הכרתי בניו-יורק כרעייתו של אחד מגדולי הרבנים הרפורמיים, שנפטר בינתיים), על סמך תשובתי לסופר ניו יורק טיימס בירושלים, מר גיימס פרון, שבא אלי לפני כמה שבועות לשאול לתגובתי לסיפור הג'ל העו' מד להתפרסם. באוני מר פרון השמעתי לא רק את ההכחשה היבשה והכוללת, שנתפרסמה אח"כ בניו יורק טיימס, אלא גם עמדותי על העובדות לגופן. אמרתי לו, כי באותה תקופה — בראשית הפרשת היחסים בין ארה"ב ולבריה"מ — התחיל גל התיירות האמריקנית לרוסיה; הקונסוליה שלנו הוצפה שאלות מצד יחידים ועסקנים יהודיים (רבנים, פקידי אירגונים, לא רק מבני-ברית, כיצד על תיירים יהודים להתג' הן בבריה"מ, בתור יהודים" — אם לקחת איתם סידור, טלית ותפילין. או שמא זה יזיק להם בעת בדיקת המכס; הלנסות להיפגש עם קרובי משפחותיהם, או שמא זה יזיק לאותם הקרובים; וכו' וכו'.

כיצד הפכו פניות רבות אלו לקונסוליה, למתן "עצות מוסמכות" (שהרי רק לממ' שלת-ישראל היה או ידע ממשי על חי היהודים בבריה"מ) — כיצד הן הפכו בניירות שונים, שעליהם ביסט רוברט פלפס את מאמרו, ל"תידורך"; (הוא לא

אסקר

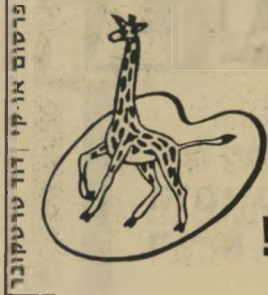
פרושו צבעים!

המון-המון צבעים,

צבעים שהצביעה בהם קלה לאין שיעור,

צבעים שיעשו את דירתך מודרנית,

חדישה ונוצצת.

פרסום אי-קי דוד טרסקובר

אסקר ראשון-נותן את הטון!

כתב „תדרוך לעומק“, כמוכם) — לאלהים פתרונים. מכל מקום, במאמרי פלפס לא נזכרה אף פעם אחת המילה „ריגול“, וכא- מור נזכרה הכחשתי לאופי „החשאי“ של ה„תדריכים“.

אתם הוספתם את המילה „ריגול“ — גם בכותרת-המישנה של הכתבה וגם באותיות שמנות בגוף המאמר — וגם השמטתם את הכחשתי לכל הנסיון לשוות אופי חשאי ל„התיעצויות“ הנ”ל.

בנימין אליאב, ירושלים

● כתבת העולם הזה לא הסתמכה על ה- כתבות בניו-יורק סיימס, אלא על כתבותיו של לורנס מוטר בניישול אוברבר, שם לא הופיעה ההכחשה של הקורא אליאב.

מר אליאב אינו מסביר מדוע היה צורך במוטד פיקטיבי שהוקם לפי כל כלי המח- תרת, בהנהלת גבי שולמן המיסתורית, כדי לתדרך יהודים הנוטעים לברה”מ — וזוהי הטענה העיקרית שהושמעה עלייך העסקן היהודי שאול גופסט בתביעתו נגד בני ברית.

■ „היא אינה

בתולה ...

בגליון האחרון, (העולם הזה 1713), בכתבה תחת הכותרת, המפתה, היו אי- דיוקים:

הנערה, יהודית גולני, אינה בתולה והיא עשתה זאת לפני שהגיעה אלי. היא נשלחה כנראה עלייך אביו של בני, כדי להשמיציני ובכך להשיג ראיות והוכחות כדי שישמשו

ערן*

לטובתו ולהכשילני בתביעתי לפיצויים. את הארון לקחה עבורה. לי יש די ארונות, והיא קיבלה כסף ממני ולא להיפך.

חמדה ערן, תל-אביב

■ ירדים

מחויי לנשואין

חיות בארץ כמה עשרות אלפי נשים, אשר כפי הנראה נגזר עליהן לחיות בגטן. חלקן נולדו בתקופות גיל אשר חסרים מספיק גברים עבורן, ומרביתן פשוט לא מספיק חתיכות, אם להתבטא בלשון עדינה, זוהי האמת.

חלק ניכר מאד מנשים אלו קיבל על עצמו את גזר הרין, אך בכל זאת טרם איבד את התקווה ללדת ילדים ולו אף אחד.

נראה לי שבמידה ותהיה איוו גושפנקה רשמית לענין זה, כגון האפשרות לרשום ליד בתעודת-זהות של האם ללא ציון שם האב, או תמיכה מצד ביטוח לאומי לחצי השנה הראשונה לאחר הלידה, עצם קיום אגודת נשים רשמית המכירה בזכות אשה לגדל ילדיה ללא מסגרת נשואים, תוסיף אומץ רב בידי מספר ניכר של נשים, שכן עליהן יהיה להביא בחשבון, נידוי מהמש- פחה בכמה מיקרים, או מחלק מהחברה ה- סובבת אותן.

צריך לארגן כנס של נשים מסוג זה, כדי לפתור את הבעיה.

אחת מני רבות, תל-אביב

• השם שונה בכתבה.

קוראים השולחים מכתבים מתבקשים לנפח אותם בקר צרה. עדיפות תינתן למצר- פים תמונות למכתביהם.

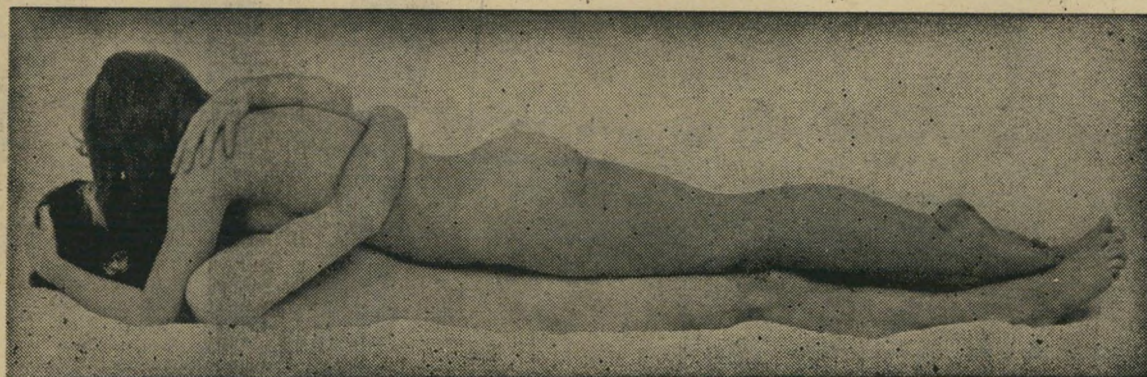
טוס ב-ארקיע

לשרם-א-שייח לנופש, לבידור, לירח הדבש לסופי שבוע (3 או 5 ימים) גם בשילוב עם אילת טוס עם ארקיע

פרטים על שלל אפשרויות הנופש בשרם א שייח ובאילת במשרדי ארקיע ואצל סוכני הנסיעות.

הספר הראשון והיחיד בארץ שכולו עברית

אהבה בשניים

זוג מורים דניים מדגימים בעשרות רבות של צילומי עירום נהדרים את הכל אודות „איך לעשות אהבה“. הספר שזכה להצלחה חסרת תקדים (מאות אלפי עותקים תוך חודשים ספורים) בכל ארצות-אירופה וארה”ב. כריכה מהודרת * פורמט אלבומי * נייר משובח וכל זה במחיר של — 12 ל”י בלבד

הספר שאין צורך להתבייש בו או להסתירו. ספר נועז ומתקדם ביותר אך יחד עם זאת אלגנטי

כל תנוחה ותנוחה מלווה הסבר מלא ועניני בעברית התוספת פרקים מיוחדים על אבריהמין (כולל תרשימים), הסיפוק המיני ואמצעי-מניעה.

הספר שחייב להימצא בחדר-המיטות של כל זוג נשוי

גזור ושלח הזמנה / הצהרה

לכבוד „אלבית“, הוצאת-לאור ת.ד. 33144, תל-אביב. נא לשלוח אלי בדואר חוזר את הספר „אהבה בשניים“. ר”ב שיק מס- על בנק. _____ על סך — 12 ל”י בלבד. אני מצהיר בזה שאני מעל גיל 18. שם _____ גיל _____ כתובת _____ חתימה _____

גידופים

במקום מדיניות

שגרירי ישראל בארצות-הברית, יצחק רבין, נהנה ממידה רבה של אהדה מכל שכבות העם. בזכות היותו רמטכ"ל צה"ל במלחמת ששת-הימים, הוא נערץ במחנה הניצנים. בזכות דעותיו השקולות והמתונות בהנהגה הוא נהנה גם מאהדה במחנה היונים. לפני שבועיים, בעקבות פירסום תוכנית השלום של שר-החוץ האמריקאי ויליאם רוג'רס, נקרא השגריר רבין לבוא להת-יעצות בירושלים.

מעידה בעזרת הממשלה. השבוע הפתיע רבין בצעד בלתי שקול, בלתי דיפלומטי ובלתי נכון. אזרחי ישראל יכלו רק לשאול את עצמם אם צעד זה נבע מההוראות החדשות שקיבל מהממשלה. היה זה אחרי שמוכיר האו"ם ארטאנט, דיבר באהדה על תוכנית השלום החדשה של הסובייטים, ציין כי הצעותיה של ברית המועצות נראות לו כקונסטרוקטיביות. ב-תגובה על כך הצהיר רבין בארצות-הברית: "ארטאנט הוא הנציג הנאמן ביותר של ברית-המועצות באו"ם".

מבלי להתייחס לעצם ההצעה הסובייטית ולמטרותיה, הרי שבקצרות ממשלת-ישראל מעד השבוע יצחק רבין את מעידתו הדיפלומטית הגולה ביותר, מעידתו הבהירה שוב כי בדיפלומטיה אין הגידופים מהמים תחליף למדיניות.

מפלגות

איזו

ליברליות?

אילו היו המפלגות הליברליות נשפוטות לפי מידת הליברליות הנהוגה בין חבריהן, היתה המפלגה הליברלית הישראלית זוכה בתואר "המפלגה הליברלית ביותר בעולם!" מה שהתרחש באסיפת מרכז המפלגה ביום החמישי האחרון, עלה גם על חופש הדיבור המקובל בין מפלגות יריבות. היה זה כאשר התכנס מרכז המפלגה לרוח ב-בחירת מועמד לתפקיד גובר הסוכנות. תפקיד זה שמור בסוכנות לנציג ההתאחדות העולמית של הציונים הכלליים, שהמפלגה הליברלית בישראל נמנית עליה, עד לבחירתו כשר בממשלה, שימש בתפקיד זה השר אריה (ליאו) דולצ'ין. כשפרש מתפקיד הגובר, עמדת מפתח המקנה ל-מפלגתו של הגובר יתרונות רבים, חיסשו הליברלים מועמד אחר. בניגוד לדעתם של שליטי המפלגה, נבחר אז ד"ר יהושע אורבך, עולה מברזיל, מראשי הציונים הכלליים שם. אולם מועמדותו לא נשאה חן גם בעיני המערך. בלחץ המערך עירערו ראשי הליברלים על הבחירה.

ביב שד שופכין. כאשר התכנס ה-מרכז לבחור מועמד, החלו חילופי האשמות חריפים ביותר בין הנוכחים. פתח בכך ראשון יהושע אורבך עצמו. "בנקיון כפיים, ובכבוד נתתם לי את הנצחון נגד רצונם של השליטים במפלגה...". אמר לחברי המרכז שבחרו בו כבר פעם. אבל אי-אפשר להמשיך בחיים של עבודת סנימית בתוך החירות הדמוקרטית הישראלית." על דבריו של אורבך הגיב חייב שמחה ארליך, תעשיין תרופות עשיר, שהיה מ-ראשי העסקנים של המפלגה הליברלית עד שנבחר בבחירות האחרונות לראשונה ל-כנסת. ארליך, יהודי בלשונו החרדית, לא ברח במילים. "מעשיך הורסים את הבית יחד עם הפישפשים!" התריע כלפי אורבך בך: "דברך הם שקר, כוב, הרעלה והס'תה" הוא כינה את אורבך "מהפכן דרום אמריקאי", טען כי הגיעו לידיו מכתבים מברזיל התולים באורבך קופה של שרצים. אורבך לא נשאר חייב. "אתה ביב של שופכין!" קרא לעבר ארליך. כאן התערב שר המסחר והתעשייה יוסף ספיר, העיר: "אי-אפשר לקרוא ביב שופכין לאדם, רק לדברים!" הווחות ספרו והשערוריה איימה להפוך לתיגרת ידיים.

הרוחות נרגעו רק אחרי שאורבך הודיע על הסרת מועמדותו מרצונו.

הגידופים וההאשמות ההדדיות הוכיחו כי השותפות בשלטון השחיתה את עסקני המפלגה הליברלית. כל זמן שהיו באופי-זיכיה, שמרו על הגינות בויכוחים הפנימיים. ברגע שהגיעו לחלוקת נתחים מהעוגה השלטונית, איבדו עסקני הליברלים כל רסן.

משאל

באישור הנתונים הרשמיים
ומשאל "המוצד הנבחר" 1970

הנבחרת ביותר - הנמכרת ביותר

ל א, זו לא בדיחה. הכותרת הבאה הופיעה באמת בעיתון דבר, ביום הרביעי שעבר, 8 ביולי 1970:

עם רצה דויד בן גוריון לשנות את שיטת הבחירות במדינה. הוא רצה לעבור לשיטה הבריטית: חלוקת

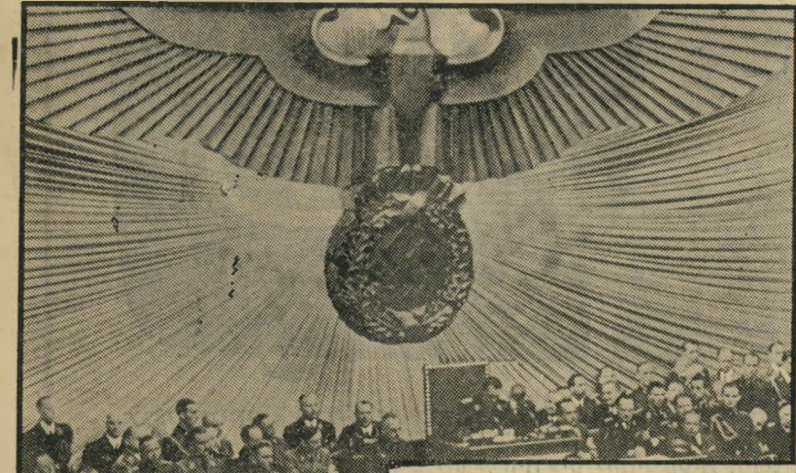
המערכת פותח במשא ומתן לשינוי שיטת הבחירות לכנסת רואה בטילים הסובייטיים המוצבים במצרים נשק-הגנה

חרות ישלטו בגח"ל, יצחק רפאל ושות' ישלטו במחנה הדתי, שום זיק של התמרדות לא ייתכן עוד.

פוף-סוף תישאר המשפחה הג' דולה של הכופים לבה בכנסת ובזירה הציבורית. פוף-סוף תוכל לנהל את עסקיה כאין מפריע, ל' חלק את השלל במחשכים, כמו כל קארטל מופחרי המשתלט על מחורה מסוימת בשוק.

אם יוכל משהו לתאר לעצמו את דמותה של הכנסת, אחרי שתתגשם "רפורמה" זו? שום כוח חדש, רעיון חדש, איי שיות חדשה לא יגיעו עוד לכנסת. שום זיכוח של כמש לא יתנהל בה עוד.

משה ברעם ויצחק רפאל; ישראל קרגמן וחיים לנאו; ישראל ישעיהו וזרח ורהפטיג; אסתר רוזאלינאוור וטובה סנהדראי; יוכלו להחליף ביניהם מחמאות וברכות, כמו גב-אים בישיבות ועד-הקהילה. הצעות-החוקים של הממשלה יעברו ב-כנסת אוטומאטית בשיטת האכספרס, באולם הריק, בשעה שבחוף יסערו הפגנות-ההמור נים של הרור הצעיר, שייבטא את רצונותיו הפוליטיים בבקבוקי-רמולוטוב, מחוסר כל

הרייכסטאג הגרמני

יכולת אחרת למצוא להם ביטוי. כך זה קרה בכל מקום שבו נס' תמה הדרך הפרלמנטרית עליידי תחבולות מסוג זה. כך נעשה גם בישראל, אם תהפוך הכנסת למור שב-זקנים של מימסר מנוון.

דברים אינם נאמרים על דרך ה' הגזמה - אפילו כשהם נשמעים כך. המזימה החדשה של המערך מובילה ל-קראת רייכסטאג ישראלי או סובייט עליין - לא דיקטטורה של פירר אחד והיסטרי, אלא דיקטטורה של קומץ זקנים ממורמ-רים, שאינם יכולים להשלים עם עלייתם של כוחות חושים. יש משהו חולני, וכימעט מטוי רה, בבולמוס זה לחיסול קולות האופוזיציה דווקא בשעה זו. כי בשעה זו נבנה במצרים חיל-אוויר סובייטי, העלול בעוד שנה-שנתיים להפציץ גם את בניין הכנסת. ובמקום לחשוב על כך, חושבת סיעת-המערך על הפכנה הנוראה הפמונה בקיום שני נציגי הכוח החדש בתוך הכניין.

חוששים כי השיטה הבריטית עלולה לק-בור את עסקי-המנגנון האפורים. לא לכך הם מתכוונים.

הם המציאו שיטה אחרת לגמרי: לחלק את הארץ למיספר מוגבל של אזורי-בחי רה, ולערוך בחירות יחסיות, לא-אישיות, בכל אזור.

זוהי אחת המזימות הציניות כי יותר שנחרשו איימעם כסדרת ה' כופים של מפא"י.

מהו התוכן האמיתי של מזימה זו? מקביעת אחוזי-הסימנה חדש. לא של אחוז אחד, ולא של שניים-שלושה. אלא אחוזי-הסימנה של 15, 20 או 25 אחוזים.

זהו עניין פשוט לגמרי: נניח שיחלקו את הארץ ל-20 אזורי-בחירה, ושכל אזור יבחרו שישה ח"כים. פירוש הדבר הוא שכל רשימה צריכה לזכות ב-17% מן הקולות בכל אזור כדי להעביר מנדאט. על פי שיטה זו ייוותרו בכנסת רק שלוש סיעות: המערך, גח"ל והמפד"ל. אם ייקבעו 30 אזורי-בחירה, ייבחרו רק ארבעה אנשים בכל אזור. פירוש הדבר: אחוזי-הסימנה של 25%.

הארץ ל-12 אזורי-בחירה קטנים, ובחירת איש אחד בכל אזור. זה היה כשודיד בן-גוריון שלט במפא"י, ולא הצליח להשיג רוב בבחירות. בן-גוריון היה בטוח, בצדק, כי השיטה המוצעת עליידו תנחיל למפא"י רוב מוחלט ושלטון נצחי. בתנאים של ישראל, שאינה רומה לבריי טניה, לא תביא שיטה כזאת למישטר של שתי מפלגות מתחלפות, אלא שלטון-עולם של מפלגה אחת - זו שיש בידה המנגנון, הכסף, וכל מכשירי השוחד והכפייה. אבל לשיטה שהוצעה עליידו בן-גוריון היתה לפחות מעלה אחת - יצירת קשר ישיר בין הבוחר והנבחר. כל בוחר יכול היה לדעת, כשיטה זו, מי מייצגו.

אמנם, זוהי תפיסה נאיבית במקצת. ב-בריטניה אין אחוז השוטים בבית-הנבחרים נופל מן האחוז המקובל בישראל. נבחרים רבים מבקרים באזורי-הבחירה שלהם רק פעם בארבע שנים - ערב הבחירות הבאות. ולבחרים אין שום השפעה על קביעת

בידיעה שהופיעה תחת כותרת זו אין זכר למילים סובייטיים. היישיבה כולה היתה מוקדשת ל-תוכנית סיעת המערך לשנות את שיטת-הבחירות לכנסת. כותרת-המישנה "הסובייטית" נכנסה בט' עות. היתה זאת פשוט שגיאת-דפוס. אולם, כפי שכבר אמר פרויד המנוח, לכל מעות יש סיבה נים תרת. היא מגלה מה מתרחש ב-נכמי נפשו של הטועה.

אכן, מגלה כותרת-המישנה המוט' עית עלם ומלואו. הטילים הסובייטיים מוצבים ב-רגע זה לאורך התעלה. הם מכווי נים אל ליבם של טיימינו. העימות עם הסובייטים בתעלה נראה כמי עט בלתי-נמנע. עומדת לפנינו מלחמה לחיים ולמוות עם אחת משתי מעצמות-העל האדי-רות של העולם. אין שום בטחון שמעצמת העל השניה תחוש במיקרה זה לעזרתנו. זהו איום על חייהם של אלפי צעירים,

נוכחים

וכסילים

ואולי על עצם קיום המדינה. מעולם - לא ב-1948, וגם לא ב-1967 - היתה צפויה לנו פני נה נוראה כזאת.

הממשלה, שבמרכזה עומד המערך, ושכל שריה החשובים שייכים למערך, נושאת בחלק מהאחריות ליצירת מצב מחריד זה. מה עושה סיעת המערך עכשיו? האם היא מכה על חטא? האם היא משפשת במעשיה? האם היא תרה באופן קדחתני אחרי כל שביל העשוי להרחיק אותנו מפי התהום? לא. יש לה משהו הרבה יותר חשוב לדון בו. בפניה עומדת מטרה קדושה וגורלית: איך לסלק את הסיעות הקטנות מן הכנסת.

לנא תהיה כאן שום אשלייה. איש במערך לא הושב ברצינות איך לתקן את הכנסת. אלו זה היה איכפת להם, יכלו ראשי המערך להתחיל בדברים קטנים. למשל, הם יכלו להכריח את חבריהם להוטיע לשיבות מעולם לא שררה בכנסת עזובה כזאת. במשך שעות שלמות נוכחים בעת הדיונים חמישה, ארבעה ואף שלושה חברי-הכנסת. לעיתים קרובות לא נוכח באולם אף איש אחד מבין 60 אנשי המערך וגרורותיו. כבר קרה ששני אנשי הכוח החדש במליאה היוו בה רוב מוחלט. לא זה מרואג את המערך. לא הנעדרים מחרידים את מנוחתו, אלא דווקא הנוכחים. אנחנו.

או יוותרו בכנסת רק סיעות המערך ו-גח"ל, אולי בתוספת שניים-שלושה חתיים, שיצליחו להיכנס מבעד לדלת האחוזית של בני ברק ומקומות דומים.

מכנה המשותף של כל ההצעות האלה: לחסל את הסיעות הקטנות. זוהי קנוניה של שלושת המני גנונים הגדולים, הרוצים לעשות יד אחת כדי לחסל את כל יריי ביהם.

המערך יחסל את ע"מ (שהיא הדוגלת העיקרית בשינוי שיטת-הבחירות. זוהי הת גלות מעניינת של יצר-ההתאבדות. ואולי אין זה אלא אליבי נוח, מכיוון שממילא אין סיכוי לטיעה מוזרה זו להופיע בבחי רות הבאות, ללא בן-גוריון). המערך יח' סל גם את מק"י ור"ק.

גח"ל יחסל את ל"ע והמרכז החופשי. המפד"ל יחסל את אגריי ופא"י. כולם יחסלו את הכוח החדש. איש אינו מעמיד פנים שיש כוונה אחרת. בתוך כל סיעה, יחסל הרוב את המיעוט, הבוסים של מפא"י ישלטו במערך. אנשי

המועמים. זו נעשית אישם בחדרי-חדרים, עליידי קבוצות זעירות של בוסים מפלג' תיים, בדיוק כמו אצלנו. הפרלמנט הבריטי הוא כיום, לפי כל הדיעות, וגם לפי דעת רוב חבריו, אחד הפרלמנטים הי גרועים בעולם. נדמה שהוא נופל אף מן הכנסת שלנו.

אבל על כך אפשר להתווכח. מי שרוצה לעבור מן השיטה הישראלית לשיטה הברי טיה, מציג לפחות אלטרנטיבה עיקבית וכנה. סיעת המערך אינה הזולמת על כך.

הצענו ש בן-גוריון קרה מה שקורה לרעיונות רבים. כדבריו של רודיאוד קיפלינג: הם הופקעו עליידי הי נוכלים, כדי לאחז את עיני הכסילים. לבוסים של המערך אין כל חשק לאמץ לעצמם את הצעת בן-גוריון. אין להם אשליות לגבי עצמם. הם יודי עים שמלבר חצי תריסר הכוכבים בצמרת, אין לאיש מהם סיכוי לצבור בבחירות אישיות חופשיות יותר ממאה קולות. הם

תמרורים

נחוג • יום הולדתו ה-80 של פריץ ברנשטיין, נשיא המפלגה הליברלית, ומי שהיה בזמנו שר המסחר והתעשייה, ברנשטיין, ליד גרמניה, היה בנעוריו סוחר קפה בהולנד וכתב מסות על האנטישמיות כפונקציה של מחלות חברה.

זכה • פרס אירגון הסופרים האפרו-אסיאתי, לוטוס, ל-ספרות אסיה ואפריקה, המשורר הישראלי **מחמוד דרוויש**. ליד כפר ג'דידה, יצא לפני כמה שבועות לחוץ לארץ כדי להשתתף בטכס חלוקת הפרס. אך צויהרי חוק שהוצאו נגדו ושאוסרים עליו לצאת את ביתו אחרי שבע בערב, ממשיכים להגיע לביתו.

דרוויש

זכה • בעיקבות מישאל שנערך בין בעלי כתי הקולנוע בארצות-הברית, בתואר השחקן הפופולרי ביותר בארצות-הברית, חודשים אחרי שזכה באוסקר — **ג'ון**

ג'ון ויין

ויין, הפרס הוענק לוויין בטקס חגיגי בהוליווד, בנוכחות עשרות כוכבים ומושל מדינת קליפורניה, רונלד ריגן, שחקן לשעבר.

נידון • בבית-המשפט בעיר קלידה, גרמניה, לשלוש וחצי שנות מאסר, **לור ברט קנוכה** בן ה-24 שהציג עצמו ככובי עופרים, אחיהם של העופרים, ורימה בשם, המפורסם בגרמניה, סוחרים ומלונאים.

נידון • בבית-המשפט לתחבורה ב-חיפה, לקנס של 500 ל"י ולשליטת רש"יון על תנאי לארבי-עה חודשים, באש-מת נהיגת רכב ללא תשומת-לב, שגרמה לתאונה בה נפצעו כמה אנשים, חבר הועדה המרכזת של ההסתדרות **יהושע ווישצינה**. התאונה אירעה ב-1968, עת נהג ווישצינה במכוניתו הפרטית בכי-ביש חיפה-תל-אביב, סטה לפתע מהמסלול, עבר למסלול הנגדי והתנגש במכונית פרטית. ששה חיילים נפצעו קל ווישצינה איבד את הכרתו.

ווישצינה

מתגרשים • לאחר שבע שנות נישואין ושני ילדים, השחקן **רוברט זאגנר** ורעייתו **מריין**. רוברט עזב את ביתם המשותף ומתגורר זמנית באולפני אוניברסל. היו אלה נישואיהם בשנית של זאגנר, שהיה נשוי קודם לנטאלי ווד; ושל מריין, שהיתה נשואה לסטנלי דונן. **נפטר •** בחיפה, שבוע אחרי שהוענק קה לו אורחות כבוד של חיפה, **שבתאי רובין**, מוחתיקי אחדות-העבודה וחבר מרכז מפלגת העבודה. ליד פולין, עלה לארץ בשנות ה-30 ועבד כפועל בבית-החרושת שמן ואחר בלישכת העבודה. במשך שנים היה רובין פעיל במוסדות העזרה ההודית של ההסתדרות ובמוסדות-ציבור בחיפה.

נפטר • בתל-אביב, מי שהיה מנהל אגף הכספים והתקציבים של מחלקת העליה והקליטה של הסוכנות היהודית, וממייסדי תנועת העבודה הליברלית — **דויד צימנדר**.

נסיעה נעימה!

עם לבני **Ban-Lon. Rotex**

ת.ד. 1715

לבני רוטקס בן-לון, קלילים, נעימים, מתכבסים בקלות ומתיבשים במהירות. הם מיועדים לגברים הנוסעים לחו"ל, היודעים להנות מטויל גופש ומעריכים לבוש משובח. להשיג בצבעים שונים, ובסריגת רשת אורירית.

רוטקס תמיד קרוב אליך

* חוטי בן-לון מיוצרים בישראל בלעדית על ידי מפעלי הברלון בע"מ ברשושה של חברת יוסף בנקרופט ובניו, ארה"ב.

המשרד המרכזי של תנועת העולם הזה - כוח חדש רחוב החשמונאים 88-90 תל-אביב

קומה א', חדר 5. טלפון מיספר 265836. שעות המשרד שונו למועדים הבאים:

ימים א'-ה': 9.00-16.00

ב'-ג'-ד': 12.00-19.00

יום ו': 9.00-13.30

IONIAN LINE

שרות הפלגות שבועי, אקספרס לנוסעים ולמכוניות

באנית-המעבורת

אכילאוס (6,000 טון הוחק)

הפלגות בכל יום ו' בשבוע מחיפה - ללימסול, רודוס, פיראוס ו-ברינוזי (איטליה).

פנה לכל סוכני הנסיעות או ל-אדאלוף ושות':

תל-אביב, רחוב אלנבי 94, טל. 611757, 613389

חיפה, רחוב כיאט 6, טל. 67752, 67753

סיווג הבטיחות כפי שנקבע ע"י מנהל אגף הספנות והנמלים "אכילאוס" 1939 ("ג").

מה רוצים הרוסים?

ברזנייב

מזכיר המפלגה: אני מודה לכם, חברים. נמשיך בדיוק בשבוע הבא.

תוכניות דומות

אם נתקבלה במוסקבה הדיעה שה- אינטרס הסובייטי מחייב הסדר-שלום ישראלי-ערבי, אין פירוש הדבר כי הסדר

מאולמות הקרמלין. נוכחים: שריהביטחון, שריהחוק, מזכיר-המפלגה, ואחרים.

שריהחוק: חברים, זהו הזמן להשיג הסדר-שלום במזרח-התיכון. האמריקאים הגיעו כמעט לעמדות שלנו. אין הבדל ניכר בין תוכנית-רוג'רס האחרונה והתוכנית שלנו. אפשר להגיע להסדר. ואז נוכיע בעיני הערבים ככוח שיחרר את אדמותיהם הכבושות.

מזכיר המפלגה: בטוח הארוך, זה יכול לתת מנוף לנצחון הקומוניזם בעולם הערבי.

שריהביטחון: האם זה חשוב לנו, חברים? לנו יש עניין הרבה יותר חשוב. הטייסים שלנו התבססו עכשיו במצריים, הודות לסיכסוך הזה. הצלחנו לשנות את מאזן-הכוחות העולמי. אנחנו מנסלים את הצי השישי האמריקאי. מהר נתבסס ב-סוריה, ומחרתיים במזרח התיכון כולו. אין לנו שום עניין בהסדר, אלא להיפך. בניצול המלחמה בין היהודנים ה-והערביים ה- למען האינטרסים של ברית-המועצות.

מזכיר המפלגה: זכורנא, חבר שריהביטחון, שהייעד העליון שלנו הוא למנוע מלחמה עולמית. מניין לך הביטחון כי דרכך אינה מובילה לעימות צבאי עם אמריקה?

שריהביטחון: אני בטוח בזה. אחרי מה שקרה באמריקה בעיקבות הפלישה לקמבודיה, לא יעז ניכסון ליזום שום התערבות צבאית במקום אחר בעולם. כל זמן שיש בארצות-הברית מצבירוח כזה, יש לנו הזדמנות בלתי-חוזרת להרחיב את יתרוננו במזרח-התיכון. תהיה זאת שטות להחמיץ אותה.

שריהחוק: לא הייתי סומך על כך. נכון שכיום יש באמריקה מצבירוח מסויים נגד התערבות צבאית במקומות חדשים, אבל זה יכול להשתנות בן-לילה, אם נתחיל במלחמה רצינית נגד ישראל, ואם יהיה נדמה לדעת-הקהל האמריקאית ש-צפויה סכנה לקיומה. נוכל למצוא את עצמנו בן-לילה בעימות עם אמריקה, ונעי מוד בפני הברירה בין נסיגה נוסח'קובה או הסתבכות במלחמת-עולם. לכן אני מציע להסתפק ביתרון הגדול שהשגנו, ולחרגם יתרון זה לשפה של הסדר-שלום.

ויש עוד אפשרות: שהרוסים עצמם מסוכסכים בינם לבין עצמם, שגופים שונים במוסקבה דוג' לים במטרות שונות, וכי אין כלל החלטה סופית במוסקבה לכאן או לכאן.

שיחה בקרמלין

אפשרות האחרונה היא, אולי המעניינת - והמפחידה - ביותר. נתאר לעצמנו, למשל, וכיח דמינוי באחד

השבוע לא נשאלה שאלה זו רק בכל בית בישראל. היא נשאלה גם במשרדים בחושינגטון, בלונדון ובפאריס, ובבירות ערב. ואולי אפילו במוסקבה עצמה. המעשים הסובייטיים יצרו פסיפס מורכב, רב-משמעי.

במוסקבה נמשכו ונמשכו שיתות הצמרת הסובייטית עם נשיא מצריים, גמאל עבר-אל-נאצר. ההארכה הבלתי-רגילה של סידרת-השיחות העידה שהפעם מתקבלות החלטות מרחיקות-לכת - וכי הן לא נתקבלו בנקל.

במצריים זו הסתירה בין שיתות סיים אט-אט לעבר התעלה. היה ברור כי התנוזה היא חלק ממערכה כללית, איטית ומחושבת, של הסלמת המלחמה עם ישראל, הנמצאת עתה בעיצומה.

בזירה המדינית הפיצו הסובייטים תוכנית-שלום, בתוספת רמזים על-פיה, חיפשו שיחות עם שגרירים ישראליים במסיבות דיפלומטיות.

אם כן, מה הם רוצים?

שלוש תשובות

אופן תיאורטי, יכולות להיות שלוש תשובות על השאלה:

1 הרוסים רוצים בהסדר-שלום ישראלי-ערבי, עלי פי החלטות מועצת הביטחון. הלחץ הצבאי בא לדחוף את ישראל לקבלת הסדר זה, וכן נועד לקראת אפשרות שישראל תסרב לקבלו.

2 הרוסים רוצים בהסדר-כנ"ל, אך אינם מסוגלים לכפותו על הערבים. בי-מיקרה זה אין להם ברירה אלא לתמוך בעבר-אל-נאצר, והם נגררים לתוך עימות צבאי בעל כורחם.

3 הרוסים אינם רוצים בשום הסדר, וכל דיבורי-השלום שלהם אינם אלא הסוואה. הם רוצים בני-סוס צבאם במצריים, וב-הפיכת מצריים כולה ל-נושאת מטוסים אדירה, שתבטיח להם שליטה בי-אגן היס-התיכון.

יכול גם להיות שחלו שינויים במשך הזמן. למשל: שעד לפני זמן קצר הייתה התשובה מס' 1 נכונה, אך שעם התבססותם תם הצבאית במצריים עברו הרוסים לתשובה מס' 3.

התוכנית הסובייטית	תוכנית רוג'רס	הנושא
המטרה הסופית	שלום צודק ובר-קיימא.	המטרה הסופית
גבולות	גבולות ה-4 ביוני, עם שינויים קלים מטעמים בטחוניים.	גבולות
רמת-הגולן	להשאיר את הסטאטוס-קו. מכיוון ש-סוריה לא קיבלה את החלטת מועצת הביטחון.	רמת-הגולן
ירושלים	להשאיר את ירושלים מאוחדת, ולפתוח במשאומתן כדי לתת לערבים מעמד מדיני נאות בעיר.	ירושלים
עזה	תועבר לרשות ירדן.	עזה
לוחמה	הפסקת הלחמה הערבית.	לוחמה
שיט	חופש-שיט בסואץ וטיראן.	שיט
מליטים	„פתרון צודק של בעיית הפליטים“ (הכוו' נה להכרה עקרונית בהחלטת האו"ם על חופש-הבחירה, אך החזרת מיספר מוסכם בלבד).	מליטים
ערובות	ארבע המעצמות הגדולות יערבו לגבולות החדשים.	ערובות
אזורים מפורזים	אין פירוט. האמריקאים ישתדלו שכל או מרבית השטחים שיוחרזו -- יהיו מפורזים.	אזורים מפורזים
כוח או"ם	כוח או"ם באזורים שונים, כולל שארם-אל-שייך ועזה. הכוח יהיה כפוף למועצת הביטחון. ז.א. שאי-אפשר יהיה להוציאו, כמו ב-1967, אלא בהסכמה אמריקאית.	כוח או"ם
מלסטיניים	התחייבות מדינות-ערב לשים קץ לפעילות הפיזאיון.	מלסטיניים
משאומתן	באמצעות גונאר יארינג, ובסופו פגישה בין הצדדים.	משאומתן
צעד ראשון	הצהרה ישראלית על נכונות לנסיגה והצהרה ערבית על נכונות לחיות בשלום עם ישראל.	צעד ראשון

(המשך עמוד 13)

כזה יושג נחר בהידברות בין שתי המעצמות.

במיקרה זה תחיל עונה של מקהומימכר בין מוסקבה ואשנינגטון, כשכל צד רוצה להשיג יתרונות לבניהסחות שלו במרחב. התמקחות זו יכולה להיות מלחה באינזום, מעשיקרב מבוקרים ומעשיסחיתה שונים. **אולם בטוח לחלוטין שאם אומי נשוא רוצים הסובייטים בהסדר, ואם נשוא מצריים הוא שותף לרצון זה מרצון או מאונס, יושג הסדר כזה — על אפה ועל חמתה של ממשלת-ישראל.**

דוברים רשמיים בירושלים הציגו את תוכנית-השלום הסובייטית כאיום על קיום ישראל, מזימה לחיסול המדינה, וכי. **אולם למעשה אין הבדל מהותי בין התוכנית הסובייטית ובין תוכנית רוג'רס.** זו גם זו מבוססת על אותם העקרונות, עם הבדלים מסויימים (ראה מיסגרת).

- העקרונות הם:
- ישראל תסוג לגבולות ה-47 כי יוני, עם שינויים קלים. (שנוי במחלוקת: האם תיכלל רמת-הגולן בהסדר, כל עוד הסורים אינם שותפים לו; מה יהיה מצב ירושלים; אילו שינוייגבול קלים באים בחשבון.)
- הערבים יפסיקו את הלוחמה וייו-צו מצב של שלום (אך לא חווה-שלום,

ממשלת ישראל, שאין בה אף שר אחד המוכן לקבל את גבולות ה-47 בינוי, מתנגדת בהרפות לתוכנית רוג'רס, לתוכנית הסובייטית ולהחלטת מועצת-הביטחון גם יחד.

כך נוצר מצב כימעט אבסורדי: ממשלת-ישראל מקווה שבוויכוח במוסקבה ינצחו אויבי הסדר-השלום, ותתקבל דעתם של המני היגים הקיצוניים, הרוצים בעימות צבאי סובייט-ישראלי.

החלטה זו לא באה מפני שמישהו ניתח ברצינות מה יקרה במיקרה של עימות כזה. אלא מתוך התנגדות להסדר שאין בו סיפוח שחיים.

מכיוון שהסדר כזה מכוונג בירוי שלים כסכנה מס' 1, לא התפנה איש לחשוב על סכנה מס' 2, שי היא לאין שיעור יותר חמורה: מלחמה ישראלית-סובייטית שת תהיה מעין מלחמת-פינונדר הרשה, או ויאפינאם שנייה.

המחשבה על סכנה זו נמנעת, מפני ששורת בצמרת ישראל אמונה כמעט משי-חית שבמיקרה כזה תחוש אמריקה לעזרת ישראל, או שיקרה נס אחר. איש לא חשב מה יקרה לישראל אם אכן יתפתח עימות אמריקאי-סובייטי במרחב.

סכנה איומה

א ילדו היתה קיימת בישראל ממשלה המשותפת מתאוח-הסיפוח. היתה בו-דאי נוקטת בצעדים הבאים:

- פותחת בסדרת מגעים חשי-איים עם נציגי ברית-המועצות,

פודאורני, ברז'ניב וקוסיגין בקרמלין: מה היא ההחלטה?

כדי לעמוד על כוונותיה האמיתיות — מבלי לוותר באותו זמן על הצעדים הקרביים הדרושים להגנת המדינה.

● שמה את הדגש, במגעים אלה, על פירוט לוחי-הזמננ ושאר הפרטים בתוכנית הסובייטית — כלומר, דואגת לכך שלא תהיה נסיגה לפני שייחצר מצב-שלום והסדרי ביטחון, אלא שהדברים ישולבו כך שכל נסיגה תהיה, בכל שלב, אחרי מתן תמורה מתאימה מצד הערבים.

● משתדלת לנהל מדיניות עצמית אית כלפי ברית-המועצות, כדי להעמידה על כך שיש לה מה להרוויח משינוי עמדתה כלפי ישראל.

● באופן אלטרנטיבי היתה ממש" לה כזאת משתדלת, כמוכן, להי שיג הסדר ישיר עם עבר-אלניאי צר, על פי עקרונות החלטת מוי-עצת-הביטחון, כפי שהציע נשוא מצריים — בלי רוג'רס וכלי הסובייטים.

נדמה שממשלת ישראל אינה מסוגלת לא לכך ולא לכך. היא עדיין לוחמת את המלחמה של אתמול — למען סיפוח שט-חיים — מבלי להבין שעם נסיסת הגורם הסובייטי למישחק השתנה המצב מעיקרו. **לכן גזרה ממשלת-ישראל על עצמה בעת מצב של צד פאסיבי. הכדור הוא כולו בידי הסובייטים: אם ירצו בהסדר-שלום, ישיגו אוי תו ויכפו אותו יחד עם האמריקאי אים. אם לא ירצו — עומדת ויש ראל בפני סכנה שלא היתה כרוג-מתה מאז דרך ראשון הכיל"ויים על אדמת ארץ-ישראל.**

במדינה

יחסי-חוך

צה"ל עוזר

לסינגפור

סינגפור עם שחר. הנמל של ג'ורנג, הנמצא כשניים-עשר קילומטר ממזרח לעיר, רוחש כקן נמלים. ארגונים חתומים, לוחות מלדה ומאות טונות של מט, מורדים מאוניות המשא ומועברים מל במשאיות ככדות העירה.

ואו, מגיחים על הרציף שני טנקים מסוג אי.אם.איס 13 מבלי לאבד שניה, הם פונים מיד לשער היציאה של הנמל. אחרי-הם מופיעים עוד שניים ועוד שניים. צמי דימ, הם רועמים לעבר השער. סך-הכל 50 טנקים מאותו סוג עוזבים את הנמל ופונים במהירות לגונגל העבות המקיף וסוגר מפני עיניים סקרניות את בית-הספר הצבאי של סינגפור. צרפת לא מכרה מעולם טנקים אלה לסינגפור. אם כן, מי מכר?

ישראלים במקום ה"גורקה". כי עשרים גברים לבנים, בכגדים אזרחיים, עומדים בפניה מרוחקת של הרציף ומפק-חיים על הורדת הטנקים, והעברתם לעבר הגיונגל. מי הם? לסינים של סינגפור היתה בחודשים האחרונים הזדמנות אחת או שתיים לשוחח איתם — באנגלית — הסינים יוד-עים שהלבנים אינם אלא "מהנדסים אגרונו-מים ממכסיקו", שבאו לסינגפור כדי לעזור בפיתוחה הכלכלי. האומנם? עם סיום מיכ-צע הורדת הטנקים, באותו שחר סינגפורי, הורידו עשרים הגברים הלבנים את בגדיהם האזרחיים ולבשו מדים. איזה מדים? את התשובה על כך פירסם השבועון הצרפתי וולר אקטואל, המוקדש לעניני מדיניות ופיינסים:

"הסוד, שנשמר בקפדנות זמן רב, אינו סוד יותר. כל ילד בסינגפור יכול לומר היום שהמהנדסים אינם מכסיקאים. הדוקטור גאו קאנג סוה, שר-האיצר הסינגפורי, הודיע שהממשלה הסינגפורית החליטה להקדיש 10 אחוז מההכנסות ברוטו של המדינה להקמת צבא לאומי. מר ג'ורג' בוגאר, המזכיר הק-בוע של שר-הפנים וההגנה הסינגפורי, גילה באופן רשמי את הסוד שלא היה סוד יו-תר מזה זמן רב: "מומחים של הצבא הישראלי יתפסו את מקומם של האנגלים ואנשי הגורקה בסינגפור... עשרים הלב-נים בגמל, לא היו אלא קציני צבא ישרא-ליים וחמישים הטנקים אינם אלא עודפי ציוד של הצבא הישראלי, שנרכשו מידי הצרפתים בשנת 1966 ונמכרו לצבא הסינג-פורי. צבא שאינו קיים עדיין, אך יוקם, תחת פיקוחם של קציני צה"ל."

"האנגלים יעזבו סופית את סינגפור בשנת 1971. אי הודאות של המצב בחייטנאם ומצב האמריקאים שם והמהומות הגזעיות במאלזיה, מאלצות אותנו להקים מהר מאז צבא לאומי סינגפורי. צבא בעל עוצמה וניידות, כמו הצבא הישראלי... מסכם את דברי המזכיר, שר הפנים וההגנה עז-מו."

"מה תהיה צורתו של הצבא הסינגפורי הצעיר? באיזה נשק ישתמש? הנשק הקל יהיה ברובו אמריקאי. הרובה האישי — ת. 13. הבוקות ומכונות היריה תהיינה גם הן מתוצרת אמריקאית. לעומת זאת, תהייה האחזירה על סהרת הכלים האנגלים, מלבד כמה הליקופטרים קלים אלפאט מתוצ-רת צרפת. הארטילריה כולה תהיה ישראלית וחלק הארי שבה יהיו המרגמות הככדות של 122 מ"מ המיוצרות בישראל תחת רישון פינלנדי.

"את מקומו של מי יתפוס הצבא הסינג-פורי החדש? בעיקר את מקומם של חיילי הגורקה הנוודים, יחידות הקומנדו המובח-רות של הצבא הבריטי. על קציני צה"ל השוהים בסינגפור הוטלה המשימה להקים צבא כזה, שיהיה מורכב מיחידות קטנות ומובחנות. הצבא החדש יהיה מורכב מ-7500 אנשי קבע, שיאורגנו בשישה גדודים.

מלחמה בקומניסטים. נגד מי מסוגל צבא זה להילחם? עקרונות, חתמה סינגפור עם מאלזיה הסכם הגנה משותף. מדורמה נמצאת אינדונזיה, אך כל עוד שלט בממשלת ג'אקארטה הגנרל סוהרטו, הפרואמריקאי, אין לשער שהרעה תיפתח מדרום. אם כן, מה הפחד? לא מפני הענק הסיני השוכן לו רחוק אלא מפני הקבוצות הקומוניסטיות הרוחשות בסינגפור ומאיימות להפיל את המישטר. האם זה מוכיר משהו?! בכל מקום שוא-לים היום אם צה"ל ילחם בסובייטים. אי-שם בסינגפור, נלחם כבר צה"ל בקומוניזם

הסיני או הסובייטי. אבל הוא עושה זאת מאחורי הקלעים.

ריגול

האיש שלנו בבירות

האם יכולים קציני כיון ישראלים לטייל בהרחבות בירות כרצונם ולהתגורר בבתי-מלון בירותיים בוותם האמיתית? לדברי השבועון הלבנוני אלאחראן (החופ-שיים או הלבירליס), התשובה היא חיובית בהחלט. לא מכבר פירסם שבועון זה, הקרוב בדיעותיו לחזית השיחרור הערבית, ידיעה תחת הכותרת: "רב-סרן ישראלי בבירות".

וזה נוסח הידיעה הסנסציונית: "ביום ה-16 לחודש יוני הגיע רב-סרן מצה"ל יצחק עור, לביקור חסוף בבירות. הוא התגורר במלון פאנדוס כשברשותו דרכון אמריקאי.

יש לציין כי אותו רב-סרן יצחק עור ביקר החודש פעמיים בעיר בירות, ותמיד בזמנים שמתרחשים או עומדים להתרחש בהם מאורעות רציניים.

"גראה שהשלטונות הלבנוניים", ממשיך השבועון, "המתינו לפעולות בידון כדי לפעול גם הם, וכמו בכל הזדמנות דומה החלו הסוכנים הציוניים להגיע לבירות ול-רבת-עמון. ביקורים אלה, אשר הנסחר בהם גדול יותר מהגלוי מגלים את הקשר הקיים בין סוכני ארצות-הברית בבירות לבין ישראל."

עיתונות

עושה צרות

גולדה

מה קורה להארץ? אין ספק, כי היומון המכובד והסולידאי הוא כיום העיתון היומי האופוזיציוני היחיד במדינה.

גרשום שוקן, עורכו ובעליו של הארץ, מסביר זאת כך: "אולי מפני שגישתי היא שתפקידנו להיות אך ורק עיתון. איננו משתדלים להיות חברים ומקובלים על ידי החוגים החשובים. יש במערכת שלנו פחות היסוסים לכתוב דבר שיעורר אישביעות-רצון מאשר במערכות אחרות... בחברה הישראלית הקטנה והמגובשת כל אחד רואה את עצמו חלק מהמימסד או הצמרת. או שייך לבוחשים בקדרה. אנחנו רואים את עצמנו כעיתון."

היה זמן שבמערכת הארץ שמו את הדגש על מאמרים ודעות. היום אי-אפשר לטעות: הדגש הוא על חדשות, ועל ריע-נון צורת הגשתן. בבית הישן ברחוב מוא"ה בתל-אביב, מכונים כולם להעניק את האש-ראי על הרענון לעורך-המישנה החדש-יחסית יאיר קוטלר. כאיש הראשון שהגיע לעמדה זו בעיתון מתוך שורות הכתבים

עורך שוקן

"אנחנו רק עיתון"

ולא כותבי-המאמרים, הפך את המירוק אחר הידיעה המהירה והבלעדית לתרגיל-חובה.

בישיבות הנהלת המערכת, בה היה עד לפני זמן קצר רוב מוחלט לאנשי המאמ-רים, מכניס קוטלר תחושה של דחיפות רפורטרית — דבר המשמח מאוד את שוקן עצמו. אך למרות מהפכה זעירה זו בצורה ובדגש המערכתית, נשארה עדיין השפעתו

התקווה לעימות

א ילדו הציעה ברית-המועצות הסוד כזה לישראל בסוף מאי 1967, היתה דעת-הקהל בישראל מאמינה שהגיעו ימי המשימה. זה היה נראה כנס, כמו הצהרתו הציונית של אנדריי גרומיקו בשנת 1947, אולם אחרי שלוש שנות כיבוש, אין חסדי הסופו בישראל מוכנים להתייחס ברצינות לשיום תוכנית שאינה מבטיחה את סיפוחם של חלקים גדולים לפחות.

העיקרית של הארץ ברחוב — השפעה מחשבתית. לא הידיעות שהוא מביא גורם מות להיכוחים או להתעוררות ציבורית — כי בראש וראשונה הידיעות. בשטח זה חלה בהארץ מהפכה גדולה עוד יותר מן שמשמלים קוטלר ובני דורו הצעירים. **רגש אישי לשטחים.** כשרפ"י היתה בשבילי התהוותה היה הארץ כמעט ביטאונם המוכר של משה דיין, שמעון פרס וחבריו הם. אומר עתה שוקן המאוכב: "האמנו שיש בכוחה של מפלגה זו להכניס את חידושי התקופה לחיינו המדיניים". אילו התפתחו העניינים על פי ההגיון הישראלי המקובל, היה הארץ צריך להיות היום העיתון הסיפוחיטי מספר 1. אמנם אפשר לקרוא בו מאמרים והבעות-דיעה בעד סיפוח, בעד קשיחות צבאית. אבל הרוח הכללית של העיתון היא רוח של חיפושים זהירים אחר שלום תמורת שטחים. הסביר השבוע שוקן: "באופן אישי יש לי רגש לשטחים. כשבאתי ארצה הארץ לא היתה מחולקת. גם כאשר הוצעה חלוקת הארץ ב-1937 עליי ועד-פיל — לא הייתי מרוצה ריגשית מהמפה. או לא הייתי פעיל בקביעת קו העיתון: עסקתי במינהלה. היום יש עובדות אחרות. יש מיליון ערבים בשטחים. ולא כל מה שרצוי יכול להיות מצוי. לסגת? כן, אם כדאי!" מה תהיה עמדת הארץ בעתיד הקרוב, אם וכאשר יתחיל לחץ אמריקאי על ישראל? "אני בהחלט יכול להעלות על הדעת שהארץ יתמוך בקו של התנגדות לחץ. נתייצב נגד נסיגה מבלי שנראה לעין אלטרנטיבה למלחמה שתאפשר לנו להתפתח תקופה מתקבלת על הדעת בלי מלחמת מות. אבל אין ספק שיחסים מתקבלים על הדעת עם הערבים יותר חשובים משטח כלשהו. אם נוכל לסחור עם שכב, יותר טבעי שישלטו שם ערבים מאשר יהודים." **דעתה של גולדה.** על העולם הערבי יש לשוקן דיעות מגובשות: "הם נכנסו

עורך-מישנה קומטר מירדף אחרי מידע

לתקופה וירולנטית של הלאומיות, וקשה להניח שיוותרו. ראינו באירופה שאחרי תקופה מסוימת הדלקת הזו פגה; סלע-המחלוקת נעלם ומדינות יכולות להיות יחידים. אני זוכר שבבית-הספר בגרמניה לימדו אותנו שהצרפתים הם האויב התורש. תי-נופפו בשטחי אלזאס-לורן. אמנם היה צורך בחורבן די גדול כדי להתגבר עם שינאה זו. אבל זה לא קיים יותר. כיום מן הימים גם אנחנו נגיע לזה — אם נחזיק מעמד." שוקן אינו מכתוב אמנם את דעותיו לעובדי עיתונו, אבל מטבע הדברים שהתגבשו סביב דיעות אלה מרבית הכוחות המרכזיים במערכת. עיתונאים כמו אברהם שווייצר שוחר-הסיפוחים הם במיעוט קטן היום, בניגוד להשפעתם הגדולה בעבר. צירוף זה, יחד עם עמדתו של העיתון בענייני כלכלה ונגד גילוייה החמורים יז תר של הכפייה הדתית, כבשו להארץ מעמד מיוחד. למרות שהוא רחוק עדיין מתפוצתם של מעריבי או ידיעות אחרונות, יש מישקל רב יותר — בעיקר בחוגים האינטלקטואליים — למה שהוא כותב. אחת שאינה אוהבת את העיתון — ואומרת זאת בגלוי — היא גולדה מאיר. עד כה סירבה בעקשנות להעניק ראיון מיוחד לעיתון זה. היא גם קראה להארץ "העולם הזה בצילינדר". מה דעת שוקן על הגדרה זו?

אני אישית רחוק מצילינדר. הארץ גם אינו רואה את עצמו כעיתון מכופתר, נוק (המשך בעמוד 26)

... אבל כשנהיה גדולים, נגור בדירה ממש - של שיכון עובדים

אם אין אנילי מי לי? כאשר את צעירה ויפה, דוקא אז - בשנותיך היפות ביותר, מופיעים על פניך נצעי-כגודות. הם מכערים ומשחיתים את פניך וגורמים לך לרגשי נחיתות... ואז, ברגעים של יאוש ודכאון, תוכלי לפנות למקום אחר בלבד.

מכון אנילי
הקוסמטיקאית המדופלמת-קדומה אנילי העוסקת בטיפול בפני-נדות מזה 37 שנה. החזירה לצעירים רבים את שמחת החיים והם שאמרו: אם אין אנילי-מי לי?

ת"א רח פינסקר 4 טל 55690 נא לנאם בטלפון

„מטוסינו הפציצו היום מטרות צבאיות

בגיזרת תעלת סואץ” — מה מסתתר

מאחורי הודעה לאקונית

זו, המתפרסמת מדי יום?

מה, בעצם,

קורה בחזית

התעלה?

● כ־35 מפציצי־קרב מדגם אוראגאן, מתוצרת צרפת.
 ● כ־45 מטוסי־הפצצה ויירוט מדגם פאנטום, מתוצרת ארצות־הברית.
 מלבד אלה מצויים בחיל־האוויר הישראלי, לפי אותם סירסומים, כ־65 מטוסי־אימון

י ום יום, כימעט בשעות קבועות, חזרת הודעות דובר צה״ל על עצמן. אלו הן הודעות לאקוניות, יבשות שאינן מספקות חומר לדמיון. „מטוסי חיל־האוויר תקפו היום מטרות צבאיות של המצרים בגיזרת תעלת סואץ,״ אומרות הודעות אלה בשינויים קלים מפעם לפעם.
 מה מסתתר מאחורי הודעות אלה? מה מהותה של המלחמה שמנהל חיל־האוויר בתעלה זה החודש השלישי ברציפות יומית?

האורח הפשוט, שלא גדל עם ביטאון חיל־האוויר בידו, שאינו מתמצא בביצועי המטוסים השונים ומערכת ההגנה האנטי־אווירית מאידך, כימעט ואינו יכול לתאר לעצמו מה מתרחש בשמי התעלה.
 זהו נסיון להבהיר, במיסגרת המיגבלות הקיימות, את אופיו ומהותו של הקרב ש־מנהלים מטוסי חיל־האוויר הישראלי, החוגג השבוע את יום החיל שלו.

★ ★ ★

איזה סוגי מטוסים?

ב חיל־האוויר הישראלי מצויים סוגים שונים של מטוסי־קרב, חלקם מיושנים ואפילו מיושנים מאוד במושגים בינלאומיים, וחלקם חדישים ומהמשוכללים ביותר בעולם.

לפי סירסומים שונים שהופיעו בעולם, מונה חיל־האוויר הישראלי את המטוסים הבאים, המשמשים כמטוסי קוראשון, כלומר מר מטוסים המופעלים למשימות מיבצעיות בחזיתות השונות:

- כ־15 מפציצים קלים מדגם ווטור מתוצרת צרפת.
- כ־48 מפציצים מדגם סקיהוק, מתוצרת ארצות־הברית.
- כ־65 מטוסי יירוט־הפצצה מדגם מיראז', מתוצרת צרפת.
- כ־12 מטוסי־יירוט־קרב מדגם סופר מיסטר מתוצרת צרפת.
- כ־35 מפציצי־קרב מדגם מיסטר, מתוצרת צרפת.

ההקרב נגד הטוילים

ברשות חיל־האוויר הישראלי שמהירותם היא בגבולות ה־2 מאך, פעמיים ממהירות הקול.

★ ★ ★

מהו מטוס יירוט?

י מטוסים המיועדים למשימות יירוט שונים ממטוסי ההפצצה במהירותם ובחימושם. כך, למשל, בעוד שמטוס הפצצה יוצא למשימתו כשהוא טעון בעיקר פצצות ורקטות אחיד־קרקע המיועדות ל־תקיפת מטרות קרקע, הרי מטוסי־היירוט מצויידים, בצאתם למשימות־יירוט, בעיקר בתותחים לקרבות אוויר ובטילי אחיד־אחיד.

מהו, בעצם, מטוס־היירוט?

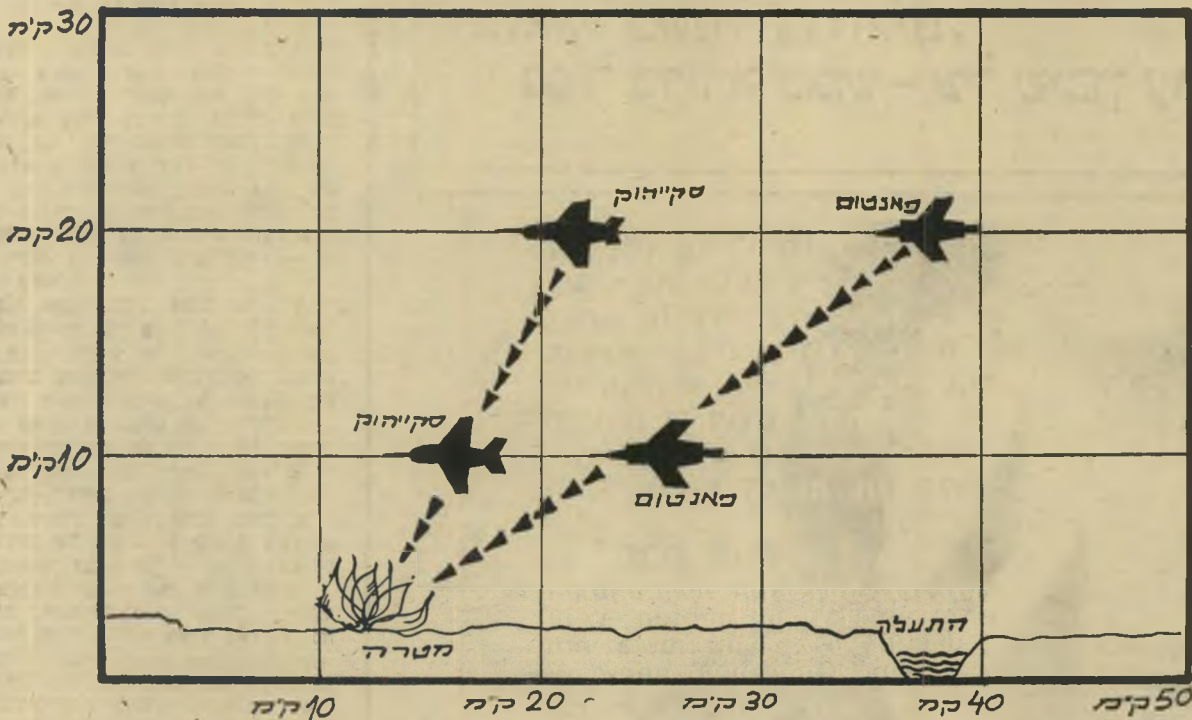
זהו מטוס שנועד להזנק מהירה, רדיפה ופעולה אחר מפציצי אויב. בגלל מהירות טיסתם של מטוסי הסילון (מטוס סילון הטס במהירות של 1 מאך עובר מרחק של 270 ק״מ ב־14 דקות. סילון הטס במהירות של 2 מאך עובר אותו מרחק במהירות של 7 דקות) והגובה הרב בו הם מסוגלים לטוס (בין 20 ל־30 ק״מ), משחררים מטוסי ההפצצה החדישים את פצצותיהם במרחק

סילוניים מדגם פוגה מגיסטר, שבעת הצורך משמשים גם לתקיפת מטרות קרקע, מטוסי תובלה, מטוסים קלים ומטוקים.
 זהו בערך הציוד המשמש ללחימה של חיל־האוויר המתנהלת בארבע חזיתות שונות.

המיסטרס והאוראגאנים הם מטוסים מיושנים, שהופעלו על־ידי חיל־האוויר עוד בתקופת מערכת סיני ב־1956. הווטורים וה־מיראז׳ים, גם הם נמצאים בידי חיל־האוויר הישראלי קרוב לעשר שנים. רק המטוסים מתוצרת ארצות־הברית הם מטוסים חדישים שנקלטו בשנתיים האחרונות.

כל סוגי מטוסי־הקרב המצויים בחיל־האוויר מסוגלים, למעשה, לבצע שתי משימות: משימות הספצה ותקיפת מטרות קרקע, ומשימות של יירוט וקרב־אחיד. אולם לפי הספציפיקציות המיוחדות שלהם בשעת ייצורם, הם מיועדים מראש למטרות מסוימות, בהתאם למהירותם, טווחי הטיסה שלהם, וכושר נשיאת החימוש שלהם.

כך, למשל, הווטורים והסקיהוקים הם מטוסי־הפצצה מובהקים, שנועדו ויוצרו ל־מטרה זו. המיראז׳ והפאנטום הם מטוסים רב־תכליתיים, למשימות הפצצה ויירוט כ־אחד. אלה הם גם שני המטוסים היחידים

הפונקציה לגבי הפאנטום, אולם משום שהפאנטום מהירותו הממוצעת היא שני מאך, הוא משחרר את פצצותיו רחוק יותר מהמטרה. תרשים מראה את קו שיהרוך הפצצות של מטוסי הסקיהוק והפנטום כשהם טסים בגובה של 10 קילומטר ובגובה של 20 קילומטר. זהו תרשים דמיוני, שכן הפצצות נעשות בגובה נמוך.

מי מפציץ מה?

תרשים זה מראה את ביצועיהם השונים, במשימות הפצצה, של מטוסים בעלי מהירות שונה. המפציץ מדגם סקיהוק, אשר מהירותו הממוצעת בגבולות 1 מאך, חייב להתקרב ככל האפשר למטרה לשם שיהרוך פצצותיו, ככל שהגובה בו הוא טס נמוך יותר. זוהי גם

שם המיראזים של חיל-האוויר הישראלי בעיקר למשימות חיפוי ויירוט. אם נתאר לעצמנו קרב אחיר דמויני כזה,

רב מהמטרה. בגלל המהירות ההתחלתית הגבוהה שלהן, ממשיות הפצצות להתקרב אל המטרה בעת גטילתן. מאחר שקו שיחזור הפצצות הוא רחוק ביותר מהמטרה, חייבים מטוסי-היירוט לנסות להשמיד את המטוס התוקף במרחק גדול ככל האפשר מהמטרה. במטרה למנוע ממנו את שיחזור הפצצות.

- המכ"ם של האוייב מגלה את מטוסי התקיפה מתקרבים למטרתם.
- מטוסי-היירוט של האוייב מוזנקים לקראת המפציצים.
- מכ"ם האוייב ממשיך להדריך מהקר קצ את מטוסי-היירוט אל מטרותיו.

יהיו מהלכיו בערך כך: יהיו קבוצת מטוסים של חיל-האוויר מוזנקת לעבר מטרה מעבר לתעלת-סואץ.

אולם כיום אין הבדל ניכר בין ביצועיהם של המפציצים ומטוסי-היירוט. למעשה יכול כל מטוס-קרב חדיש לשמש לשתי המטרות

● המכ"ם של מטוסי-החיפוי, או המכ"ם הישראלי על הקרקע, מגלה כי הוזנקו מטוסי-היירוט, מדרך את מטוסי-היירוט ה- מחפים לעבר המטוסים המיירטים. ● נוצר מגע — או בין מטוסי-היירוט של האוייב לבין המפציצים, או בין מטוסי-היירוט הישראליים והמצריים. בגלל הסחי- חים הגדולים של טילי האחיר-אחיר המצויים במטוסי-היירוט, יצירת מגע פירושה כניסה לטווח אפקטיבי של טילים אלה. תפיסת העמדה הנוחה לשיגור טיל האחיר-אחיר, יכולה להיות לפעמים במרחק קילומטרים רבים. אולם ברור שכל שהמטוס המיירט קרוב למטרתו כן רבים סיכויי לפגוע בו מטרותו המעופפת. בטוח קצר הוא יכול להשתמש גם בתותחים של המטוס.

★★★
המערכה האנטי-אווירית

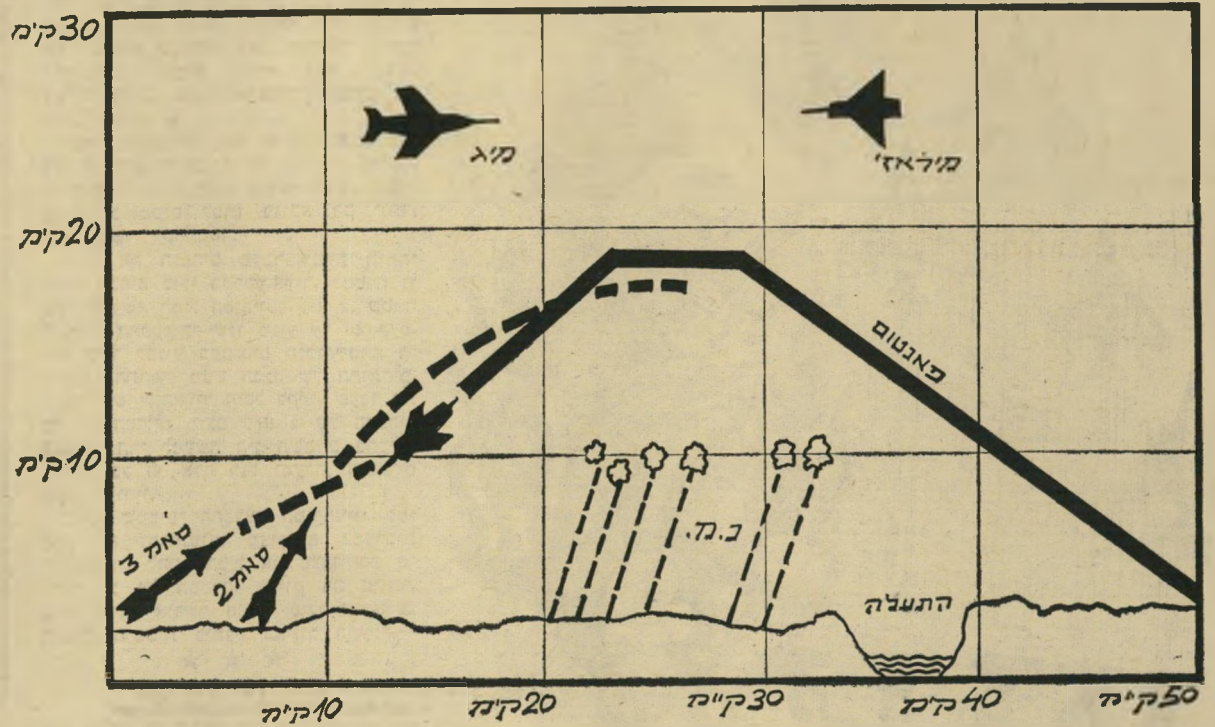
יד כאן תיאור מהלכי קרבי-אוויר דמויני. אולם מול המפציצים ניצבים, מלבד מטוסי-היירוט של האוייב, גם כלי- הנשק של מערכת-ההגנה האנטי-אווירית של האוייב.

לפחות לגבי חיל-האוויר הישראלי, אלה מסוכנים יותר לגבי המטוסים התוקפים. מיספר המטוסים שנפגעו באש מן הקרקע גדול פי כמה ממיספר המטוסים שנפגעו על-ידי מטוסי-היירוט של האוייב.

מה היא בעצם מערכת-ההגנה אנטי-אווירית? לכאורה, מסוגל כימעט כל כלי-יירוט, החל מרובה, להיות מופעל נגד מטוסים. בצפון ויאטנאם, לדוגמא, הופלו מיספר רב של פאנטומים אמריקאיים, באש רובים פשוטים או מקלעים קלים.

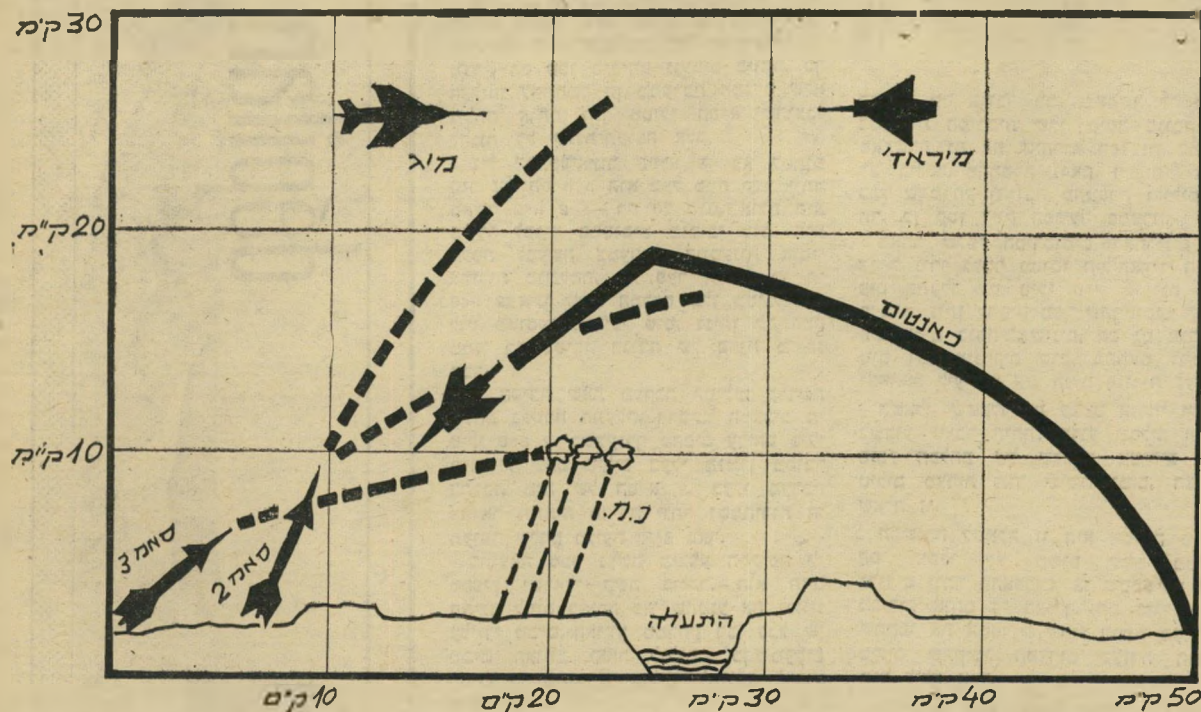
אולם מלבד כלי-הנשק הנמצאים בידי חיי-לי החזית, קיימת מערכת שלמה להתגוננות נגד מטוסים. מערכת מודרנית כזו מורכבת מתותחים נגד מטוסים, מטילי קרקע-אוויר וממערכת מכ"ם משוכללת.

מערכת המכ"ם מגלה את המטוסים התוקף (טוף בעמוד 18)

חוריהם, במרחק של כ-25 ק"מ מהתעלה, מוצבים טילי הסי"א 2 המיועדים לפגוע במטוסים מגביהי טוס. מאחוריהם מוצבים טילי הסי"א 3, המיועדים לפגוע במטוסים מנמיכי טוס המנסים לפגוע בטוללות הסי"א 2. מעל: המרחב של מטוסי-היירוט במצב הנוכחי.

המצב כיום
כך ערוכה כיום מערכת ההתגוננות ה-אנטי-אווירית של המצרים הפרושה ב- מרחק של 30 ק"מ מקו המים של התעלת. בשטח הקידומי בקירבת התעלה, מוצבים תותחי הנ"מ. המכסים גובה של עד 10 ק"מ. מא-

מהתעלה, יעילים גם לגבי מטוסים הטסים 30 ק"מ בתוך סיני. טילי הסי"א 3 יהיו יעילים גם הם מעבר לקו התעלה. כתוצאה מכך יצטרך גם מרחב היירוט של מטוסי חיל-האוויר הישראלי לסגת אחורנית. במיקרה כזה יתנהלו קרבות-האוויר בין מטוסי-היירוט הישראליים והמצריים משטח הנמצא בידי ישראל ולא משטח של המצריים.

הסכנה - אותה מונע חיל-האוויר

זה מה שיקרה אם יצליחו המצרים בעזרת הטוביטים לקרב את מערכת ההתגוננות האנטי-אווירית שלהם אל קו המים של התעלה. במיקרה כזה יהיו טילי הסי"א 2, שיוקרו עד למרחק של 10 ק"מ

גם יחד, הכל תלוי בחימושו ובמשימה המוטלת עליו.

מול מטוסי-היירוט מופעלים מטוסי-היירוט נגדיים. כך, למשל, כאשר יוצאים מטוסים למשימת הפצצה, הם מלווים בדרך-כלל בקבוצת מטוסים נוספת, שתפקידה לחפות על פעילותם, להיכנס בקרב עם מטוסי-היירוט של האוייב שהוזנקו כדי להפיל את המפציצים, ולמנוע מהם זאת. מטוסי-היירוט המחפים אינם חייבים ל- טוס בצמוד למפציצים, אולם הם נמצאים באחיר באיזור הפעילות, בדרך-כלל בגובה רב, כדי שיוכלו לירות את המטוסים ה- מיירטים של האוייב.

זהו בדרך-כלל מה שקורה בכל פעם שמודיעים על קרב אחירי בין מטוסי חיל-האוויר הישראלי לאלה של חיל-האחיר ה- מצרי. מפציצים של חיל-האחיר הישראלי יוצאים לתוקף מטרות בשטח אוייב. מכי שירי המכ"ם המצריים מגלים אותם עוד לפני שהתקרבו אל מטרותם. כתוצאה מכך מוזנקים המצרים מטוסי-היירוט לתקיפת ה- מפציצים.

לפעמים מתפתח קרב אחירי בין מטוסי-היירוט לבין המפציצים עצמם, כשסיכויי של מטוסי-היירוט שהחטיא את המטרה ב- תקיפה הראשונה הם מועטים ביותר לחזור ולהגיע שנית למצב של ירי במפציץ.

★★★
מהלכי קרב אוויר

א וזם בדרך-כלל מתנהלים קרבות האחיר בין מטוסי-היירוט המחפים על המפציצים לבין מטוסי-היירוט של האוייב המוזנקים לעבר המפציצים. לפי פירוטמים בחו"ל, הרי שמאז מוטלות משימות ההפצה במצרים על מטוסי-הקרב החדישים מדגמי סקייהוק ופאנטום, משמ-

מטוסי מיראז, עושה כיום רביעייה של פאנטומים. ארבעה מטוסים הם גם סגיעים פחות מאשר 24 מטוסים.

השלב הבא - טייסים

הן, באופן כללי ביותר, הרקע לקרב בין המטוסים והטילים המתנהלה עתה יום בשמי התעלה.

עד כה הצליחו המצרים, בסיוע הסובייטי, לקרב מערך טילי ס"א 2 וס"א 3 אל התעלה רק בגיזרה המרכזית. משימתם של מטוסי חיל-האוויר היא למנוע הצבת מערכים נוספים בגיזרות האחרות של חזית התעלה, לפגוע במערך שהוקם כבר ובעיקר, למנוע כל נסיון לקרב את מערכי הטילים עוד יותר אל חזית התעלה, דבר שיתן להם אפשרות פעולה יעילה לא רק מעל העמדות המצריות אלא גם מעל הצד המזרחי של התעלה המוחזק בידי ישראל. לפי ידיעות שפורסמו השבוע בארצות הברית, עומד הקרב נגד הטילים לקבל מיס

מאפשרת פעולה מהירה של המכ"ם והמחשבים של תותחי הנ"מ. אם המטוס טס בגובה רב, הוא חשוף לטילי הסי"א 2. אם הוא נממד טוס הוא עלול להיות סגיע לטילי הסי"א 3. כך מכ"ם סים תותחי הנ"מ והטילים את כל הגבהים בהם מסוגל לטוס מפציץ קרב ורדיוס של כ-40 ק"מ, שמעבר לו אין המפציץ יכול לשחרר את פצצותיו כדי לפגוע באיוושהי מטרה אפילו מגובה רב ביותר.

מדוע נפגעים המטוסים?

ובה הטיסה יוצר לגבי המפציץ מיגבלות שונות. אם המטוס התוקף טס בטיסה נמוכה מאוד, אין הוא יכול לפתח את המהירות המירבית שלו. קו השיחרור של הפצצות נעשה לגביו קרוב ביותר למטרה. נכון שבדרך זו הפצצות הן מדוייקות ביותר, אך הסיכון הוא גדול יותר. המפציץ יכול להטיל את פצצותיו גם

(המשך מעמוד 17) פים ומנתה את אמצעי ההתגוננות כיצד לפגוע בהם. פגיעה במטרה אחרית היא מיבצע מסובך ביותר. מטוס המטרה טס במרחב תלת-מימדי במהירות העולה על מהירות הקול. כתוצאה מכך חייב התותח האנטי-אווירי, ה"מנסה לסגוע במטוס כזה, לירות לעבר נקודת זה במרחק רב ממקום הימצאו של המטוס, לסעמים עד חמישה קילומטר לפניו, מתוך הנחה שכאשר יגיע המטוס לנקודה זו יגיע לשם גם הפגזים הנורים לעברו. זהו מיבצע מסובך מאוד, המוטל בדרך-כלל על מחשבים אלקטרוניים אוטומטיים, הנמצאים בכל סוללת תותחי נ"מ. (נגד מטוסים).

תותח נ"מ. משוכלל יורה עד 750 פגזים בדקה, במהירות מעוף גדולה ביותר - כקילומטר בשנייה - כדי שידביקו את מהירות המטוס.

עיקר מערכת ההתגוננות האנטי-אווירית של המצרים באיוור התעלה מורכבת מתותחי תחים אנטי-אוויריים. למצרים יש תותחי נ"מ. בקאליברים של 37, 57, 85 ו-100 מ"מ. מאות קנים כאלה של תותחים נגד-מטוסים מופעלים בכל איוור החזית בכל פעם שמתקרב לשם מטוס ישראלי. הם מכסים את השמיים בפקעות עשן הנגרמות בשעת התספצות הפגזים באחרי. זוהי מערכת צפופה כל-כך המכסה למעשה שטחים נרחבים ביותר.

הטח האפקטיבי של תותחי הנ"מ. הת"דשים מגיע עד לגובה של 10 ק"מ. כלומר, על-מנת להתחמק מאש תותחי הנ"מ. הצפר פה חייב מטוס לטוס בגובה רב יותר, מעל לעשרה קילומטר.

אולם את הגבהים מעבר לטוח תותחי הנ"מ. מכסים טילי הקרקע-אוויר. למטרה זו נועד למעשה הטיל הסובייטי ס"א 2, שטחח הפעולה האפקטיבי שלו מגיע עד 40 ק"מ. הוא נועד לפגוע במטוסים מגבהי-טוס, ה"מנסים להתחמק מאש הנ"מ. של התותחים. אחרי שחיל-האוויר חיסל בקייץ שעבר את מערכת הטילים מדגם ס"א 2 של המצרים בתעלה, הרי למעשה היו השמיים בתעלה, מגובה של 30 אלף רגל ומעלה, חופשיים בפני מטוסי.

מאחר שמטוסי הפצצה המודרניים, כמו הקטייוק והפאנטום, מצויידים במערכות המאפשרות להם להטיל את פצצותיהם מגובה רב אל המטרה, בדיוק רב ביותר, ברור מדוע איפשר היסול טילי הסי"א 2, הפצצה חופשית כימעט באיוור התעלה.

מערכת שג היפוי הרדיו

טיולי ה"ס"א 2" יש חיסרון אחד בולט ביותר - הם אינם יעילים בגובה נמוך. גם מערכת המכ"ם המתריעה של המיידעת לגלות מטוסים בגובה רב, היא עיוורת לגמרי לגבי מטוסים הסטים בגובה נמוך, מתחת ל-500 מטר.

זו היתה הסיבה שבפתחת מלחמת ששת-הימים, כאשר יצאו מטוסי חיל-האוויר לת"קוף את שדות-התעופה של חיל-האוויר הימצרי, הם טסו בגבהים נמוכים ביותר, כך הצליחו להתחמק הן ממערכת המכ"ם שלא גילתה אותם והן מטילי הסי"א שהוצבו להגנה על שדות-התעופה אלה.

טיל הקרקע-אוויר הסי"א 3, בא לסתום חור זה. הסי"א 3 הוא בעל טח קצר יותר מאשר ס"א 2 - רק 20 ק"מ. אולם הוא מיועד לפגוע במטוסים מנמיכי טוס. הוא מכסה למעשה במערכת ההתגוננות אנטי-אווירית מושלמת, את פער הגובה בו ה"ס"א 2 אינו יעיל. המכ"ם שלו מסוגל ל"לוט מטוסים מנמיכי טוס, וניתן להתחמק ממנו רק בטיסה בגובה של פחות מ-100 מטר.

זו הסיבה שאת מערכת הטילים החדשה שלהם בגיזרת התעלה, הרכיבו המצרים מ"טילי ס"א 2, כשבעורף מחפים עליהם טילי ס"א 3, שהם טילים בעלי מנגנון מסובך בהרבה מזה של הסי"א 2, בעלי מערכת ראדאר והנחיה מהירה יותר ושמהירות העופה שלהם מגיעה ל-33 מאך.

כתוצאה מכך נעשה מיבצע התקיפה לימפציץ ישראלי קשה ביותר. הוא חייב תחילה לטוס בצורה כזו שתמנע את גליוו על-ידי מכ"ם האוייב ממרחק רב. ככל ש"מכ"ם האוייב יאחר לגלותו, כן מעטים הסיכויים שהאוייב יצליח להזניק לעברו מטוסי-ירוס.

בהגיעו לטח האוייב חייב המטוס הת"קף להתחמק קודם כל מאש תותחי הנ"מ. הצפופה. זאת הוא יכול לעשות או בטיסה בגובה רב ביותר, שם אש התותחים אינה יעילה, או בטיסה נמוכה ביותר, שאינה

פ"ס בליאקספרט

נה לסובת ישראל, אחרי שארצות-הברית סיפקה לאחרונה לישראל ציוד אלקטרוני לשיבוש מיתקני מכ"ם של האוייב. ציוד זה, המותקן הן במטוסים והן על הקרקע, מיועד בעיקרו, לפי אותם פירוטמים, לש"בש את מערכות ההנחיה ופקודות האלחוט שמקבלים הסאט אחרי שיגורם מכנייהם, ב"דרבם אל המטרה. הנסיון שבכרו אנשי חיל-האוויר של ארצות-הברית בשימוש ב"מיתקנים אלה בויאטי-נאם, הוכיח כי הוא יעיל ביותר בשיבוש שיגורם של טילי הסי"א.

השאלה היא רק אם הסובייטים במצריים שילימו עם הפגיעות במערך הטילים החדש שהציבו בתעלה. כי בנקודה זו מוטלת יוקרתם של הרוסים על הכף, לא רק ב"עיני הערבים, אלא בעיני כל מדינות הגוש הקומוניסטי.

אחרי שמערך הסי"א 2 הקודם הוכיח את חוסר יעילותו, שיגרו הרוסים לעזרתו את טילי הסי"א 3. אם גם מערך מורכב זה ייכשל, טבעי רק שמדינות הגוש המזרחי ישאלו את עצמן איזה ביטחון נתן להם מערך ההתגוננות האנטי-אווירית הסובייטי המוצב אצלם.

הסי"א 3 טרם נוסה מעולם בקרב נגד מטוסים. הרוסים אינם יכולים להרשות לי עצמם שחולשותיו יופגנו לעיני כל. במקום דם א במאורח ה"אלצו לגונן עליו ב"אמצעי היחיד שעוד נותר בידם - מטוסי יירוט המטוסים בידי טייסים סובייטיים.

כשהוא טס בגובה רב המאפשר לו לטוס במהירות המירבית שלו. טיסה בגובה רב מאפשרת גם את שיחרור הפצצות במרחק רב ביותר מהמטרה (ראה רשום). אולם ככל שהמרחק והגובה מהמטרה גדולים יותר, כן קטן דיוק הפגיעה במטרה.

מאחר שלפי הפירוטמים האחרונים של צה"ל נורו לעבר מטוסי חיל-האוויר התוקפים בתעלה גם טילי ס"א 2 וגם טילי ס"א 3, ניתן להסיק מכך שהמטוסים התוקפים טסים בגבהים שונים. הם גם מגביהים טוס וגם מנמיכים טוס, בהתאם למטרות ובהתאם ליעילות אש הנ"מ הנורית לעברם.

השאלה ששאלו את עצמם אורחי ישראל בשבוע שעבר הייתה: מדוע נופלים המטוסי? הפלתם של שלושה מטוסים באש טילים מצרית תוך שישה ימים, הצדיקה שאלה זו.

התשובה לשאלה זו היא פשוטה ביותר. הם הופלו לא משום שהם מטוסים גרועים יותר מהאחרים, או שטייסיהם אינם מכירים אותם די הצורך. הם נפלו משום שתקפו את המטרות שהיו בטוח מערך ה"טילים שהקימו המצרים בעזרת הרוסים תוך לילה אחד.

הפאנטום הוא המטוס המהיר ביותר ש"בידי חיל-האוויר הישראלי. הוא גם הרב"הכליתי שבהם. במשימת הפצצה מסוגל פאנטום אחד לשאת מיטען פצצות העולה פ"ל 6 על זה שמסוגל לשאת מיראז. במילים אחרות: מה שהיו עושים בעבר 24

Advertisement for depilan hair removal cream. Includes the brand name 'depilan', the product name 'חשאיר עורך חלק לזמן יותר ארוך', and an illustration of a woman's legs with the cream being applied. Text in Hebrew describes the benefits of the cream.

צעירים אחוז-לארץ שבאו לעזור שואלים: מה אנחנו

מתנדבים או עובדים?

במגן, טעה. רינוס אוטינג, גינגי העובד ברפת, טוען שגם לפרות כתייחסים כמו למתנדבים: "לפני מספר שבועות הודעתי למנהל ענף הרפת שארגוני המזון לפרות ריקים, ויש למלאם מחדש. הוא התעצל ואני לא ידעתי מאיפה לקחת מזון. במשך כמה ימים הפרות לא קיבלו אוכל ולאף אחד לא היה איכפת."

איך אננו

מיפלצות!

מדוע מומשיכים המתנדבים ונשארים בקיבוץ מגן, למרות היחס הגרוע כל כך לו הם זוכים מצד חברי הקיבוץ?

אירוע חברתי-תרבותי הפתוח לכל החברים, לא עזר במיקרה של זיאנט רסמוסן.

אנחנו

כמו חמורים

בלילה, התקנון המיוחד הוא מיסמך יוצא מהכלל. המתנדבים מחזיקים זכאים להיכנס למועדון ולהנות מכל המצוי בו כחברים. בשום אופן אין לקבוע בשבילים שעות וימים מיוחדים או להטיל עליהם מיגבלות כלשהן.

אבל תקנון לחדר ומציאות לחדר. מספר רינוס אוטינג, סטודנט לסוציולוגיה מהולנד, בנו של תעשיין עשיר באנטוורפן: "אני חנו חמורים אותם מוציאים לשש שעות עבודה ואחר-כך זורקים הצידה למשך 18 שעות נוספות. לאף אחד לא איכפת מ'איתנו, אין מי שיטפל בנו ומסתכלים עלינו כאלו שהיינו סתם ליכלוך."

"הפסקנו כמעט לגמרי לבקר במועדון הקיבוץ, שם אף אחד אינו מדבר איתנו. כשאנו מתיישבים ליד שולחן, חברי ה'קיבוץ מפנים את גבם אלינו. 'תארו לעצמכם מצב כזה: אתה נמצא בכריכה וכשאתה מתקרב לילדים המתברגים של הקיבוץ או חברי המשק מגרשים אותך ואומרים לך להתרחק — כאילו ש'יש לך מחלה מדבקת. לנו קרה מיקרה כזה', מספר רינוס.

מה הוא הגורם ליחס השלילי של חברי קיבוץ מגן למתנדבים?

לאן רוטנבורג, שלוש שנים רטואה ב'פאריס, יש הסבר: היא טוענת שחברי ה'קיבוץ פוחדים כנראה מהמתנדבים. לדעתה נובע הפחד מכך שהמתנדבים הם ברובם אנשים חופשיים, והקיבוצנים, החיים ב'חברה פחות או יותר סגורה, פוחדים מ'השפעתם של המתנדבים."

הכל בגלל

המחליף

כתב, "העודם הזה" גישה לברר מה גרם ליחסים המתוחים בין המתנדבים וחברי הקיבוץ. הוא פנה טלפונית למשרדי הקיבוץ הארצי, והעלה את תלונת המתנדבים. נבחר ונשיב לך בכתב, ענו לו. ואמנם, הגיעה תשובה. על נייר של ה'קיבוץ הארצי השומר הצעיר, המחלקה ל'חברה — כוח אדם זמני, נכתב:

אני אוהב את ה'קיבוץ,

אבל לא את חברי הקיבוץ —

מכני שהם משפילים אותנו!"

איך הופכים יידיים לשוואנים? לפי מתנדבי חוץ-לארץ, שהגיעו לקיבוץ מגן, בקלות. פשוט צריך להתייחס אליהם בצורה שהתייחסו במגן.

מייק שפיגלר, סטודנט מארצות-הברית ו'כריס מייזל, סטודנט מאוסטרליה, הגיעו לפני שבועיים לקיבוץ מגן. על קבלת ה'פנים שנערכה להם, מספר שפיגלר: "נכני סנו בתל-אביב לאוטובוס הנוסע למגן. לי אחר שנסענו למעלה משעה, שאלנו את הנהג איפה מגן? הוא הבטיח לומר לנו כשנגיע. תחנה אחת לפני מגן, התברר לנו שחלק מהנוסעים היו חברי מגן. אני כבר לא רוצה לדבר על זה שבמשך הנסיעה לא פנה אלינו אף אחד מהחברים, למרות ש'ראה שאנחנו לא מהארץ. אבל זה שכש'יידנו מהאוטובוס לא הציע לנו אף אחד להדריך אותנו..."

על קבלת הפנים בקיבוץ עצמו, מספר כריס מייזל: "כשהגענו, לקחו אותנו לבית אחד החברים והוא לקח אותנו לחדר ש'הוכן בכיכול עבורנו. החדר היה מזהם ומלא ליכלוך. על המיטות היו זרוקות כמה שמיות ישנות, וסתרר, אמר לנו החבר והלך. לא היה איכפת לו כלל שאנחנו עיי'פים ורעבים. הסתדרנו איך שהוא" ממשך כריס, שהחליט לבוא בימי חופשתו באוני'ברסיטה כדי לעזור לנו קצת בארץ, "אך בכלל לא ברור לי למה קיבלו אותנו בצור'רה לא יפה כזאת!"

כאילו אינני

קיימת כלל"

יותר ותיקה משני הסטודנטים היא זיאנט רסמוסן, מוסמכת לסוציולוגיה מ'ארצות-הברית. היא שוהה כבר שישה חודשים בקיבוץ מגן. בששת החודשים היא למדה, לדבריה, לחוש ולהבין את הרגשתם של הפועלים בדרום ארצות-הברית: "בתקופת היותי בקיבוץ, הוזמנתי לשתות כוס פהה רק על-ידי משפחה אחת. כשאני אומרת שלום לחברי הקיבוץ הם בכלל אינם עו'נים ומסתכלים עלי כאילו אינני קיימת כלל עבורם."

וזאת למרות שהקיבוץ הארצי השומר ה'צעיר, הוציא תקנון מיוחד בשם התקנון לקליטת מבקרים עובדים זמנים (מתנדבים) מחו'ל, שאחד מסעיפיו אומר: רצוי מאוד שכל מתנדב מחזיק י'צ'ד אל משפחה

למרות שאין להם למי לפנות ולהתלונן, טוענים המתנדבים כי אם הם לא ימשיכו בקיבוץ הם יכולים רק ללכת ולגור על חוף אילת. אבל לא באנו לכאן בשביל להתבטל, טען אחד מהם. "באנו כדי לעזור לכם בעבודתכם, מפני שהרבה מהגברים שלכם הם חילים בצבא ומתנדבים צרי'כים למלא את מקומם" הוסיפה מתנדבת גבוהת קומה בעלת שיער בלונדי ארוך.

קבוע במתנדבים, בודאי ישוב הכל לקד'מות ואולי אף ישתפר. ידוע שלמעשה הרבה תלוי באיש המטפל במתנדבים מ'טעם הקיבוץ, והוא גם הקובע את היחס ההדדי.

אך מה התגובה לתלונותיהם של מתנד'בים הנמצאים כבר ששה חודשים במגן?

העבודות

המלוכלכות

ימה על השיתופיות, אחתה, שיתויו'ן בהם מפורסמים הקיבוצים הישראליים בעולם? לקיבוץ מגן הם עדיין לא הגיעו כנראה. זאת, על-כילפנים דעתו של קיד וולש, מלח בריטי, שישה שבועות במגן: "כל חבר הוא בוס בעל רגשות עליונות כלפינו."

"זה שלכל אחד מאיתנו יש מנהל ענף האומר לו מה לעשות, לא הפריע לחברים האחרים שעברו לידנו, לדרוש מאיתנו ל'עשות את רצונו — אבל לשוחח איתנו או להזמין אותנו, אפילו לכוס מים, הינו דבר אסור בהחלט. יש לי הרגשה כאילו קיימת בין המתנדבים וחברי הקיבוץ, מח'צה אותה אי-אפשר לעבור."

גם מק שי משוויץ, תלמיד סמינר למורים, מרגיש עצמו מופלה לרעה: "אנחנו עושים את העבודות המלוכלכות. קיימת כלפינו ההפליה הנהוגה בשוויץ כלפי העובדים ה'זרים."

"אני אוהב את הקיבוץ, מתודה שי, 'אך לא את חברי הקיבוץ. מפני שהם מ'ש'פילים אותנו — אפילו בעת הארוחות. הם מקבלים אוכל טוב יותר, לדוגמא: הם מקבלים גלידה — אנחנו לא; הם מקבלים בשר תרנגולת — אנחנו אפילו את העצ'מות לא ראינו! בארוחת הערב אנו שותים מים — לפעמים מקבלים גם תה! אבל ל'עומת זאת — רק המתנדבים רוחצים את הכלים בקיבוץ מגן. טונות של כלים מ'זוהמים!"

מי שחשב שרק לבני-אדם מתייחסים רע

"יתכן שיש בינינו הרבה בעלי שיער ארוך ולבוש יוצא-דופן הור לחברי ה'קיבוץ, אך אין אנו מיפלצות שבאו להדביק את בני הקיבוצים במחלה החיפית. כל מה שאנו רוצים מהקיבוצים בהם אנו עוב'דים — אלה אינם המיטה והאוכל וה'ס'ל ל'שי שאנו מקבלים ככסף כים — אנו רוצים לעזור לקיבוצים. אנו רוצים להבין ולהכיר את תושבי הארץ וללמוד את האמת על חיי היום-יום במדינת ישראל", המשיכה ה'בלונדית.

הרשימה השחורה

של השומר הצעיר

הבר מרכז הקיבוץ הארצי, אריה גיל, הופתע לשמוע תלונות על קיבוץ מגן: "אומנם נכון שבין 28 קיבוצי השומר ה'צעיר יש כאלה הנמצאים ברשימה השחורה, עקב יחסם למתנדבים, אבל אני מופתע ל'שמוע על טענותיהם של אלה הנימצאים במגן."

רשימה שחורה או לא שחורה, כדאי לאנשי השומר הצעיר לקחת ברצינות את עניין המתנדבים. אחרת הם יגיעו למצב אותה סיכמה הבלונדית הדברנית, שהפכה בכוח אישיותה למנהיגת הממורורים: "לא מעט מאיתנו עוזבים את הארץ מאוכזבים — דווקא אלה שבאו למדינת ישראל נלה'בים מ'הרעיון לעזור במעמס העבודה בקיבו'רים ו'הטובלים כל-כך מחוסר ידיים עובדות!"

זה שבתקנון המיוחד ישנו סעיף האומר: המתנדבים הזמניים זכאים להשתתף בכל

3 לילות

100 000 איש

אותם. אלא שאחרי עשרת האלפים האלה באו עוד עשרת אלפים, ועוד עשרת אלפים. יוסי פרוסט, איש הנהלת יריד המזרח, ש" עקב בעין של מומחה אחרי הורמה הה- מונית, הצהיר באוזני אחד המארגנים: "זאת הצלחה פנטסטית!"

לאו דווקא מבחינה קופתית. כי באותו ערב נמכרו רק 12 אלף כרטיסים. כמה אלפי חיילים במדים הוכנסו חינם, כאורתי הפסטיבל. יתר האלפים — התפלחו. הם קפצו מעל החומות, חדרו מבעד לפירצות בגדרות. מטיבעם של מתפלחים שהם גם נר- עוים יותר, שוחררהפתקאות — ומהומות. על כן ציפו המארגנים בדריכות — ועמם אנשי המשטרה והסדרנים — לרגע בו יגבר לחצו של סוג זה של מבקרים. דריכות זו לא ניכרה בשעות הראשונות של האירוע. שני ביתנים ענקיים, שהפכו

האירוע הבידורי הגדול ביותר ב" תולדות המדינה. כך הגדירו מראש מארגני פופ '70 מה שעמד להתרחש במשך שלושה לילות בגני יריד המזרח בתל-אביב. הם עוד ניבאו, שיבקרו שם 100 אלף איש. כאשר ננעל הפסטיבל הענקי, בשעות ה- קטנות של מוצאי-השבת, הוכחו שתי התח- זיות מעל לכל ספק. פופ '70 קבע סימך- דרך בחיי הבידור בארץ, הפך לסיפור- הצלחה מסחרר.

אבל היו גם בזיונות — שנבעו כולם דווקא מן הצלחה הכבירה.

כאשר נפתחו שערי יריד המזרח, ביום הרביעי, באיחור של 45 דקות, כבר צבאו על השערים קרוב לעשרת אלפים איש. השטח הרחב, על מידשאותיו, חורשר- תו, אולמותיו ובמותיו היה מוכן לקלוט

לדיסקו ניגנו עעים בבית לרקוד. בניאס בבית שבת

מתבודדים: גם זה חלק מן ההווי

על כיפה תחת כיפת השמים: כך נראתה הבמה המרכזית של הפסטיבל

המארגנים הפכו את גג הכיפה לבימה עוצ-רת-נשימה ולהקות התחלפו על גביה.

★ ★ ★

ב שעה עשר באה התקלה הראשונה. המנחה, מני פאר, הכריז: "עכשיו מרי פיעות — זו הפעם הראשונה בהיסטוריה — שתי להקות הצמרת, האריות והצ'יר צילים, יחד. ואיתן הזמר אריק איינשטיין."

לים, הביא למקום שש להקות-קצב ירוש' למית, ואלה התחלפו בזו אחר זו על במת-חוץ נוספת.

מכל מקום בקעו קולות המוסיקה והזמר. על המידשאה הגדולה, מול האגם, ניצ' בה הבמה המרכזית. למעשה לא נועד ה' מיבנה לשמש במה. זוהי כיפה ענקית, צבוי' עה בלבן, שמתחתה שוכן ביתן תל-אביב.

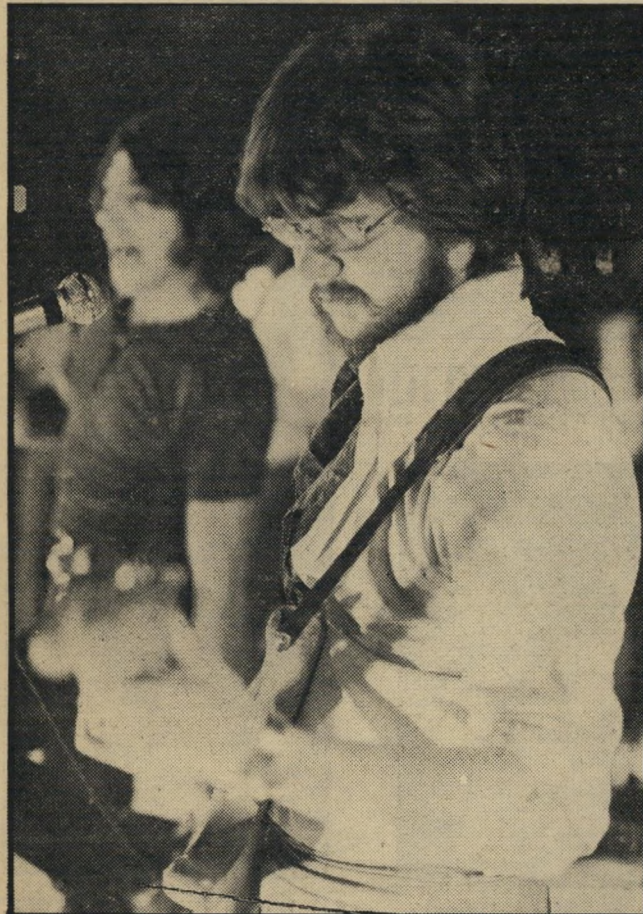
את דרך-חייהם ואת מוצרי-העור המיוחדים שלהם. הקירות קושטו בציורים פסיכודליים, ואנשי השבט ערכו תצוגות-אופנה מן ה' סוג שאין רואים על מסלולי שרתון והילטון. בין עצי האורן הוקמה במת-חוף, ולהקה בשם Ma's Applepie מכפר שמריהו ניגנה אל תוך הלילה.

אוטובוס, שנשא את השלט 909 70 ירוש'

קים, קלטו 3000-4000 איש כל אחד. להקות צמרת. היה זה מחזה מהפנט, לראות אלפי צעירים מתנו' המיקצבים המודגשים, המהמהמים.

אחר ניתנה הזדמנות לאוהבי ג'אז טוב גם לשמוע וגם להקת הברברים המפורסמת ניגנה כמעט ללא הרף, יישן לוחט.

הסמוך הקימו אנשי הנבואה הפלסטית את ממלכתם: היפס ישראלים, שבאו מראשי-הניקרה כדי להציג

להקה ישראלית בפעולה

כוכבים מאנגליה: „הקוקטיילים" ונערות-הגוגו

הצ'יצ'ילים והאריוח מופיעים יחד! הכריז המנחה

ארופי הקצב השנה התחרה, זו הפעם השלישית, להקות הקצב של ישראל על שרביט הזהב — שרביט פז, בפסטיבל הקצב של העולם הזה. לראשונה זכו שתי להקות במיטפר זהה של נקודות: העכבישים וחברי הכנסת.

הם שטפו על פני הסדרנים, טיססו על דפנותיה המשופעות של הכיפה הגדולה, ותוך זכות הציפור את המוקד המואר. המנחה ביקש מהם לפנות את הכיפה. לשוא. המשטרה הודיעה שאם לא יסונה הקהל מן הגג, עלול המיבנה כולו להתמוטט. ואז החליט המנחה להפסיק את ההופעה. המיקרופונים נותקו, הנגנים ארזו את כליהם וירדו. אחריהם — גם המעריצים הפוליטיים.

היה זה, ללא ספק, כישלון רציני של מערכת האיירגון. שכן לא היתה זו אחת הבימות הצדדיות, אלא הבמה המרכזית עצמה, שריחקה סביבה באותה שעה למעלה מ-20 אלף איש.

אילו ניתן היה לחדש את ההופעה, אחרי שהסדרנים השתלטו על המתפרצים, ייתכן שהאלפים היו נשארים על מקומם, וזוכים

מי שלא ראה את המחזה יתקשה לתאר אותו בדמיונו. מכל עבר זרמו נחלים של אנושות נלהבת, סקרנית או שוחרת-פורקן. אריק איינשטיין שר שיר אחד. הצ'יצ'ילים ניגנו. ואז נפרצה הגדר מסביב לבמה היענקית.

עוד בשלבי התיכנון, היה ברור כי בימה זו עלולה להיות נקודת-תורפה. המשטרה דרשה להקים סביבה גדר בגובה של שלושה מטרים. לבסוף הוצבה גדר של מחסומי-ברזל משטרתיים, והופקד עליה מישמר של עשרים סדרנים גברתיים ושמונה שוטרים במדים.

עד הופעת הצ'יצ'ילים ואריק איינשטיין, נראה היה שדי בשמירה זו. השוטרים והסדרנים אף הירשו לעצמם מידה כלשהי של רגיעה. ואז, לפתע, החלה הסתערות של מצריצים לעבר הכיפה המבריקה.

הכוכב מחו"ל: ג'ו דולן

מה, בעצם, מיצאו בכופ 70?

האם היא עוררה תשומת-לב לא מפני שהלכה יחפה, אלא מפני שהחזיקה את נעליה. מיקצועי? "פשוט, אמא."

מסמול מי שאיננו יודע מה זה, אינו טעם להסביר לו. זהו מקט ממן, בן ה-17, שהגיע עם להקת הקצב שלו.

הדתיה תינה טוויט, 19, הגיעה ארצה לפני עשרה חודשים מ-אמריקה, היא ביטניקית וגם שומרת מיצוות.

הנכה אריס זיגדון בת ה-19 הגיעה מירושלים. אין באפשרותו של אביה לשלוח אותה במונית מיוחדת. למזלה ביקר בירושלים פול אלן והוא הביא אותה.

ההינדו אלק קאו, 21, סטודנט לאמנות נות מאמריקה. נולד יהודי. "אני חצי יהודי" החצי השני? "הינדו."

זוג במדים אבי קרמוזי, סמל בעל תושיה, החליט לא לסמוך על מה שמארגני הפסטיבל הכינו לו בשפע. "זה יפה מאוד, האמנים שמופיעים על הבמות. אבל סוף זה משהו שצריכים להשתתף בו, לא לקבל אותו מוכן" הסביר.

- ועשרים אלף איש הקיפו את הבמה

המקרימים נכנסו ליריד, שוטטו בין העצים או תפסו שלוחה על המידשאות.

- שופצו כל מערכות השידור, תוקנו מכר נות'הקרה, הוקמו מחדש הגדרות ההרוסים.
- מסביב לבמה המרכזית הופקדה שמיר רה מוגברת, שבראשה עמדו מלבד השוט' רים גם סדרנים גברתנים במיוחד.
- חמש מתוך שש הרגליים שעליהן בנויה הכיפה נמשחו בשמן סמיך. המצאה זו הוכיחה את יעילותה, כאשר כל מי שניסה לטפס אל פיסגת הכיפה — התחלק חזרה ארצה. העליה היחידה, בסולם שהות' קן במיוחד, נשמרה היטב, ורק לאמנים ניתן להגיע לגג.

● המנחה נזהר מלהזעיק ולשלהב המו' נים, כדי שלא תשוב ותתחדש ההסתערות של הלילה הקודם. הוחלט להגיש את התוכ' נית כולה בניחותא.

תוכנית המרכזית של הערב השני היתה — פסטיבל הקצב הישראלי לשנת 1970.
 זוהי תחרות רבת-יוקרה בין להקות הק-

במה שהובטח להם. אך ההסתערות היתה כה נסערת, שהוציאה מכלל שימוש את כל מערכת השידור שעל הכיפה. ציוד אלקטרוני רגיש ויקר הוצא מכלל פעולה. אחד התופים נקרע. גיטרה חשמלית נעל' מה. חלקי-חילוף שהוכנו עליידי חברת כל-יזמר, נציגת חברת מאהה המפורסמת, נהרסו אף הם. לא היתה כל אפשרות טכנית להמשיך ולשדר מעל לכיפה.

אבל לפני שיכלו האחראים להפנות את שתי הרבבות מן המידשאה המרכזית אל מוקדי-הבידור המישניים, התערב הגורל העיור.

מרשת'הרמקולים המרכזית של היריד שודרה הודעה שיגרתית על התחלת הקרנת הסרט ס'יהיה של החיפושיות באמפיתיאטרון המקומי. אלפים רבים, שנותרו ללא בידור מן הבמה המרכזית, הדרו לעבר האמפי-תיאטרון בעל יכולת-קליטה של 2500 איש. ההמו' שטף את השערים והגדרות, הפיל בדרכו את הקופות * והמוזון, מילא את כל המושבים — וצבא באלפיו מסביב לאמפי-תיאטרון הפתוח. אילו הוחלט גם בתנאים

אלופי הזלילה אחד האירועים המיסחריים המשעשעים היתה תחרות הזלילה. היא נערכה בחסות חברת בנג'ו, שהיא חברת-בת של וימפי. החומר לתחרות: מוצר בשם בנג'ו — לחמניה ובה בשר. המנצח זלזל 18 בנג'ו בשתי דקות.

אלופי הזלילה

צב הישראליות, שיזמה אותה מערכת העו' לס הזה לפני שלוש שנים. זוהי גם רא' שית היוזמה שהתפתחה, כעבור שלוש שנים, לאירוע-ענק של פופ 70.

מסביב פעלו הביענתנים, התצוגות, הדיס' קוטקים, מיפגשי המעריצים עם הכוכבים

אלה, בהקרנת הסרט, ייתכן שהיה נשמר סדר כלשהו. אך האחראי לאירוע זה החליט שאינו יכול לקיים את ההצגה בתנאים אלה. האלפים חסרי-הסבלנות תבעו את החיפוש' יות, ומשלא באה ההקרנה — הסתערו כמה עשרות מן הצופים לעבר המסך, קרעוהו והעלו אותו כאש. מכבי-האש, שעמדו הכן, כיבו עד מהרה את הלהבות, אך אש הפרצות כבר אחזה בחלקים גדולים של הקהל.

דיסקוטקיה-ענק המשיכו האלפים לרקוד. מסביב למוקדי-החוף הצטופפו חובבי קצב. אבל לאורך הכבישים של היריד נעו בלי הרף אלפים-אלפים של מחפשי-בידור או שוחרי-פורקן.

אלה נשארו בשטח גם אחרי שמרבית המבקרים עזבו את השטח בחצות. על-פי סידורים שנעשו עם הנהלת היריד, נשאר השטח פתוח עד אור הבוקר, לשרותם של באי הפסטיבל. ואמנם החליטו רבים לבלות שם את הלילה: מי ליד מדורה, מי בביתן הנבואה הפלסטית, מי בתוך שקשינה בתורשות.

לעומת אלה, שוטטו שתיים-שלוש חברי' רות שהחליטו להרוס כל הבא ליד: ציוד חשמלי, מכונות-הקרה, מכשירי-סלפון ו' מיתקני-תאורה. כאשר עלה השחר, נראו פניות אחדות של היריד כלאחר קרבי רחוב.

המארגנים התכנסו לישיבה דחופה, ש' תוצאותיה ניכרו היטב כאשר נפתח הערב השני של הפסטיבל.

● מסביב לחומות היריד הופקדה תוס' פת של שוטרים ושל 100 סדרנים נוספים.

● השערים נפתחו כבר ב-4.30 אחרי הצהרים, כדי למנוע הצטופפות ולחץ. סידורים תדירים מנעו התפלחות המונית.

* הכניסה למקומות-בידור אחדים, כמו הלונה-פארק, הקארינג והאמפיתיאטרון הי' תה כרוכה בתשלום מיוחד. על שני מסכי' ענק בשטח הוקרנו סרטים ללא תשלום.

HIGH ולא דווקא מסמים

הערב. היה זה הזמר האירי ג'ו דולן ששיירו הגיעו למיצעדי-הפיוזמונים גם באר' וגם באנגליה. הגבר הגיגי והחייכני שהובא אל ראש הכיפה תחת שמיר כבדה, חישמל את שומעיו.

לעלות עליה — ותוך דקות רקדו שם מאות זוגות צעירים. מכל מחוות פופ 70 היה זה אולי המרהיב ביותר.

היתה זו הופעת-יחיד יקרה מאד: הו' הגיע ארצה בטיסה רק שעות אחדות קוד' לכן, ולמחרת ההופעה כבר טס בחזרה המאמץ וההוצאה (כ-10 אלף ל"י) שהי' כרוכים בהבאתו היו כדאיים. שכן הופע' ג'ו דולן היתה סיוס-שיא לערב שעב' ללא שום כישלון. בערב שני זה השתתנ' כ-25 אלף מבקרים, וההרגשה הכללית היתה: פופ 70 עלה על דרך המלך.

גם בשעות הקטנות נשאר הביילוי רגו' ובלתי-אליים: השלכה נאמנה של אופי הע' רב המוצלח. התלונה היחידה נשמעה מפ' של הזמרת רבקה זוהר: היא ניצלה ר' בקושי מהתלהבותם של אלפי המעריצי' שבאו לראותה באולם המיפגשים. אנ' תלונות כאלה מוכנים אמנים לשכוח בחיו' עובדה, בערב השלישי שבה רבקה והופיע' ביריד — הפעם במיסגרת מיצעד הפזמוני' החי.

לילה השלישי היה מוצאי-שבת. מדי שבוע, בערב זה. גם כאשר א' כל תוכנית בשטח יריד המזרח, מבקרים ש' אלפי תושבים המבקשים ליהנות מיו' המקום. השבוע היה ברוך כי יגיעו לע' רבבות. ההערכה היתה: 50 אלף אי' והיא לא שעתה בהרבה.

שוב הוגברה השמירה מסביב לחומ' ובמיוחד מסביב לכיפה המרכזית. מפ' המשטרה הצבאית באיזור תל-אביב נא' אף הוא להציב שתי חוליות של שוט' צבאיים, כדי למנוע השתוללות של חייל' עליונים מדי. אך החלטה זו בוטלה באו' מדהים, על-ידי אלוף סיקוד המרכז, רחב' (המשט' בעמוד 7)

אלופי השיי' תחרות הריקודים נערכה בערב הנעילה של היריד, על גג הכי' פה הגדולה. זוג זה זכה בתחרות השיי', וגם בפרס הראשון: שעו'יד לבחורה ושעו'יד לבחור. יהודה קוה, נציג חברת טיסו, מעניק את הפרסים לזוכים.

אלופי השיי'

שעה שהשופטים התייעצו על תוצאות התחרות, עלתה על הבמה האורחת הרא' שונה מחול': להקת הקוקטיילים מלונדון. זוהי להקת כושים ממדרגה ראשונה, שהיפנ' תה את האלפים שכיסו את פני המידשאה הענקית.

אחרי טכס הענקת-הפרסים — בא כוכב

כבערב הקודם. ואילו על הכיפה נערך מיצ' עד הלהקות, שהתחרו על שלושה פרסים: שרביט הזהב — שרביט פז; גיטרת הזהב; תופי הזהב ומגן העולם הזה לשיר העברי המקורי.

על האגם הוקמה במה ענקית צפה, מקושטת בצבעים. המנחה הזמין רקדנים

11		10	9	8	7	6		5	4	3	2	1
					14		13				12	
	20			19		18		17			16	15
			24		23			22				21
				26				25				
	32		31	30				29		28		27
39	38				37	36		35		34		33
		43			42			41				40
	49		48		47		46		45			44
		55		54			53	52			51	50
60					59			58	57			56
	66		65					64		63		62
				70				69		68		67
					73			72		71		
						75						74

את פיתרון התשבץ יש לשלוח לת.ד. 136 תל-אביב, ולציין על המעטפה "תשבץ 1715".
בין הפותרים יוגרלו 9 פרסי ספרים.

יקרה. (74 מחלת-נפש, הפרעה נפשית. 75)

מאונץ:

1) ישוב בעמק בית-שאן. (2 מושב ב- שרון התיכון. (3 מוצב בתעלה. (4 פר- אמה. (5 קצה הבגד. (7 קידומת הולנדית. (8 מראה טבע. (9 חיך לגלגני (כתיב חסר). (10 עיר בקפריסין. (11 גדולה, ית- רון. (13 משקה רומני חריף. (16 מכינוי האלוהות. (17 קומביין בעברית. (18 לשי- עבר, קצין-חינוך ראשי לצה"ל (ש"מ). (20 בשבילי. (22 ייעוץ יפה. (23 שקט! (25 אתר בסיני. (26 שיכורי סמים. (27 עיר הייקים. (28 נישא, מרומם. (31 עיר קדומה בדרום-מצרים. (32 ביטחון גמור. (33 אחרי הגיאות. (35 מישהו. (37 מקור מים חיים. (39 להם (ארכאית). (45 יהודי, גאוחתן. (46 מדינה בארה"ב. (47 ברירה. (48 אדם. (51 ראש ממשלתה החדשה של ירוש. (53 סימלה של מדינת-ישראל. (55 עיר היס- טורית על הריין. (56 עלעול בספר. (58 לא עבה. (59 דא. (60 עוף-אגמים אציל. (62 מרגן. (63 מעון היונים. (65 קולקטור. (66 מטוס-ריגול אמריקני. (68 ביתו, מעונו. (70 יופי, חן. (72 סוד. (73 ספר-כריתות (הפוך).

מאונץ:

1) בנו של מפקד הפלמ"ח הנודע, לאח- רונה בכותרות. (6 מוט פריצה צבאי. (12 שם ספר מאת חיים הזו. (14 הירגעי מד- עמלק! (15 היה שר-החינוך והתרבות ב- ממשלת ישראל (ש"מ). (17 יחידת-מידה למים. (19 פרי ממשפחת ההדרים. (21 פורץ בורם. (22 בריאה, מפעלו של אמן. (24 בית-קפה לאמנים בתל-אביב. (25 אתר ידוע לשימחה בדבריימי מיבצע קדש. (27 לשעבר ראש-ממשלת הודו. (29 בלו, איבדו צבעם. (30 מיגול תחמיץ. (33 צעיר- עיים. (34 עוקר עשבים שוטים. (36 חלול, ריק. (38 אביון. (40 גידול בר. (41 מחפש, מסייר. (42 מילת ברירה. (43 ספר ידוע מאת מ. גורקי. (44 שם כולל של פולחן- הנימוסים הסיני. (45 מלחמת-קודש, בפי הערבים. (47 עיר-נמל בגרמניה. (49 קרס: (50 קיבוץ השות"צ בדרך לירושלים. (52 אם הוא איננו, אין גם תורה. (54 הווייה, מציאות. (57 שיטה פילוסופית שבה התע- נגות הם מטרת החיים העליונה. (61 שער קטן. (64 אשתו השנייה של אברהם אבינו. (65 צמרת, פארה. (67 גנאי, תועבה. (69 הנושאת ליד ברחמה. (70 נוזל הנפרש מ- דבר-מה. (71 בשבילי, למען. (73 מין אבן

כדאי להיות אלופים...

לחברו קבוצת הכדורסל של "מכבי" תל-אביב, היתה השבוע אפתעה נעימה - שעון "טיסו", שהוענק לכל אחד מחברי הקבוצה. הפרס ניתן להם מטעם חברת "טיסו", כחוקרה על זכייתם הכפולה: בגביע ובאליפות לשנת 1970. בתמונה: חיים שטרקמן (מימין), "קפטן" נבחרת הכדורסל, חבר "מכבי" ת"א, מקבל את השעון מידי מר ש. רוזנסקי, מנהל סוכנות "טיסו" בישראל.

הצעה מצוינת להשקעות!

למשל במניות של חברות הטקס- טיל בארץ, הם בודאי יעלו בהרבה אם צה"ל יאלץ להתמודד עם רוסיה. חיילינו יצטרכו בגדים חמים ש- יוזמנו כמובן אצל חברות הטקס- טיל והתוצאה - המניות ירדו שחקים. אולם יותר בטוח ופחות ספקול- טיבי לקנות "מזכירה אוטומטית לטלפון" העונה 24 שעות ביממה, ומקדמת את עסקיך. פרטים אצל: רדיו דוקטור, רח' שלום-עליכם 18, ת"א, טל' 244118.

מכון

פסיכולוגי

בתנהלת נתן רוזניק

הרפית מתח ולמוד הפנחה טפול בחוסר בטחון ותסביכים

ת"א, המלך בורג 44. בשעות: 18.00-15.00. חיפה, טלפון: 69300.

זכו בפרסים

פרסי השבץ

ואלה הפותרים שזכו בפרסים עבור פתרון חידות השבץ:
השבץ מס' 1708: 20 ל"י - טר ראי יוסי גלבוץ, דואר צבאי מ/3026, צה"ל.
פרסי ספרים: - בנימין פליישר, אי- לת 1-1128; ענת סקוב, וייצברד 17, ראי שון-לציון; יגאל יפה, התקוה 39, תל- אביב.
השבץ 1709: 20 ל"י - מרכזי זהר, רחוב הגפן 5, אשדוד. **פרסי ספריים** - יעקב גוברמן, סולומון 13, תתח תקוה; דוד יערי, מושב מזור, דואר נע המרכז; יוסי נוי, כצנלסון 125, גבעתיים.
השבץ 1710: 20 ל"י - גיברן עאידה, רחוב הוארי 9, חיפה. **פרסי ספריים** חיה שפק, מעלה השחר, 16, רמת- גן; שלום וגנר, רותב כספי 37, שפון תלפיות, ירושלים; אבי אמירים, המוסד החינוכי מברואות עירון, דואר-נע מנשה.
השבץ 1711: 20 ל"י - שמואל דפנה, קיבוץ גבולות, דואר-נע הנגב; **פרסי ספרים** - אמנון ויאס, ת.ד. 106, צפת; פסח פיירשטיין, גבעת טרומפלדור 50, נהר- ריה.
הפרסים יישלחו לזוכים בדואר.

פרסי תשבץ

ואלה פותרי התשבצים שפתרונותיהם עלו בתגולה וזיכו אותם בפרסי ספרים:
תשבץ מס' 1708: ניסים פרחי, ת.ד. 3233, רמת-גן; דב דנציגר, טרומפלדור 4, חולון; בלה מזרחי, קיבוץ אשרת, דואר- נע אשרת.
תשבץ מס' 1709: סוניה אלטמן, שיכון חסכון ג/1, לוד; סמל יעקב ארני, רייך, דואר צבאי 2297, צה"ל; נחום פלג, דוד מרכס 14, חיפה.
תשבץ מס' 1710: מאיר רוי, כפר ויתקין; אלכס קליין, שד' טרפון 12, בני ברק; ציון דרמון, שד' המגנים 95, חיפה.
תשבץ מס' 1711: דוד קצב, רחוב חרלים 9, בניברק; דוד ורדי, קיבוץ בית- קמה, דואר-נע, נגב; נויה קסובסקי, ארלו- זרוב 21, רעננה.
תשבץ מס' 1712: סמל שוקי נגירי- ניק, דואר צבאי ב/2391, צה"ל; שלמה פאר, בצלאל 14, חיפה; סוניה סטלר, קי- בוצ עיר-שמר, דואר-נע מנשה.
תשבץ מס' 1713: רוגית לויבקי יהודה הנשיא 18, תל-אביב; מתניה צוקר- מן ליאון רייך 9, נתניה; אריק שורץ, הי- נביאים 20, קריית-אחא.

הודש

מסעדה הודית
ביפו העתיקה

טג' מאהל Taj Mahal

* מסעדה הודית
* בר
* בית קפה

הכל על טהרת המטבח ההודי המפורסם,
מנוהל ומאורגן ע"י צוות שהגיע במיוחד
מבומביי. פתוח משעה 5.00 אחה"צ.

טג' מאהל, ככר קדומים, יפו העתיקה

ENRICO MACIAS BLESSÉ au CŒUR

שער העמון הצרפתי

בפני איביו, תמורת תשלום גבוה ואשה נאה. בדרכו פוגש הרוצח כל מיני נפוליאור נים מזויפים ומשונים לפי מיטב המסורת האלונית. בין המשתתפים המיועדים להצגה, שתהיה מחזה עם שירה וריקודים, שני זמרי-מצעדים, פליטי קרחות: קובי (ליידי מקבת) רכט ושולה (אוריה) חן.

ולבסוף, עיסוק לילדים בימי החופש. שני מחזות מוסיקליים: **האיש בעל ה"מושקפיים**, מחזמר בלשי מקורי של שלי מה ברשביט, אלוף חידות בלשיות ברדיו ובטלוויזיה. את המחזמר יביים יואל זילבי רג, הלחנים הם של דרורה חבקין, ומשתתפים אושיק לוי וחנן גולדבלאט. מן התאור מ"ס. רחל אטאס ושלמילה בעצמו המחליף שבע דמויות שונות ומגחנות של גנב אחר.

גם את המחזה השני הביא לבמה שלמה ברשביט, לפי האגדות המפורסמות של דוקטור דוליטל. שם המחזמר **דוקטור דוליטל באפריקה**. את המוסיקה תכין טוב פזמונאית האופנה של השנה האחרון ג'נה גורית הירש, לפי פזמונים של דן אלמגור, ובתפקיד הראשי יופיע יעקב בוזו.

בהתחשב בעובדה ששני הצגות אלה הן החמש-עשרה והשש-עשרה בסידור ההצגות לילדים שהכין שלמה ברשביט לא קשה להסיק ששלמילה הינו לא רק "נער" מוצלח ב"חבורה" של מבוגרים, אלא גם מבוגר מוצלח בחבורה של ילדים.

דיפשיין ופרידמן ז"ל

צרותיו של אנריקו מסיאס

האהבה שבין הזמר מסיאס למדינת-ישראל אינה טוד. הוא הירבה לבקר כאן, חלק ממישפחתו מתגוררת בארץ, הוא הירבה להופיע בפני חיילים כבר בימים הראשונים שלאחר מלחמת ששת-הימים, ולאחרונה התפרסמו בעיתונות הצרפתית תמונות רבות שלו מסידרת הופעות שערך לחיילים בתעלה.

מאסיאס, לבוש מדי-צבא, אוחז גיטרה בידו, כשסביבו חיילי צה"ל מחייכים, קישט כמה מן השבועונים הנפוצים בצרפת, והדבר לא נשא חן בעיני כל הציבור שם. עם שובו לפריס, מצא מסיאס בין מכתבי המעריצים שלו גם מכתבי-השמצה גלויים למדי, בהם מאשימים אותו כאילו יצא לאיזור התעלה רק כדי להצטלם ולזכות בפירסומת. דברים דומים נרמזו לו גם בכמה מקומות ציבוריים בהם ביקר עם אשתו.

שבועון-הרכילות אדיר התפוצה, "פראנס דיאמנטי" (צרפת ביום א') הקדיש לעניין את עמודו הראשון, בו נראה תצלומו של מסיאס ליד תצלום חייל הרוג, והכותרת: "אנריקו מסיאס נפצע בלבו (כלומר: נעלב) — נאשט בכך שבנה את פירסומו על-גבי ההרוגים!"

החלה בתקרית ונסתיימה בשעה טובה בתגלית. אריק לביא שסולק בצורה קולנית למדי מההצגה, עשרה ימים לפני הבכורה, נוסע לארצות-הברית, ולתוך נעליו נכנס דני ליטני (איש חסיד היה, גבעת ספון ריבר), זמר ומלחין צעיר בעל אישיות סוערת, כיאה וכנאה למי שהולך להציג את הצד המרדני והמוחה של הזמר-מסורר-

עודמו של ברל: ליטני, שווארץ וגד לתוך הנעליים, בשביל הצד המזעזע

הפתאומי של פרידמן, יהיה צורך למצוא לו מחליף בעל אותה רמה לאותו תפקיד. דן בן-אמוץ הלך, דן בן-אמוץ בא. עוד מהדהדת בעיתונים הידיעה שטעט וריח שלו לא היה לטעמם של חוגים חינוכיים בצמרת צה"ל, כבר נודע שהוא מתכוון להרגיז אותם שוב, לא בתוכנית-רדיו אלא במחזה המכונה על דו "דרמה פוליטית", ושמו **על החיים ועל המוות**. אותם שקראו את המחזה טוענים שהוא מלכת האמבטיה בחוקה גבוהה. אולם מאחר ו הוא יעלה על בימה פרטית ולא ציבורית, יש סיכויים שלא יגססו בטרם עת, כפי שקרה בקאמר. הבמאי המיועד של ההצגה: היי קילום.

את התקווה הגדולה ביותר תולים אוהבי המוזיקה העברית בהצגתו הקרובה של **נפוליאון חי או מת**, מחזהו החדש של נסים אלוני, עם מוסיקה של גארי ברטיני. המחזה מספר על רוצח דמויני, המתחייב להביא את נפוליאון, חי או מת,

אמנות

תדרוך

תיאטרון

*** **איזון עדין** (הבימה) אדוארד (ורגיניה וולף) אלבי מתאר שוב את הבורגנות האמריקאית האמידה, על כל המחלות והרקבון שאוכלים בה. ביצוע משכנע של מרים זוהר, סטלה אבני ושאר חברי הצוות.

*** **מרון פלאזה** (הקאמר) — שלר פה מערכונים מצחיקים מאד של גיל (יחי פים בפארק) סימון, המתרחשים כולם ב"ארתו חדר מלון. אבנר חזקיהו ועדנה פלי דל משעשעים מאד.

*** **המכשפה** (תיאטרון גודק) — האופרטה האידישית הישנה בלבוש חדש, לפי קצבים מוסיקליים קדחתניים של נועם שריף, בימוי זרני של יוסף מילוא ותפאר רות "שאגאליות" של שמואל בק. כל דמי יון, ולו הקלוש ביותר, למקור הגולדפאי דני, הוא מקרי בהחלט.

*** **נדרדה בשניים** (התיאטרון ה"צער) — גבר ואשה מחפשים מיפלט מן הבדידות של הכרך הגדול, זה בדרועות זה. מחזה כתוב היטב ומבוצע כהלכה, בעיקר על ידי שולמית אדר.

*** **האסיר** (תיאטרון מופט) — דרמה שיטחית, לשניים, סוהר ואסיר, על משפטי

ברישביט מבוגר בין נערים

הראווה שמאחורי מסך-הברזל. יוסי גרבר וגדעון שמר היו ראויים לחומר מקורי מי זה, מה עוד שגם הבימוי אינו עוזר להם במיוחד.

בידור

*** **שיער** (אודיט) — הלחנים יפים מאד, התפאורה, התנועה על הבימה, ה"אוירה כולה הם חידוש מהפכני לגבי ה"ארץ, אולם המשתתפים בהצגה היו זקוקים לקולות טובים יותר ולהדרכה דרמטית יסודית יותר.

*** **חיי כבל** (התיאטרון העממי) — גדי יגיל מתגלה כבדרן מעולה, מגוון ומסוגנן מאד, כשהוא מספר, מזמר ומרקד בקלילות בתוכנית מבודרת מאד.

*** **תל אביב הקטנה** (בימות) — גילגול שלישי לסיפורי הפרב-אמוץ על ימיה הראשונים של תל-אביב. חביב בי החלט, אבל נופל בהרבה מן הגילגולים הקודמים של ההצגה.

תיאטרון

הצגות

עליז, ישראל

כולם בוכים שהמצב קשה, הקיץ חם, עיסקת החבילה, המצב הבטחוני ובכלל. די בינתיים מבשלים פרמירות בסיטונות.

! ההפקה החדשה באימפריה הצומחת של בימות — **עודמו של ז'אק ברל**

הדור הזה

אנחנו חיים בתקופה הרת-משמעות. ההחלטות שדור זה יקבל יהיו אלו שיכריעו את גורל האנושות לטווח רחוק ביותר. הדור הזה נושא על עצמו אחריות כפי ששום דור אחר לא נושא.

לאן רוצים אנו ללכת? מהי המטרה שאליה אנחנו מכוונים? לשאלה זו לא קשה להשיב — "שלום", "אחוות-זמים", "רווחה" שהכל שותפים לה. אלו אינן סתם סיסמאות נדושות. הסיסמאות הללו מבטאות את תקוותינו העמוקות ביותר, ואת הצורך הגדול ביותר של האנושות.

דור הזה גם עומד בפני אתגרים וסכנות שלא ידע שום דור לפניו. מעולם לא היה זמן שבו האפשרות של התפרצות מלחמתית תגרוך בעקבותיה משמעותיות נוראות כל-כך לכלל האנושות. מעולם לא עמד בפני סכנת-רעב כמו זה שאנו עומדים לפיו כעת. ויש הרבה מן המאיים בעצם כשרונותינו המדעיים של האדם.

דור הזה הוא יוצא-דופן במישורים רבים גוספים. אבל אני רוצה לציין רק עוד דבר אחד: זוהי תקופה שבה הת-נוררו הצעירים, דור מסרבים הצעירים להצטמצם למיסגרת של בית-לימודים-צבא, איכפת לנו! אנחנו לא סכים עוד להניח להתרחשויות להתחלשות להתקבל מבלי שנקבל מושג, על-כונן זהו דור שבו נשמע שאיך ברור ובלתי את קולם של הצעירים. אנחנו לא רוצים עוד בעולם של שוק, של אנוכיות ושל פשע, נאמן נרוץ להרוס ולנתוח את הקיים כדי להשיג את שאנחנו רוצים בו — לא נהסס לצאת לרחובות, להפגין, לצעוק ולהרוס. אנחנו רוצים שהעולם יהיה אחר!

ובל נדמה לי שטעינו טעות אחת מרכזית, והייתי רוצה שנעזר לחשוב על כך. עם אותה דחיה שדחינו את הפת-יונות המוצעים של הדורות הקודמים, נדמה לי שדחינו גם את אותו הדבר שממנו תבוא ישועתנו. כמו שאומרים, רקנו את התינוק יחד עם האמבטיה.

נמצב הנוכחי הוא כפי שהוא. פשוט משום שהאדם "קצת לא בסדר". הפגם נמצא בנו. אנחנו לא בסדר. ועד שלא נראה שינוי מהותי בטבע האנושי, לא תהיה לנו תקנה. יש צורך בגישה חדשה לגמרי לכל הבעיה האנושית, ישנה שלא תתעלם ממקור הבעיה. אני, וכמוני יש רבים בארץ, משוכנע שאת הפתרון נמצא, לא בכל אותן הצעות ששמענו עליהן ונתנסינו בהן, אלא בכך שלעצמנו את חובותינו כלפי האלוהים. אנחנו — כולנו, האנושות וזלה — עסוקים במקרי נגד אלוהים. מכאן כל הצטננות שאליה נקלענו, כלפי האלוהים — כולנו, נמצא את השלום — אתה צוחק? אני מבין אותך, אבל שמע אותי בכל זאת עד הסוף — אני לא מדבר על דת כמו זו שאתה זכיר, אני בעצם לא מדבר על דת בכלל, אלא על ההכרה בכך שיש תכלית של ממש לחיינו, יש "לאך" ללכת ויש עיבור מה" בעולם, וכי תכלית זו איננה סתם המצאה אנושית אלא פרי מעשה-אלוהים. כמו שאמרתי, אנחנו נתכחשים לזאת. אפילו איננו מוכנים עוד לחשוב על אפשרות כזאת. אנחנו מורדים, ומכאן כל צרותינו. אלא זהיום האלוהים קורא לנו לחזור בנו, ומציע מוצא-של-ממש מן המבוך שאליו נקלענו.

גם מתכוון להרחיב את הדיבור בנושא בפירוטמים הבאים, שיפורסמו כל שבועיים. אהיה מוכן גם לשוחח עם כל מי שירצה בכך, או לכתוב לכל אלו שישכתבו לי. ובינתיים, הרשו לי להאיר אתכם עם המילים הללו — יש אלהים. וא איננו הסבא הטוב שסיפור לנו עליה. הוא איננו מניח תפילין ולומד גמרא כמו שאמרו לנו אחרים (הוא בכלל לא יהודי), והוא גם לא אישה דיקטטור מרושע כמו שנצטייר לעינינו ממעשיהם של אחרים נוספים. יש אלוהים, להכיר אותו כמות-שהוא, זוהי התוויה הנהדרת ביותר, הזכות הגדולה ביותר, שהאדם יכול ליהנות מהן.

ירובעל.

במדינה

(המשך מעמוד 15)

שה. יחד עם זאת יש דברים שמבדילים בינינו לבין העולם הזה. אולי הם תוצאה של האמצעים הגדולים יותר של עיתון יומי. אנחנו מקפידים יותר על בדיקת הדברים ונכונותם לפני הפירסום, למשל. גם אנחנו לא תמיד מצליחים למנוע טעויות, לא תמיד קל לדייק.

"אנחנו גם שונים מהעולם הזה בקו העיתון. אף פעם לא האמנו בפאקט סמיטי-קה. הדמיון היחיד בשביל אנשים כמו גולדה הוא ששני העיתונים — הארץ והעולם הזה — שונים לה צרות."

חולדות

המלך

הודח

מפקח המטרה יעקב כהן, מפקד יחידת המטרה במטה-המשטרה בתל-אביב, ניצח על משמרתו בפתח אולם המעצרים בבית המשפט. הוא תר בעניו אחרי חשודים שניסו להכנס אל האולם.

בין היתר נראה חשוד בעיניו עורך-דין יואל לוי, שרצה להכנס אל האולם כדי לייצג לקוח שלו, שהובא להארכת מעצר. המפקח כהן סרב להתיר לו להכנס. כשהתעקש לוי ועמד על זכותו להכנס לאולם, הודיע לו קצין המשטרה: "אתה נמצא במעצר. אתה תלך איתו".

הדבר נמשך בתל-אביב. לשרה, שאירעה לפני כחודשיים, עוררה הדין רבים בין עורכי-הדין בתל-אביב. לשכת עורכי-הדין החליטה על עיבוד בשיקף על התנהגות מבישה זו מצד הקצין כלפי אחד מחבריה. ראשי הלשכה פנו לנפה הצפונית של המשטרה, ורשו הקצרה. ואמנם המפקח כהן נקרא לבירור. משפטיהם הבריור הודיע לטוטרי: "כל מי שקוה כי יוציא אותי מבית-המשפט, יכול לעזוב בעצמו".

כדי להמחיש את דבריו, פתח כהן בפעור-לח המגולל נגד עורכיהם שפירסמו את התקרית בינו לבין עורך-דין לוי. הוא הוציא הוראה האוסרת לצלם בכל תחומי בית-המשפט, ולא רק באולם המשפטים. המפקח כהן פנה לסיור שוטריו הוא, שהחלטה להעבירו מתפקידו כבר נפלה. אולם, כדי שלא ייראה כאילו נכנעה המשטרה ללחץ עורכי-הדין, נדחה ביצוע החלטתה.

השבוע הועבר מפקח יעקב כהן מתפקידו בבית-המשפט. במקומו התמנה להפקיד זה המפקח יוסף שמחון. כהן שהיה המלך הבלתי מוכתר של אולמי בתי-המשפט בתל-אביב, הפך להיות חוקר במיפלג העבירות הקלות בנפה הצפונית במשטרת תל-אביב.

דרכי-חיים

בגלל

כוסית קוניאק

מאיר אזולאי (29) עובד כמסגר בשוק של רמלה. בתום יום עבודה מפרך הוא נוהג להרוות את צמאונו בבירה. לפעמים הוא גם יוצק לתוכה מעט קוניאק ואז הוא משתכר.

כאשר מאיר אזולאי משתכר הוא נוהג לשיכור. בדרכו הביתה הוא יכול להיטפל לבחורות ברחובות, לחבק עמרי חשמל או לשרת בקול רם. לאחר הימים לפני שבוע הבחינו שני שוטרים ברחובה הראשי של רמלה בשיכור הנטפל לבחורה ברחוב. הם מיהרו אליו, גילו שהאיש אינו אלא מאיר אזולאי, החליטו לעצרו.

למרות שחושיו היו מעורפלים זכר אור-לאי שהוא נמצא כדאי לביתו בדרך-לי-משטרה. תמיד כשאני שיכור וצארים אותי ל-48 שעות ואחר-כך משחררים אותי, אמר לאחר מכן. הפעם החליט שהוא הולך קודם הביתה.

כשראו השוטרים שמאיר מסרב לעלות לניידת החליטו לשכנעו לעשות זאת בכוח. אך שהוא נחלץ מאיר ממכותיהם החל לרוץ לעבר ביתו. זה כבר היה יותר מדי. השוטרים ידעו שמאיר אזולאי הוא שיכור. הוא יכול עוד להיטפל בדרך לעוד בחורה. לכן זינקו אחריו ארבעה שוטרים באקדחים שלופים כדי לעצרו.

בסך-הכל שיכור. הם הדביקו את מאיר בכניסה לביתו כשמאחוריהם מתקללים במקום עשרות שכנים. מאיר נשכב על הריצפה. ארבעה שוטרים החלו להכותו

(המשך בעמוד 28)

חדש! נועז! צבעוני! שונה!

במחיר של — 20 ל"י בלבד.

משחקי אהבה!

האלבום הצבעוני שילמד אותך להפיק הנאה אמיתית, מושלמת ומסעירה מחיי המין! 4 סדרות של צילומי הדגמות ותנוחות ב-4 צבעים, הסברים בעברית.

הדפסה מהודרת * פורמט אלבומי * נייר משובח * האלבום החושף את הכל * האל-בום המתקדם ביותר. האלבום שיעניק חוויות חדשות לחיי כל זוג נשוי מתקדם.

גזור ושלח

הזמנה וחצירה

לכבוד

"מידע" הוצאה לאור ת.ד. 14114 ת"א. אבקש לשלוח אלי בדואר חוזר את הספר "משחקי אהבה"

ר"ב שייק מס'.....

על בנק.....

על סך — 20 ל"י בלבד. אני מצהיר בזאת שאני מעל גיל 18.

שם..... גיל.....

כתובת..... תחתימה.....

«גאנדי» זאבי, והטיפול בחיילים הושאר לסדרנים אזרחיים ולמשטרת ישראל. שוב, כמו בשני הערבים הקודמים, קבע המופע המרכזי את הצלחתו או כשלונו של הערב. הפעם חזרה ההצלחה במלואה, כשבמרכזה עומד מיצעד הפזמונים העברי החי.

שבע להקות קצב ירושלמיות ניגנו זו אחר זו, בחלק הראשון של הערב. אחריון — מ'8.30 עד חצות. הופיעו עמי שביט, דני גרנות, הברנשים של פיאמנטה, מוטי פליישר, רבקה זוהר והצ'רצ'ילים. רק אלה שישבו במקד האירוע ידעו שקרתה תקלה חמורה: בגלל פקקת-התנועה האדיר, איחרו להגיע כמה מן הכוכבים וכל להקת הצ'רצ'ילים.

המנחה מני פאר ניסה למלא את החלל עלידי כמה הלצות, ועלידי התחרתם של הברנשים אל הבמה. אבל נותר עדיין פער גדול, שניתן היה למלא אותו רק עלידי להקת מילואים, מאלה שהופיעו קודם לכן. ברגע זה התייצבו שלושה צעירי רים מגודלי שיער ויחפים, שדוברו אנגלית. הם הובאו בפני רכז הבמה הגדולה, «אנח' נו שלישיית פופ מאנגלית. כבר הוצאנו שם תקליטים. אנחנו יושבים עכשיו בארץ. חנו לנו שאנס להופיע».

חיים סבאן, «מלך הקצב הישראלי», נק' ראו לערוך להם חקירה מקצועית קצרה, השתכנע לתת להם לנסות את כוחם. «אנח' נו צריכים עשר דקות להכיר את הכלים».

בעל כרטיס מיספר

1956 זכה באופנוע

הונדה

והוא מוזמן לקבלו

אמר ראש השלישיה, «יש לכם דקה אחת בדיוק», השיב סבאן.

בגבורה הראוייה לציון, תפסה השלישיה את מקומותיה ליד התופים, האורגן וה' מיקרופונים. לעיניהם של 20 אלף צופים. שתיים-שלוש — והם החלו לשיר ולנגן. ולא סתם, אלא אף סיפקו את המוסיקה לתחרות הריקודים.

באמצע הופעתם של השלושה, הגיעה הודעה אלוהיית: «הצ'רצ'ילים הגיעו». הר דעה רדפה הודעה: מוטי פליישר הגיע, רבקה זוהר הגיעה. מישמרות אופנועים פילסו דרך בין ההמונים למכוניותיהם של הכוכבים, עד לכיפה עצמה. אחרי שד' קות יקרות נמתחו בליתי-ברירה, החל עתה המנחה ודחם את מיטב כוכבי ישראל למיסגרת של דקות קצרות. שכן המשטרה דרשה השתקת הרמקולים בדיוק בחצות. מוטי פליישר הגדול — שלושה שירים — והופ. אחריו דני גרנות — שלושה שירים — והופ. הבא אחריו. הקהל השתל' הב, מרותק למקומו. בהרגשה של שיא העולה בלי הרף. פה ושם ניסו כמה נוע' זים לטפס על הכיפה — והם התחלקו בשמן הסמיק, או הועפו בחזרה עלידי הסדרנים.

בחצות — בא מסמר הערב. 11 מאנשי להקת המחזמר שיער הובאו במיבצע מיר' חד ישר מקרשי הבמה של אולם אוזיס ברמת-גן אל ראש הכיפה. תחילה נועדו להגיע לשם בהליקופטר, אך המשטרה לא אישרה את המיבצע.

ללא כל הפסקה בין הופעתם לבין ניגנת הצ'רצ'ילים, החלו כוכבי שיער בהאפנינג שלהם. הקהל שלמרגלות הכיפה מחא כפיים, רקד, התנועע. כמה עשרות מקירבו החליטו לעשות האפנינג משלהם, קפצו מן הבמה הצפה אל תוך האגם. זמן רב אחרי חצות השמיעו אנשי שיער את ההדרן האחרון — והמופע המרכזי האחרון של פז 70 הסתיים בתרועת הצלחה.

הדיסקוסקים המשיכו לרכז אלפי רוקדים, הברברים הפליגו בניאז סייסן לאינסופי שלהם עד לשעות הקטנות. הרבבות פינו לאט-לאט את השטח. לפנות בוקר פינו הסיום בצורה מקורית: כאשר הפעילו גנני היריד את הממטרות — שהשיקו את המיטאות העייפות והברירה את האחרוני הישנים בחוף.

הגרושה

ואברך

המשי

בעיית כהן וגרושה מעסיקה לאחרונה עסקן בכיר מסויים במפד"ל. ולא ב' מושגים תורניים מופשטים, אלא בנוגע ל' כהן שלו. היא גרושה ואם לילד — ו' הנה התאהבה באברך משי, שבין יתר מעלותיו הוא כהן. כן, הוא גם חרשתן אמיד למדי.

כבר ראו את השניים מסתובבים והכל והאברך נורא רוצה לשאת את הגרושה לאשה. עכשיו לוחצים השניים על האבא העסקן שיפעיל את כל קשריו ברבנות, כדי שימצאו איזה היתר יוצא מן הכלל שי' יאפשר נישואין כאלה.

תגירו אתם: בשביל מה טורח האבא כל חייו ועולה בטולם האזרחיות במפלגה הדתית הלאומית אם לא בשביל לעזור לבתו בעתות כאלה?

פוליטיקה

ואהבה

טוב, אז גם משהו משמח. עורך הדין אהרון מלצר (42) עומד לשאת לאשה במלון שרתון את פנינה (24). עכשיו מל'

מלצר

צר הוא נציג הרשימה הממלכתית במועצת עיריית תל-אביב, אבל כשהכיר את פנינה לפני חמש שנים היא היתה מזכירה במטה הבחירות של רפ"י והוא היה סתם פעיל או הוא עוד היה נשוי לעורכת-הדין מירי מלצר, עם וותק משפחתי של קרוב ל' 15 שנים.

זה מה שנקרא גורל. מה הן מוצאות כן, הגשימ? הוא לא יפה במיוחד, זה נכון. אבל יש לו קסם רב.

שלא לדבר על אלה המחבבות אותו מסי' בות מפלגתיות. אני מתכוננת לכל אוהדות המערך, שזוכרות לו חסד נסיעתו לחו"ל, ערב הרכבת הקואליציה הנוכחית בעיר. אילו היה בארץ, היה היום מנחם סכ"י ד"ר ראש-העיר מטעם גח"ל, בעזרת הקול של מלצר.

גם פה מעורב הגורל. שנאמר: בפוליטיקה וכאהבה — אין משי' הו. אני לא זוכרת מה בדיוק, אבל זה בטח לא חייב שיהיה.

יוני דל-ביאנקו

רחל מרחלת על כל העולם

א יידישע מאמע

ויויאן דל-ביאנקו היתה פעם מלכת המים, ואחר-כך גם מלכת היופי של ישראל. היא גם מצאה את נסיך חלומותיה האמריקאי, נישאה לו שם — ואפילו הספיקה כבר להתגרש ממנו.

יחד איתה לאמריקה נסעה גם אמה השחזרורת והיפהפיה. שכן ויוי נורא אוהבת את אמה, והיתה תמיד קשורה אליה.

כשוויו התגרשה, זכתה בהיתר ל' התגרר בארצות-הברית, בזכות ה' בעל-לשעבר. אבל אמא היתה מוכ' רחה לחזור ארצה.

מה עושה בת אוהבת בשביל לה' ציל את אמה ממצב עגום זה? נכון, השפיעה על אחד מידידיה הטובים, ולא סתם ידיד אלא מחזר, שישא את אמה. הסבירה לו שזה יהיה סתם ככה, בשביל הרישום. ומכיוון שה' ידיד הזה הוא נתין אמריקאי, זכתה אמא סוף-סוף בנחלה ונשארה שם.

יחי החופש!

בכל-כך הרבה מודעות פירסומת בעיתו' ניס. אתם יודעים מי, זאת הנשואה ואם לילד. אז עכשיו היא בחופש, ולא מצטלמת בשביל מודעות.

אבל איזה חופש! לא עלינו... במשך די הרבה זמן היה לה לאהב. טיבעי לגמרי. בעלה לא חשד בכלום, גם כן טיבעי. פתאום — נישחתם! — התחיל לחשוד. טיבעי ועוד איך!

עקב אחריה, עד לפינה חשוכה בחוף תל-ברוך ותפס אותה בזרועות המאהב, הוא פחד להשאיר אותה כל-כך רחוק מהבית, עירומה, מן התקרר. אז גרו אותה למכוניתו, הרביץ לה עד שהיתה אדומה, כחולה ולוהטת.

נסע איתה קצת, חשב מה יגידו השי'

אני אומרת לכם אפילו חופש זה כבר לא מה שהיה פעם. קחו למשל את הדוגמנית המפורסמת, המופיעה

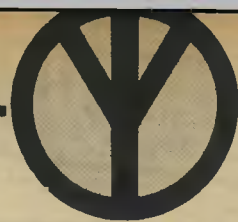
עם מי שמתחשק

לא נעים, אבל הרונת כריסטינה פאולוצי נתקעה עם חבורה גדולה ב' טיפאני, ולא היה להם כמעט שלסם בשביל המשקאות. היא הגיעה לשם בלי בעלה, אבל עם איזה עשרה מצילים צעירים ש' אספה בעיקר בחופי הרחצה של הרצליה, שתי, צחקו וכו', וכשהגיע הזמן לשלם

אורד בלין וכריסטינה פאולוצי

זיטטו בכל הכיסים עד שמצאו את הסכום. מה הפלא שבעלה הדי' אורד בלין נמצא גם הוא לבד בטיפאני בשבוע שעבר? «יש לי הסכם עם אשתי», הסביר, «כל אחד עושה מה שמתחשק לו». עש מי שמתחשק לו.

הוועידה השלישית של

חנועת

העולם הזה - כוח חדש

תחכים

בתל-אביב, בימים 20 - 22.7.70

כמה זמן

אפשר לשבת על הגדר?

מלחמת ששת-הימים החלה את שנתה הרביעית, ואין רואה את סופה. סכנת העימות הישראלי-סובייטי מביאה עלינו את סכנתה של מלחמת-עולם חדשה.

המרחב המתלקח עלול לגרור אחריו את העולם כולו לשואה חדשה. עתידה של מדינת-ישראל, כמדינת היהודים, על כף המאזניים.

והיכן אהה בכל ארה?

אתה, המסכים איתנו בתוכניתנו הפוליטית, בהערכתנו ובי מסקנותינו.

אתה, שעזרת לנו בבחירות, שרצית להצטרף ולא ידעת כיצד, שאמרת, "הם צודקים" אבל לא יצא לך להגיד לנו כל זאת אישית -

אתה, שיש לך הכרה פוליטית, היודע שהגיע הזמן לעשות, ולא לעמוד מנגר.

עכשו יש לך ההזדמנות, לה חיכות -

הוועידה השלישית של

חנועת העולם הזה-כוח חדש

תהיה מקום הכינוס לכל האנשים החושבים במדינת-ישראל, של כל הרוצים בשלום-אמת, המוכנים תמורת שלום כזה לוותר על השטחים הכבושים, להסדיר את בעיית ירושלים כעיר בירה משותפת לישראל ולפלסטין, להכיר בזכותו של העם הפלסטיני להגדרה עצמית משלו.

הוועידה השלישית של

חנועת העולם הזה-כוח חדש

תהיה מקום המיפקד של מחנה השלום הישראלי, של כל אותם שההליטו לשים את מלאו כובד-משקלם על כף המאזניים, ולהטותה אל השלום ונגד המלחמה. הצטרף אלינו עכשו - התפקד והשתתף בוועידה!

השם הכתובת הטלפון

גזור ושלח למשרד התנועה, ת.ד. 136, תל-אביב

סיני הקריות

ביום ה', 23.7.70, בשעה 8.30 בערב, תחכים:

פגישת חברים ואוהדים
אצל משפחת מאיר, רחוב ג' 4, בקיר
בת בית מפ"ם, קריית-חיים.

על הנושא:
לקראת ועידת התנועה

בפתח-תקווה

ביום ה', 23.7.70, בשעה 8.00 בערב, באולם אורלי, רחוב ברון הירש 21, פגישה עם

אורי אבנרי

על הנושא:
הערכות התנועה מול
המצבים הפוליטיים שהתהוו
בזמן האחרון.

במדינה

(המשך מעמוד 26)

אחרי שהובא מספר פעמים לבית-המשפט להארכת תקופת מעצרו, הוגש נגדו כתב-אישום באשמת נסיון לשוד. בית-המשפט החליט להחזיקו במעצר עד לגמר ההליכים המשפטיים נגדו.

אבל לפני שלושה שבועות הופיע סעד יחד עם סוקולטו, עורך-דין משה אלוני, בפני השופט ד"ר מאיר רובין בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב. אלוני ביקש מהשופט לשחרר את החשוד בערבות עד לביורר משפטו בגלל נסיבות מיוחדות: חברתו של סעד סיני נמצאת בהריון.

השופט רובין הגיע למסקנה שהברה בהריון זה אומנם דבר חמור, אבל שוד זה דבר חמור עוד יותר. אולם השופט ציפה על המשטרה לתת לסעד ליווי מיוחד לרב-נות, כדי שיוכל להירשם שם לנישואין עם חברתו ההרה.

חתונה עד אור הבוקר. השבוע שוב הופיע סעד עם באי-כוחו בפני השופט רובין. שוב ביקש עורך-דין אלוני לשחרר את סעד בערבות בגלל נסיבות מיוחדות. הנסיבות המיוחדות הפעם: סעד סיני עומד להתחתן ב-15 בחודש יולי עם חברתו.

הצעם פסק השופט ששוד זה אומנם דבר חמור, אבל חתונה עם נערה הנמצאת בחדשי הריונה האחרונים זה דבר חשוב יותר. הוא הסכים לשחרר את סעד בערבות של 3000 ל"י, בתנאי שלא יעזוב את ביתו משעה 10 בערב עד לשעה שש בבוקר.

אחרי שקיבל את השיחרור נשאר עוד אלוני נכון במקצת. "איך יתחתן הבחור?" שאל, "אם יצטרך לחזור הביתה כבר בשעה 10 בערב. מי שמע שחתונה תסתיים בשעה כל-כך מוקדמת?"

מכיון שגם השופט כנראה לא שמע על כך הוא החליט: התנאי לערבות לא יחול על יום 15 ביוני, יום חתונתו של סעד. כך קיבלה כלתו של סעד כל מה שכלה חסודה רק יכולה לבקש: חתונה עד אור הבוקר ובעל נאמן בערבות החוק.

מודעת

השידוכין

כשהגיעה לגיל 28, הגיעה חנה מלמד למסקנה כי היא בשלה לחופה ונישואין. כל בנות גילה וחברותיה נישאות, רק היא לא. מדוע לא מגיע לה בעלי? היה לה גם הסבר משכנע מדוע לא הצליחה היא להשיג את מה שהצליחו לקבל כל בנות גילה: "אני ברמלה לשדכן. עד כאן אין חילוקי שלי. הטיפוס שלי הוא מושבניק אי קיבוצי-ניק לשעבר."

האמת ניתנת להיאמר שהעובדה שהיא נשארה בחוקתה לא הציקה כל-כך לחנה מלמד כשם שהציקה למשפחתה. כשראתה אמה שבתה אינה מסתדרת לבן, החליטה לקחת אותה לשדכן. עד כאן אין חילוקי דיעות באשר להתפתחות הענינים. הבעיית מתחילות לגבי מה שאירע אצל השדכן.

חתן מוכר אישית. השדכן, אחד בריגוני שמשדך השידוכין שלו נקרא רעים, נוהג לקחת 50 ל"י דמי-קדימה מכל לקוח הבא להירשם והתחייבות על 500 ל"י נוסף פות אם יצא שידוך לפועל.

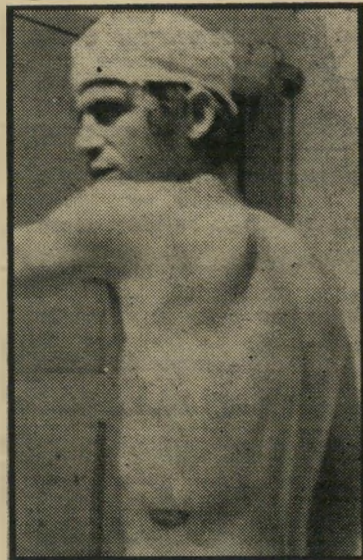
"אני בחורה עניה ר-50 לירות זה הרבה כסף בשבילי, אם הלכתי לשדכן, או זה לפחות כדי לקבל משהו," מספרת חנה. לזכרה הבטיח לה בעל משרד השידוכין כי יש לו גבר כלבבה, אחד שהוא מכיר אישית. מאושרת, עלייה ונלהבת חזרה חנה מלמד לביתה. "זהו זה", אמרה, "סוף-סוף הצלחתי גם אני."

כשפתחה למחרת את העיתון, עיינה במי דור השידוכין. לפתע ראו עיניה מודעה בנו הלשון: "בחורה ממוצא רומני, נאה מחפשת מושבניק 158/28".

"מה זה?" שאלה חנה, "הרי זו אני. והשדכן הרי אמר לי שהוא מכיר אישית את החתן שלי?"

נועמת פנתה חנה אל השדכן, ביקשה את כספה בחזרה. מודעה בעיתון, אמרה, גם היא יכולה לפרסם. אולם השדכן סר אותה בטענה כי היא "משוגעת ולא נורמלית". הלכת חנה למשטרה. שם אמרו לה שאין מטסלים בתלונות כשלה. היא פנתה לעורך-דין וזה הציע לה להועיק את העיתון-נות.

"תראה אדוני", אמר השדכן כשהתבקש להגיב על פרשת חנה מלמד, "היא לא נורמלית ואני פועל איך שאני מוצא לנחון". השאלה היא אם זו אבחנתו של השדכן, מדוע לא כלל אותה במודעת השידוכין שפירסם?

פצוע אזולאי באקדח'ס שלופים

רימ" אמר, "היו מחזירים אותי חיפק למעצר. שם היו יורדים עלי."

אולם שיקולו של מאיר היה מוטעה. למרות שפצעיו רק נחשבו הוא נלקח חזרה למעצר. למחרת בבוקר החל לירוק דם. שוב הבהילו אותו לבית-החולים. הרופאה שבדקה אותו נזפה בשוטרים שהביאורו: "איך נותנים לאיש עם ראש פתוח לבלות לילה במעצר?"

מאיר אזולאי החליט להגיש קובלנה נגד השוטרים שהיכוהו לבית-המשפט. המשטרה מצידה תגיש נגדו אישום על העלבת שוטר והכשלתו במילוי תפקידו. בנתיים הולך מאיר עם ראש חבוש וחבורות בכל חלקי גופו.

הוא היה בסך הכל שיכור, אומרים תושבי רמלה המתמרמרים על התנהגותה של המשטרה, "אז בשביל זה מגיע לו שיפתחו לו את הראש?"

דרכי-אדם

כשהכלה

היא בהריון

מה יכולה כלה צעירה לבקש, יותר מאשר בעל נאמן היושב כל ערב בבית ואינו מוציא את עצמו מביתו במשך חודשי הנישואין הראשונים אפילו לא לרגע אחד? כלתו של סעד סיני קיבלה השבוע בעל כוזה בכבודת בית-המשפט המחוזי בתל-אביב. יתכן שבעוד זמן-מה תצטרך הכלה להיפרד מבעלה לתקופה ממושכת, אך גם אז היא תוכל להיות בטווחה שלא יבגוד בה. הוא יהיה או תחת שמירה נאמנה של שומרי התוק.

קפיצה על תיק. לפני כחודש וחצי, ברחוב הומה במרכז תל-אביב, זינק בחור צעיר מעל מושב אחורי של אויפנוע הנהוג בידי חברו, וחטף תיק מידי אחד מעוברי האררה.

במקרה הכלי אותו תיק תכשיטים בשווי רב. בעל התיק מאן להיפרד מרכושו, הקים צעקות אימים. לשמע צעקותיו נזעקו האנשי שים ברחוב, תפסו את הצעיר חוטף התיק והסגירו אותו למשטרה. זה היה סעד סיני.

מסע אל הג'ונגל של שמורת החולה, משכנם של הבופאלוס

פעמיים בשבוע יוצא אלוף (מיל) אברהם יפה, מנהל רשות שמורות הטבע, לבקר את נכסיו. הוא עוזב את משרדו בתל-אביב, לוקח את יענקלה, הג'ונגל השובב שלו העוקב אחריו כמו צל, עוד מימי שרותו בצה"ל, והמפואר של האלוף מתחיל לגמוע 100 ק"מ בשעה מבלי לנשום.

האלוף הענק הזה, אשר גובהו מתקרב לשני מטר, נראה כבן 45 לפני חמש שנים, כאשר פשט אברהם יפה את המדים,

מאחורי מסל זוהר

היה האלוף בן 51. גבר מקסים, שקט, מלא אישיות, לבוש צנוע, אבל נאה, בנה יפה את האימפריה שלו מהיסוד עד הגג. היום מונה צבאו 45 איש, המפוריים ממטולה עד אילת. מי שהיה בעבר תלמיד של בית הספר החקלאי מקוה ישראל, נפרד מהי פלאפלים של דרגת האלוף, כדי להיות אפטרופסם של העצים והיותי-הבר, הוא מסוגל לנסוע מאות קילומטרים,

שלושה סלעים שחורים בתוך המים, אי נס אלא שלושה ג'מוסים (בופאלוס) שניצלו אחרי מלחמת ששת-הימים משחיטה, ושוכנו בבית-ההבראה של שמורת החולה, הג'מוסים הם כיום בני טיפוחיו של האלוף אברהם יפה, מנהל שמורת הטבע. למרות מישקלם הרב, הג'מוסים הם קלי תנועה ומסוכנים בדהירתם.

הג'מוסים של האלוף יפה

אשר עוררו את תיאבון משרד-החקלאות. תוך זמן קצר, שלח משרד-החקלאות לבתי המיטבחים 280 ג'מוסים. כשנודע לאבי רהם יפה על מיבצע ההוצאה להורג של משרד-החקלאות, נשאר בחיים רק 80 ג'מוסים. האלוף אמר: "לא!" והחזיר את 80 הג'מוסים מהמחמת שציפה להם אל הים המשוועים אשר חיות-בר אלה עושות בג'ונגל ליד חולתא. הבדואי יוסף מוחמד ומשפחתו הועברו מכפרם אל שמורת הטבע יסודי-המעלה, ומוחמד הפך למושל הג'מוסים. בדרך שאל האלוף אם רוצים לראות את אחד הנכסים היקרים של שמורות הטבע. הנכס הזה הובא ע"י האלוף עצמו מלונדון לפני כשנה וחצי, לראש-פינה. שם האוצר, הדר חד, ציירת ביטניקית בת 24, המכילה אלבום ציורים של צמחייה עבור רשות שמורת הטבע.

יצאנו לסיור עם האלוף יפה לצפון הארץ, במטרה לגלות את עיקבותיהם של הג'מוסים הפראיים, מהג'ונגל ש ליד יסודי-המעלה, בשמורות הטבע בחולה.

האלוף הציל משחיטה

בשמה של כ-3500 דונאם ביצת וצימחייה, נמצאים 120 ג'מוסים שקיבלו מיקלט מדיני וכלכלי, כימעט ברגע האחרון, מידיו של יפה. אחרי מלחמת ששת הימים נמצאו בעמק הבטחה, שהיה בשטח סוריה, כ-400 ג'מוסים, חיות מפוארות

מקצה הארץ לקצה השני, רק כדי להציל עץ קשיש אשר נידון לעקירה ע"י קיבוצי ניקים. יפה מעדיף עדין שיקראו לו אלוף, למרות שיש לו טאקט של שר-חוף. כאשר נעצרה מכוניתו במחסום בכניסה לבית-שאן בגלל הפגנות קאטיושות, שניחתה על ה"עירה, התייצב שוטר התנועה והסביר לא לוף, שאם ברצונו להמשיך בדרך, מותר לו. אברהם יפה סירב לנצל את יוקרתו. על הכביש לפני המחסום, היה מיספר רב של נהגים אשר רצו להיווכח אם מה ש' אסור להם מותר לאלוף. יפה הורה לנהגו לחזור, לעשות סיבוב של שעה, רק כדי לא לקלקל את המוניטין שלו בעיני הנהגים.

אבט על הממלכה האלוף יפה (מימין) לבוש עדין מדי-חאקי למרות ש' נטש את הצבא לפני חמש שנים, סוקר בחברת צוות עובדיו את שטח ממלכתו השוכן כבוד בשמורת הטבע בחולה.

אברהם יפה דואג לאנשיו כאב. לאחר ש' הדר חד הסתגלה לנוף הישראלי, מחפש עתה האלוף חתן עבור הצירת הלונדונית אשר עזבה את משפחתה ואת חבריה, כדי להכיר את ישראל. לא מזמן ציירה הדר סידרת בולים עם ציורי פרחים עבור דואר ישראל. היא נודדת ממקום למקום, מער ליער, מקיבוץ לקיבוץ כדי לגלות את ה' פרחים אשר עליה לצייר. האלוף הביא מתנות רבות לבת חסותו. המתנות הן מביקורו האחרון בדרום-אמריקה. הציירת הקטנה עולה על קצה אצבעות רגליה היחפות ומדביקה נשיקה חמה על פניו של הדר האלוף. מראש-פינה נוסעים אנו אל ביצות הג'מוסים. הדר ווד וחברתה, זמירה ריבלין, מצטרפות לצוות.

חץ שחור מזנק

שמורות הטבע בחולה, זה עולם לא רגיל: עצים סבוכים בפתח ג'וני (סוף בעמוד 30)

בשמורת החולה. הדר מכינה עתה עבור הרשות אלבום ציורים של כל הפרחים הגדלים בשטח ישראל, ולשם כך היא נודדת ממקום למקום כדי לגלות את הפרחים אשר עליה לצייר.

היא הצירת הבריטית הדר ווד (מימין) הסוקרת בחברת חברתה, זמירה ריבלין, את הג'מוסים הרובצים בתוך הביצה

הנכס של הרשות

(המסך ממעוד 29)

גל של ביצות, מונעים את הדירת האור. חשוך וקריר בתוך היער. עשרה מטר מגן-עדן זה בוערים האדמה והשמיים. השביל עובר בסבך של במבוקים, והצימחיה מסי-תירה את שדה הראייה. ראשונה צועדת דורה מחמוד, בתו של מושל הג'מוסים. בידה מקל ארוך. הבדחית הצעירה מפלסת בזהירות בדרך סבך.

מה חשיבותו של המקל שבדיה? תשובתה אינה מעודדת. הג'מוסים עלו-לים להיבהל כשיראו אנשים זרים. ואו-הם פורצים בדהרה מטורפת. פגישה עם ג'מוסים כתנאים כאלה אינה מלבבת. יש רק סיתרון אחד: לסובב את הראש שמאלה וימינה ואחורה כדי להישמר מפניהם. הרוח נושבת, במבוקים רועדים. יש רושם ש-מאחורי הבמבוקים עוקבים אחרינו כל 120 הג'מוסים.

הג'מוס

נבהל

עה עברה ללא תקריות. החום בל-תינסבל. החולצות נראות כלאחר כבי-סה. כל צעד הוא מאמץ. כדי להתקדם יש להשכיב את החומה הירוקה של הצימחיה. לאחר שעוברים מתייצב הקיר הירוק וקם שוב. הידיים והפנים נשרטים.

הבדחית הצעירה נעצרה. פיתאום מת-גלה ביצה גדולה, ובמים האפורים שקועים שלושה סלעים שחורים. נראה שהרוח הבי-אה את ריחיהם עד לסלעים השחורים, אשר התעוררו משנת-הצהריים המסורתית שלהם. הג'מוסים הרימו את ראשיהם כדי לראות מי הם המבקרים. ברשותנו שניות ספורות כדי לצלמם. המרחק עד המארחים שלנו הוא כ-100 מטר. היצורים האלה הם שחורים לגמרי, גבם הוא רחב, העורף קצר ומלא שרירים, קרניים די קצרות אך אומרים שהן מסוכנות. החום הגבוה, הבי-צות והצימחיה העשירה הופכים את ה-ג'ונגל לבית-הבראה לג'מוסים.

הג'מוס הראשון גילה סימני בהלה. הוא זינק כמו חץ מהמים. אחריו יצאו מהביצה בדהרה עוד שני ג'מוסים. החץ השחור, אשר משקלו מתקרב לטון, עלה על הגדה, עצבני ומבוהל לגמרי. ביקשנו את הבדחית לשדל את האקספרס השחור הזה להחליף את כיוון ריצתו. לא היה לאן לברוח. מולנו השתרעה הביצה ומאחורינו יער הסוף. דורה הרימה את המקל, ושוחחה בצעקות עם הג'מוסים.

דאינו את תמונתו במיסגרת שחורה. ואז קרה הנס: כשהגיעו הג'מוסים למרחק של כ-50 מטר מאיתנו, סנו לפתע ימינה ונעלמו בתוך קני-הסוף. ג'מוסים אחדים אשר הבחינו בנו מרחוק גילו יותר נימוס: הם הסתלקו מייד אסופים בענן אבק.

חילוף

בטרקטור

הדרך חזרה היתה פחות עלייה משירו של אבי טולידאנו. איבדנו את הכיוון, למרות שדורה הבדחית הבטיחה שבעוד שעה נגיע למקום ממנו יצאנו. עמדנו בלב ים של ביצות. חומה של צימחיה כיסתה עלינו. לפתע, אמרה ה-בדחית כי שמעה את מכונתו של מוחמד אביה. זה היה יותר מחלום. אף מכונת אינה מסוגלת לחדור לג'ונגל הזה. אבל דורה צדקה. יוסף מוחמד הלך בעקבותינו והטרקטור שלו צלילה לחץ אותנו מג'ונ-גל הג'מוסים. אין יכולים שישה איש לנסוע על טרקטור אחד? צריך דמיון רב כדי להסביר זאת.

התחנה הבאה: הבאיאס. ממשיכים בסיוך עם האלוף יפה אל השדות שליד צינור הנפט של טפליין. נציגי קיבוץ נחיל שניד מנסים לשכנע את האלוף שכדאי לע-קור מיספר עצים לצורך גידול הכותנה. השטח נכבש מהסורים במלחמת ששת-הימים. הקיבוצניקים יודעים היטב שמש-תלם לגדל כותנה במקום, אבל אין להם מושג מה מתרחש בליבו של האלוף. הוא שואל מדוע מוכרחים לגדל דהקא כותנה, ולעקור את העצים? פותח מסות ומבטיח לקיבוצניקים לחשוב על העניין. הוא מכיר עץ העומד ליד הכביש, עוצר את מכו-ניתו כדי לברר מדוע התייבש ה"זקן" הזה למרות שהמים קרובים לשורשו. האלוף פשט את מדיו, אבל לא את ה-אופי שלו.

גברים!

עוד PUB חדש בעיר!

PUB AFTER SHAVE BALM

נספג מיד אל תוך העור....
לאחר הגילוח.... מחליק.... מרכך....
מחדיר לחות.... מצנן.... מרענן....
מחטא חתכים וזעירים.... מבשם....

EAU DE COLOGNE, AFTER-SHAVE, POWDER KEG, DEODORANT SPRAY

הז'מק: העילית PUB ברויטס הגיקור המיושם, לנל גר - ברל עיטוק

„סייקו“ השעון הכובש!

שעוני „סייקו“ שכבשו את העולם בשנים האחרונות כבשו את לב עונדי השעונים בארץ. שעוני „סייקו“ מיוצרים ביפן במפעלי הענק של „סייקו“ שנוסדו בשנת 1882 ומעסיקים אלפי מומחים לייצור שעונים, מתכננים, שענים ומעצבים. „סייקו“ הוא המפעל הגדול ביותר בעולם לשעוני איכות, הוא מייצר ומוכר 14 מיליון שעונים בשנה במחזור כספי של 400 מיליון דולר. שעון „סייקו“ מיוצר ב-300 דגמים כשעון די ובי-150 דגמים כשעון קיר. במפעלי „סייקו“ פותח עוד בשנת 1966 שעון הקהרץ, השעון המדייק ביותר בעולם (דיוק של 2 עשיריות שניה ביממה). במפעלי „סייקו“ מיוצרות גם המכונות המיוחדות לייצור שעונים והן נמכרות לכל תעשיות השעונים בעולם הרחב. „סייקו“ שימש כשעון הרשמי של כל המשחקים האסיאתיים של האולימפיאדה בטוקיו ושל תערוכת „אקספו 70“.

מבחר הדגמים העצום, האיכות המושלמת והעיצוב הדינאמי המזהיר הם שתרמו רבות להצלחתו של השעון בשוק העולמי ועד כדי כך שחברות שויצריות ותיקות השוקדות על שמריהן מעתיקות את הדגמים החדישים של „סייקו“ מדי שנה בשנה. כיום אפשר לאמור בודאות כי „סייקו“ הטוב והנפוץ שבין שעוני האיכות כבש את לבות או ידי הישראלים ורבים הם העונדים אותו נהנים מעיצובו ודיוקו.

בוטיק

„קוקי את קוברו“
לגבר האקסקלוסיבי

רח' אבן גבירול 30
(כפסג')

(מול הכניסה לדיסקוטק עינבר)

המנוי

קיבלת
חשבונך,
פרע נא
אותו בהקדם.

*** מלחמת הכפתורים (ארמון דוד, צרפת) - קומדיה כפרית על מלחמתיהם של ילדים, עשויה בהומור רב וביניצול מירבי של כשרונות הכוכבים הקסימים.

*** שבע נדות לשבעה אחים (צפון, ארצות-הברית) - סרט מוסקלי ישן ומברר מאד, בו המחולות, המוסיקה והסיפור מתמזגים ליחידה משעשעת אחת גדולה. כדאי לראות.

*** גונבי האופניים (תכלת, איטליה) - הניאוריאליזם האיטלקי בשאו. סיפור פשוט, שנלקח כאילו מן העמודים האחרונים של עיתון, על פועל שאופניו נגנבו, הופך לחייה אנושית. מומלץ.

ירושלים

*** היה שדום קודמוכום (חן, ארצות-הברית) - החי היהדות הבורגנית האמידה בארצות-הברית, מזוהית ראייה סאטירית של ההתנגשות בין הדור הצעיר לבין המבוגרים יותר. לפי סיפור של פיליפ (מה מעיק על פורטנוי?) רות.

*** נוסע עובר בגשם (אורגיל, צרפת) - סרט מתח המשתמש בכל התכסיים הקולנועיים כדי לרתק את הצופה אל הכיסא. בימוי (רנה קלמן) מלוטש, הופעה מבריקה של צירלו ברונסון.

חיפה

*** סאטיריקון (אורלי, איטליה) - רומי העתיקה כפי שהיא מצטיירת בדמיונו הפרוע מאד של פליני. חזיה קולנועית בלתי-רגילה.

*** יום הדין (רון, ארצות-הברית) - סרט מבוסס על עלילת הדם של מנדל בייליס. בימוי ומשחק ברמה גבוהה.

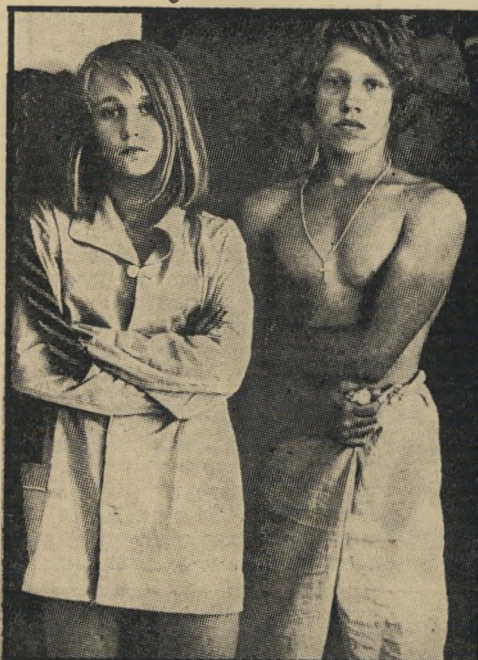
פסטיבלים

פרסים

פוסט מורטם

פסטיבל ברלין עלה, כידוע, על שידטון בשבוע שעבר, ולא הצליח לרדת ממנו. השערוריה קמה סביב הסרט או קיי של מייקל ורהרן (בעלה של סנטה ברגר), הי מצג חיל אמריקאי האונס נערה ויאטי נאמית ואחר כך רוצח אותה. הסרט עורר חילוקי-דעות חריפים כליכך שועדת הי שוטטים, בראשות הבמאי ג'ורג' סטיבנס, נאלצה להתפטר, והנהלת הפסטיבל הלייטה לא חלק את הפרס הגדול, דוב הזהב. בהתחשב עם העובדה שהפסטיבל נשא תמיד אופי פרו-מערבי ואנטי-אדם מובהק, אין זה מלא שהפסטיבל התפוצץ בגלל סיבות פוליטיות.

אולם אם הנהלת הפסטיבל סירבה לחלק פרסים, התעקש איגוד המבקרים הבינלאומי

הזוג ב, סיפור אהבה" הסיטון עלה על שידטון

שווייק יהודי

בצבא צרפת

הצבא ואני (אופיר, תל-אביב, צרפת) - הוא פרק נוסף בחייו של קלוד לאנגמן (מאחוריו מס-תורת זהותו של הבמאי קלוד ברי עצמו). בנו של חייט יהודי מפריז, שילדותו עברה עליו בימי הכיבוש הגרמני בביתו של איכר צרפתי ישיש ("הזקן והילד") ואשר שנים לאחר-מכן התחתן עם בת יהלומן מאנטורפן ("מזל טוב"). בסרט זה מספק ברי פרק-ביניים, המגשר בין שני הי קודמים: קורות שרותו בצבא הצרפתי, בימים בהם עוד היה עסוק צבא זה בדיכוי הלאומנות הערבית.

כפי שידוע כל יהודי טוב, אין דבר בטוח יותר בצבא מאשר "פרוטקציה" הוגנה, וקלוד הצעיר דאג כמובן ל"פרו-טקציה" מסוג זה לפני גיוסו. אלא שלא הפרוטקציה, ולא עברו הדורמאטי הקצר כשחקן מתחיל על כמה מבימות הבירה הצרפתית, ואפילו לא העובדה שאחד מחבריו מכיר את בריגיט בארדו, מצילים אותו מניקוי בתי-שימוש, בילוי במחבוש, או שנת-שירות בחולות של צפון-אפריקה.

תוך כדי הרפתקאותיו של חייל זה, בעל אופי מלחמתי בערך כמו זה של שווייק, לועג ברי לשלטונות הצבא ומעלה באהדה רבה הווי של צעירים, שבעצם אינם יודעים מה בדיוק מצפים מהם, אבל לקרב בוודאי שאינם מוכנים,

החייל היהודי: הפרוטקציה לא נעזרת

ויוצר בסך-הכל קומדיה מעודנת, מלאת בדיחות מתחת לשטח, העשויה בסיגנון פשוט וטיבעי, עם צוות שחקנים מבריקים, ובראשם גי בדו (הדומה במיקצת לברי עצמו בחיצוניותו), ג'ורג' ג'רה, ז'אן פיאר מריאל, והבמאי איו ("אלכסנדר המאושר") רובר, בדמות אמי גיבור הסרט.

פולחן אלילים

מודרני

שיחיה (פריז, תל-אביב, אנגלי-יה) - הוא סרט המיועד אך ורק למשוגעים ל"חיפושיות", אותם המוכנים לקבל כל דבר שארבעת המופלאים עושים, ללא ויכוח, ללא פיקפוק וללא כל חוש ביקורת. ואילו האחרים, עלולים להתאכזב מרה.

אחרי "לילה של יום מפרך" (שנקרא בארץ, "ארבעת המופלאים"), והצילום, ובעיקר אחרי "הצוללת הנהובת", ניתן היה לצפות מן ה"ביטלס" ליותר מאשר סרט המא-דיר את כישורנם העצום, ללא כל חוש המצאה, ללא חידוש וללא כל הצצה, ולוא חטופה ביותר, מאחורי המעי-טה הפירסומי הזוהר העוטף אותם תמיד.

הסרט כולו, מתחילתו ועד סופו, מנציח את החזרות, ואחר-כך כמה הקלטות, שעשו ה"חיפושיות" על אחד מגגות לונדון. הבמאי לינדסיי-הוג, צעיר מחברתם של ה"ביטלס", הסתפק בתקיעת המצלמה בפרצופי האלילים בשעה שהם שרים, מנגנים, מחשמים אקורדים מתאימים למעבר מוסי-קלי מסויים, או משחררים את מתח החזרות בניגנת קיטעי רוק-נרול ישנים.

מתוך כל זה אפשר להבין שהארבעה הם בחורים נחמ-דים מאוד, שהגברת יוקו אונו היא הדבר הקרוב ביותר לצל שיש לג'ון לנון, שהאווירה בין הארבעה חמימה (או למה נפרדו?), בקיצור, הסרט כולו אידיליה אחת גדולה.

גילוי-לב

במיטה

בוב וקארול וטד ואליס (גת, תל-אביב, ארצות-הברית) - הם ארבעה דגמים אופייניים ל-אוכלוסיה הממוצעת של ארצות-הברית. כולם בתחילת שנות השלושים, נאים למראה, הם משכילים למדי, מסודרים מאוד מבחינה כלכלית, ומבולבלים מבחינה פסיכולוגית. מאחר ונידמה להם שחיייהם ריקים מתוכן "אמיתי", שהם אינם "מבינים ממש" את הזולת, וכיוצא בזה, הם נתפסים בקלות רבה לתיאוריות של חשיפת הנפש בפני הזולת, התערטלות רוחנית, ועוד כהנה וכהנה.

לאחר ששניים מתוך הארבעה, בוב וקארול, שינו את תורת החיים הזו עד תומה, הם ניגשים להגשמתה הלכה למעשה. למשל, כאשר מלצר אומר להם שהוא מקווה כי נחנו מן הארוחה, תוקעת בו קארול עיניים ושואלת: "האומנם זה באמת מה שאתה מתכוון לומר?" המלצר המבולבל בורח למטבח. ואילו בוב, בעלה, מרגיש צורך נפשי לספר לזוגתו כיצד נגד בה באחת מנסיעותיו, וזו מלאת התפעלות מן הכנות ה"בלתי-מוסייגת" שלו, מודיעה שהדבר מקרב אותם אחד לשני, כי תרי הבגידה היתה פיסית בלבד, ואילו הוודוי הוכיח את האמון ההדדי העמוק השורר ביניהם. ומתוך הזדהות, בוגדת גם היא בו, כדי שיוכל גם הוא להוכיח את "הבנתו" ולחוש בקירבה הנפשית ביניהם. וכן הלאה וכן הלאה.

הריטון ולנון: יכור גם לא להיות

בהתחשב בהריון הארוך שהיה לכל אחד מן התקליטים האחרונים של הלהקה, קשה להניח שהדברים התנהלו עד כדי כך על מי מנוחות. החלק המוצלח ביותר בסרט הוא ללא ספק המוסיקה. אבל לשם כך יש הרי תקליטים, ומסרט מצפים ליותר.

ווד וקלאף: התעלסות באמבטיה

לארי טאקר (התסריטאי) ופול מזורסקי (במאי שהשי-תתף גם בכתיבה) עושים צחוק מכל מולחני ההסתכלות העצמית של הבורגנות האמריקאית, המנסה להפיג שיעמו-מה בכל דרך אפשרית, ובעזרת רביעיית שחקנים משעשעת מאוד, מתקבלת תוצאה שתהפוך כנראה להצלחה קופתית.

מי לציין את הסרטים הבולטים, לדעתו, מי בין אלה שהספיקו להקרין בפסטיבל. בחי-רתם נפלה לבסוף על סרט צרפתי בשם העת למות, ועל סרט שודי בשם סיפור אהבה, סרט ראשון של במאי בשם רוי אנדרסון, שסיים את בית-הספר לקולנוע לפני שנה בלבד, והמתאר את הקשרים ה-נרקמים בין נער בן 15 לנערה בת 13.

רת

ביגמיה

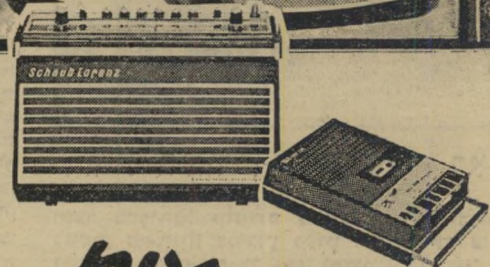
בעזרת הרבנות

לפני ארבע שנים התחתן ברנארד באשור גיק (45) בפעם השלישית. נשואיו נערכו כרת וכדין עליידי הרבנות. אולם רק לפני חמישה חודשים, בחודש פברואר השנה התגרש ברנארד באשוריק מאשתו הראשונה, אותה נשא לפני 22 שנים.

כיצד נוצרה אפשרות כזו, העומדת בינינו לחוק הביגמיה האוסר על יהודי לישא שתי נשים? פשוט מאוד: אשתו הראשונה של ברנארד באשוריק היתה נוצ' ריה. הוא התחתן עמה בנושאין אזרחיים בברסטינה. למרות שמשואין אלה נולד לו בן, לא הכירה בהם הרבנות, היתה מוכנה להשיאו לכל מי שירצה.

בן בלי דת. ברנארד, הנושא תעודת זהויה מספרה 4/180928, נולד בברלין. אמו נפטרה כשהיה בן שנתיים ואביו מסר אותו לחינוך במינור קתולי. רק בגיל חמש, אחרי שגם אביו נפטר, הוצא משם והועבר לחינוך אצל משפחה יהודית. "מעולם לא ידעתי אם אני יהודי או לא", אומר באשוריק, "אבי לא גילה לי מ' מעולם אם אמי היתה יהודיה. ראיתי את עצמי כבן בלי דת".

ערב מלחמת העולם השנייה עבר באשוריק

אני אוכנאיים

שם עדיין לא רכשת מקלט טלוויזיה, רדיו-טרנזיסטור, רשם-קול או HIFI סטריאו של

SCHAUB-LORENZ

אין זה משום שהם קצת יותר יקרים, הסיבה היא שעדיין לא שמעת אותם בפעולתם ולא ראית את עיצובם הנאה. שבעה דגמים חדישים לבחירתך!

לעולים חדשים הספקה מהירה במטום. הסוכנות הראשית: כינורי בע"מ תל-אביב טל. 624193 חיפה טל. 531266

SCHAUB-LORENZ

ברנארד באשוריק - שתי נשים

לבריטניה, התגייס שם לצבא הבריטי כדי ללחום בנאצים. אחרי המלחמה, ב-1948, נשא לאשה בנישואין אזרחיים את העלמה ג'ין רוז לבית קוק, שילדה לו בן. כעבור תשע שנים עזבה אותו אשתו. הוא נישא מחדש באותה שנה, למרות ש' בתעודת הוזהות שלו היה רשום כי הוא נשוי. ברנארד הסביר את מצבו המיוז' חד לאנשי הרבנות, אולם הם הסבירו לו כי במצבו אינו צריך להתגרש. "נשואין אזרחיים אינם נשואין", אמרו לו והיתנו אותו. כך אירע גם כשהתחתן בשלישית.

השבוע קיבל ברנארד באשוריק דואר מאנגליה. בתוך המעטפה היו מיסמכים של בית-המשפט הגבוה לצדק בבריטניה לענייני אישות, המודיע לו כי אחרי ש' אשתו הגישה בקשה לגירושין בשנת 1968 ואחרי שבמשך שלוש שנים נטש אותה בעלה מכריו בית-המשפט על גירושין בין בני הזוג.

שאל באשוריק השבוע: "איך יתכן שה' רבנות השיאה אותי כל זמן שהייתי בי מעמד נשוי? איזה ערך יש לחוק הישראלי האוסר ביגמיה? לפי איזה קריטריונים ר' אים אחי בארץ כיהודי, שכן אני עצמי איני יודע אם אמי היתה יהודיה?"

מיסחר

הקצינים

הסוחרים

מה הם הכישרים שצריך אדם כדי להיבחר להעזר לשכת-המסחר של תל-אביב-יפו? קרוב לוודאי שהתשובה המתקבלת ביותר על הדעת היא: הוכחת כישורו כסוחר.

אולם בישראל של שנת 1970, בה שורר פולחן נאקזיסטי של לובש-מדים, מסתבר כי מי שלא היה לפחות סגן-מישנה בצה"ל, אין לו מה לחפש בצמרת לישכת המיסחר. **בר"א - חנוונים.** לקראת הבחירות לאסיפה הכללית של לישכת-המסחר, שנערכו השבוע, התארגנו כמה רשימות של סוחרים. מלבד תפקידיהם המסחריים, פנו המועמדים לבוחרים לבחור בהם גם בשל נתונייהם הצבאיים.

כך למשל, באחת הרשימות, הכוללת עשרה מועמדים ציינו לא פחות מאשר שישה מהם את דרגותיהם הצבאיות במילואים:

● **יוסף אליכין,** חבר הנהלת אלדא לסחר-חוץ מצא לנכון לציין כי הוא רב-סרן (מיל.) ובוגר בית-ספר למפקדי גדודים. **ישראל בתי-החלום,** בעל חברה למוצרי גוי, ציין כי הוא: "בוגר בית-ספר לקצינים וקצין במילואים".

● **אליעזר גרונדמן,** בעל חברה אגרון לציוד אחסנה "סרן (מיל.) בתפקידי פיקוד ומטה".

● **שלמה הרשנהורק,** לשעבר מ' מנהלי קואופרטיב זן וכיום מנהל חברה נתיב, "שמש קצין בתפקידים בכירים".

● **דוד פינס,** מנהל חברה ליבוא עצים "רב-סרן בדימוס".

● **אריה קרסו,** מבעלי חברה המכור ניות בני משה קרטו "קצין במילואים".

אחרי שהמשק הממלכתי קולט לתפקידי גיהול של מפעלי תעשייה רק אלופי מילואים, ואחרי שהמשק האזרחי מציע תפקידי די גיהול לקציני מילואים מדרגות אלוף-מישנה ומעלה, מסתבר שלקצינים עד דרגת רב-סרן נותר לעסוק רק במיסחר.

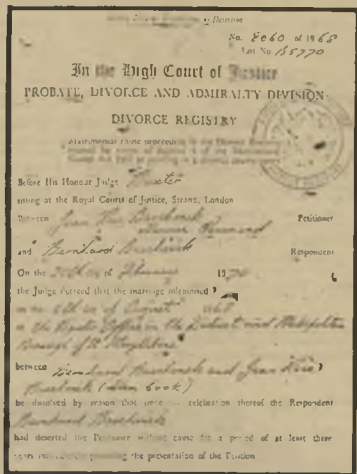
כל בעלי הדרגות האחרים שילכו לעבוד כפועלים, פקידים או כחנונים.

משטרה

וזה שיווע

לראות

הבדיחה העממית מספרת כי בסיוור מש' טרתי הולכים תמיד שני שוטרים - אחד שיווע לקראו ואחר שיווע לכתוב. השבוע

ותעודת הגירושין - ועוד אחת

הסתבר כי יש להוסיף למשמרת שוטר שלישי - כזה היודע לראות. באחד הבקרים בשבוע שעבר עצר משמר שוטרים מונית שנסעה בחובות יפו ובה 2 ישראלים שירדו מהארץ לפני כ-15 שנה ובאו לראות את השינויים שהתחוללו ביפו. השוטרים ערכו במונית חיפוש שיגרתי. מתחת למושב האחורי, שם ישבו השנייה, מצאו השוטרים תכילה ובה חשוי. למרות שלא היתה כל הוכחה שהחשוי שייך ל' שניים, שכן מונית היא רכב ציבורי בה נוסעים עשרות אנשים, נעצרו השניים. הם הובאו לבית-המשפט שם ביקשה ה' משטרה להאריך את מעצרים. "אחד השוט' רים ראה את החשוד בנימין אביטל כשהוא מוציא משהו מכיס מכנסיו וזורק אותו אל מתחת למושב האחורי", סיפר התובע.

כשנשאל אביטל מה יש לו לומר על החשד שמטילה בו המשטרה, הוא הצביע על מכנסיו, אותם לבש מאז נעצר. התובע המשטרה החזיר, הודיע במקום כי אינו מתנגד לשיחרורו של אביטל.

הסיבה: מכנסיו של אביטל היו ללא כיסים.

הופיע גליון מס' 4

מן התוכן:

- * **בן או בת? - נוסחת הפלא** לתיכנון מין ילידיך
- * **ראיון בלעדי עם האסטרו-לוגית הצעירה בעולם טלילה יוספי**
- * **גלגול נשמות - או דיבוק?**
- * **מסתורי המדימוזים**
- * **המספרים משקפים את אישיותך**

ושפע כתבות מרתקות נוספות

להשיג בכל הדוכנים

גזור ושלח

לכבוד מערכת "עולמות אחרים", שדרות קק"ל 2, תל-אביב □ הנני מצרף 1.80 ל"י בצ'ק / המחאת-דואר עבור חוברת אחת של "עולמות אחרים".
 □ הנני מצרף 10 ל"י בצ'ק / המחאת-דואר עבור מינוי ל-6 חוברות של "עולמות אחרים".

שם: כתובת:

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134, תא-דואר 136 • מען מברקי: עולמפרס • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' סין 6 • גלופות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא-לאור: העולם הזה בע"מ.

המועמדות הסופיות

10

פני פאר

מלכת המים

1970

חטטם

העולם הזה

בחסות שטוני

CITIZEN

פני גירל היא פני פאר, שסיימה הקיץ אתלימודיה התיכוניים. פני, המקפידה על הופעה סולידיה מאופקת, מאופרת בקו האיפור החדש של חברת התמרוקים ומוצרי היופי הלנה רובינשטיין. תיסרוקתה עוצבה בעזרת מוצרי חברת חלה.

הטובות-לטייסיים!

האבא העשיר. מאז שהיא זוכרת את עצי מה היא הרחיבה למחיתתה. היא מסרבת לקחת כסף מההורים. איך עושה נערה כמו פני בסף? פשוט מאוד, נותנת שיעורים פרטיים. או פלא שעם פנים וגוף כמו שלה לא חסרו לה תלמידים?

הצבע החום שולט בפני. הית בעלת עיניים חומות ושיער חום. שונאת דיסקו טקים ואוהבת קונצרטים. אם תשאלו אר תה מה היא רוצה להיות כשתהיה גדולה היא תשיב ודאי: סוציולוגית.

את החופש הגדול האחרון שלה מקדישה פני למאמץ להפיכתה לדוגמנית. היא לומדת בבית הספר לטיפוח החן של לאה פלטר, משחקת הרבה טניס ומרבה לשתות. עם הגובה שלה אין חשש שתטבע.

פני פאר היא צברית בת 17 וחצי המתגוררת בגובה של 174 סנטימטר. עכשיו היא יכולה כבר לנשום לרוחה. לא בגלל הגובה שלה אלא בגלל ה עובדה שבחינות הבגרות הסתיימו. עד ל פני חודש היתה פני תלמידת תיכון בתל אביב ועתה היא עומדת לפני גיוסה לצה"ל. הקשר לצה"ל כבר נוצר קודם לכן, בי אמצעות טייס בחיל-האוויר, שפני היא חברתו הפרטית. כמו שנאמר: הטובים לטייסי, והטובות — לטייסיים!

פני מסתכלת על בני תל-אביב מגובה הבית שלה שבשיכון נוה-אביבים. היא בתו של יבואן אמרי, מניצולי-השואה, שראה בפני שנוצרה לו בארץ סמל לעולם חדש. הוא דאג לכך שלעולם לא יחסר לה דבר. אבל פני אינה כזאת שחיה על הכיס של

זראה המידי פני בשמלת מידי, יצירת האופנאית הלונדונית הידועה אוסי קלארק. השמלה הובאה רק השבוע לישראל עליידי האופנאית רחל ברז'י, בעלת בוסיק האופנה ביבה. בדעתה של פני להשתלם בעתיד בסוציולוגיה.

משובצת, עם צווארון באופנת המראה הרטוב. בגדיהם והכובע עשויים מאותו בד עצמו של שמלת המקסי. פני אינה מוכנה לקבל תמיכה כספית מהוריה. היא טיפוס עצמאי.

לובשת פני פאר חליפת-טייסי בשני חלקים של חברת גוטקס. החליפה נקראת קמפריסט והיא כוללת שמלת

על החוף

אוכנת הלבנים נוסחה בפעם הראשונה בארץ

סקנדל!

הלבנים, התנדבה הדוגמנית הצעירה צביה דושינסקי לצאת עימה לרחובות העיר. היא הציטידה בקולקציה של מערכות לבנים אופנתיות מקסימות, אותן נידבה חברת טריומפף המייצרת לבני נשים. בוטיק אדלר צייד את צביה בחצאית מקסי סירחנית התואמת את ציבעי החזיות. את הגרבוניס הביאה צביה בעצמה. היא קראה שלוש פעמים "שמע" ויצאה אל הרחוב מוכנה שיסקלוה באבנים.

התחנה הראשונה היתה כליבו שלום ב' מרכז תל-אביב ההומה בשעות הצהריים מהמוני אדם. כשהיא לבושה בגרבוניס מעו' טרים וכשלחזה חזייה בלבד נכנסה צביה

זוהי הפילוסופיה המונחת ביסודה של הזעקה האחרונה של האופנה הרחחת עתה בלונדון, ארצות סקנדינביה וגרמניה המער' בית: אופנת הלבנים. מה שדרוש כדי להתי' לבש בהתאם לצו אופנה זו הם גרבוניס וחזייה או תחתונים רגילים וחזייה או אם את צנועה במיוחד — חצאית מקסי וחזייה. אולם מה שהתקבל כבר ברחובות אירופה נחשב עדיין לשיא ההעזה בתל-אביב.

★ ★ ★

"ילדה! איברת את השמלה!"

כ די לברוק את תגובת הקהל ה' ישראלי לסגנונית הראשונה של אופנת

בגרמניה

שתי נערות גרמניות חסובות, יורדות במדרגות נעות כשהן לבושות באופנת הלבנים, כשהקהל במקום מתבונן לעברן בהנאה. השתיים נוש' אות תיקים כדי להדגיש שהלבוש בו הן הולכות נועד לעבודה, לטיול וכתלושות לכל היום.

א מא הוא מציץ לי!" זועקות מעוטות בגן, כאשר שולי שמלותיהן מתעופפות ברוח ומגלות את תחתוניהן ל' עיני הילדים בגן.

אחיותיהן הגדולות, לפחות באירופה של שנות ה-50, עושות הכל כדי לחסוך לגבי' רים את טירחת ההצגה. הן הוציאו את אופנת המלבושים התחתונים מהמחזרת ה' נשית לעיני כל.

ובעצם, למה לא? החברות המייצרות לבני נשים הולכות בתלם האופנה לא פחות מאלה המייצרות מלבושים עליונים. באולמות פאר נערכות

תצוגות של לבני נשים ומחירן של חזיות או לבנים אופנתיים אינו נופל לפעמים מזה של שמלות קונפציה. או מדוע להסתיר כל זאת מתחת לבדים ציבעוניים?

המוסר? — איפה יש כאן פגיעה במוסר? בסופו-של-דבר הרי אין החזייה והלבנים שלובשת כל אשה חושפים יותר מאשר חושף ביקיני קצרצר על חוף הים. אז מי אמר שמה שמותר להציג על החוף אסור להציג ברחוב, בבית-הקפה או במשרד? נכון שלבני הנשים אינם תמיד ציבעוניים כל-כך כמו בגדיהם. אבל ממתן קשור ה' מוסר הציבורי בצבע?

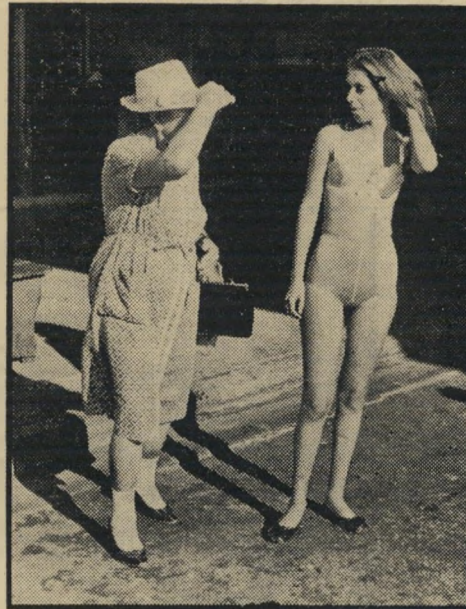

בישראל על המדרגות של כליבו שלום מתקבלת הסגנונית הראשונה של אופנת הלבנים בהתרגשות אן באהדה. לפי הבעת פניה של הנערה ליד צביה, נראה שאינה רואה בכך דבר יוצא-דופן. מימין: צביה חוצה את הרחוב בלבנים.

והתוצאה הייתה

אל חנות הכלי-כוכו מבעד לכניסה הראשית, ישר אל מחלקת הנשים, כמי שנומדת לב חור לעצמה שמלה הולמת ללבניה. התגובה הראשונה היתה חוסר תגובה. האנשים בתוכם פילסה לעצמה צביה את דרכה כימעט ולא הבחינו כי היא לבושה בלבוש יוצא-דופן. אף אחד לא טרח לקרוא לעברה: "הלו ילדה! איבדת את השמלה שלך!" רק אחרי שהבחינו האנשים בצלם המערכת, הם החלו להסתכל מה הוא מצלם בעצם. אז גילו את צביה. אנשים החלו להצט' סופף מסביב לה, אך לאלה שהצטרפו אל המעגלים החיצוניים לא היה ברור עדיין מה מוקד הסנסציה.

כך טיילה צביה בין מחלקות כלי-כוכו שלום כשאנשים נועצים בה עיניים ומפליטים הע' רות לעברה. אך לא יותר. בדיוק כשם ש'

ברחוב

לבושה בתחנות וחזייה אופנתיים מתוצרת טר' יומפף, מטיילת צביה דושינסקי ברחוב ליד מיגדל שלום. היא התקבלה שם ברגשות מטרוריים, כשהקהל הצופה בה נחלק לשני מחנות: המבורגים המגנים והצעירים המחוייבים. במקום זה נעצרה צביה על-ידי שוטר, אשר חשש שלבושה הנועז של צביה עוד עלול לגרום להפרעת הסדר הציבורי.

אחרי שהביקור ברזול עבר בשלום, הל' כה צביה לשתות כוס קפה הסוף בכסית. כאן כבר הסירה את חצאית המקסי והת' ישרה ליד השולחן כשהיא לבושה בחזייה ותחתונים בלבד. אנשי הבהימה במקום הסתפקו במבט קצרצר לעבר צביה. הנערות עשו חשבון אם יכולות גם הן ללכת כך. בתום שעה של טיול ברחוב דיונגוף באופנת הלבנים יכלה צביה לסכם לעצמה: זה הצליח. היתה אומנם התרגשות, אולם אזרחי ישראל יתרגלו לאופנה זאת כשם שהתרגלו לאופנות אחרות.

רק חייכו. "מה אתה רוצה?" אמרו לו, "זאת בטח האופנה החדשה. זה לא עניין שלנו להתערב". אולם אז גילה שוטר את צביה ומיהר להזעיק נידית כדי לעצרה (ראה קורא יקר). אחרי שבילתה כשעה וחצי במשטרה חז'

בגלל תמונות

אלה נאסרו

הצלם והדוגמנית

הסתבר כי המסקנה היתה מוקדמת מדי. למחרת היום, כשהלכה צביה לשת בשכית כמנהגה מדי יום שישי, היא לבשה אתה משמלותיה הרגילות. לפתע ניגש אליה חצ' קל איש-כסית, בעל המקום, והודיע לה בכעס: "מה פתאום הצטלמת צילומים כי אלה כאן? אני לא מרשה לך יותר לבוא לפה!". אבל גם חצקל יתרגל במשך הזמן. לא לחינם נקראה פעם חברת לבני הנשים המפורסמת ביותר סקנדל, וכיום נקראת חברת הלבנים המפורסמת ביותר טריומפף. מה שהיה פעם סקנדל הסך כיום לנצחון.

רה צביה לרחוב דיונגוף כשהיא לבושה בחזייה וחצאית מקסי. היא התישבה בלבוש זה בקפה רוול הומינה כוס ורמוט אדום. קהל אחרי-הצהריים של רוול גילה לבי' רליות ראויה לשמה. איש מהאורחים או המלצרים לא העיר לצביה דבר. הגברים שלחו לעברה מבטים מצודדים ורק הנשים החלו להתרגש.

במחלקת הספרים, שם עמדה צביה ועיינה בספריים באנגלית, הפליטה זבנית אחת לחברתה: "תראי! מה פתאום אחת עם גוף כזה מתעניינת בספרים?"

★ ★ ★

ורמוט אדום ב"רוול"

ב"כדיבו שלום" יצאה צביה לרחוב. כן שם היה לה חם יותר והיא הורידה את הגרבוניים המצויירים שלה וטיילה כשי' לעורה תחתונים וחזייה בלבד. כל זמן שי' הלכה על המדרכה לא מצאו האנשים זמן לעצור ולהתבונן בנערה החולפת על פני' הם. אולם כשעברה צביה במעבר החציה הבחינו בה האנשים שנעצרו משני עברי הכביש. התגובה הראשונה היתה ציחקוקים וחיוכים. הנשים החלו להשמיע הערות אר' סיות על "הדור הצעיר שהשתגע!"

הצרות התחילו כאשר הבחין בצביה פקח הג'א תימני המוצב לשמירה במקום. החוש הבטחוני שלו התערער בו מיד. אם מישהי הולכת בבגדים כאלה, חשב כנראה, היא בטח מאל-פתח. הוא התחיל מיד לה' קים ועקות, עורר את חבריו בעלי הכומתות הירוקות של הג'א לעצרה. אולם הפקחים

"איפה השמלה?"

ש' אלת זקנה זו את צביה. "לא צריך שמלה", השי' בה לה צביה, "היום זאת האופנה." הזקנה המשיכה בדרכה כשהיא נדה לצביה בראשה.

הגיבו כנראה למראה חצאית המיני הראשו' גה שהוסיפה בתל-אביב.

מי שגילו אוישות היו דוקא הנערות ה' צעירות במקום או הזכונות. עבורן נראתה תלבושתה של צביה טיבעית בהחלט. רק

ב"רוול" יושבת צביה כשהיא לבושה בח' צאית מקסי וחזייה. היא התקב' לה שם בחיך סלחני על-ידי אורחות הקבע במקום.

ב"כל-בו שלום" צביה חוצה את חנות כלי-כו שלום כשהיא לבושה בגרבוניים כלבוש מתחת לשמלה או חולצה. ובחזיית אופנה שתוכננה במקור

ב"כסית" טשבת צביה דושינסקי בתחנות' וחזייה מתוצרת טריומפף. בין יושבי כסית לא עוררה שוב התרגשות, רק להתפעלות רגעית.

במדינה

מה להגיד: הוא טען בבית-המשפט כי הוא עורך תצוגות אופנה בכל חלקי הארץ ו- קרה לו מיקרה אחת, שלקה כסף מחנות ולא נערכה תצוגה. רק מיקרה אחד, אז מה בכלל רוצים ממנו?
ומה דעתו של השופט בוריס רפפורט?
הפרשה תמורה והחקירה עדיין בראשיתה, לכן על השוטרים לעצור את החשוד ל-15 יום, כדי שיוכלו להשלים את החקירה.

מפיעים

להתאבד

אורייהודיה שוב בחדשות, לצערם הרב של תושביה. לפי סקרים סטטיסטיים שפורסמו לאחרונה הרי מספר השיכורים היחסי ביותר בארץ, נמצא באורייהודיה. אחד מאלה הנמנים עם אוהבי הטיפה ה- מרה הוא יצחק יוסף (45).
עד לפני שמונה שנים היה יצחק שיכור מועד, על כך יכולים להעיד תיקי המשטרה המרובים שהאשימו אותו בהתפרעות תוך כדי שיכרות. בגלל השתיה המופרזת נש- לח פעמים רבות לבית-חולים על מנת ל- היגמל ממנה. שמונה שנים הצליח להיגמל, אולם בחודש אוקטובר האחרון אמר: "נש- בר לי מהתיים ומכל העולם. לכן החלטתי

דויד פרג'ון עם שתיים מתלמידותיו פרט לתלמידות מצטיינות

להתאבד. לפני שיצא לבצע את ההתאב- דות, החליט להעביר את הלילה האחרון ב- חברת שכנו, שהיה עד לערב המקרה, חבור הטוב.
הקפה של מרקו באורייהודיה הוא שם דבר. אתה רוצה לשתות? בוא למרקו. הוא כבר ידאג לך. וכן באותו יום רביעי אומלל, פסעו להם שני היידיים. אברהם שלמה ויצחק יוסף כשהם "מסטולים" כ- לוש והאחד תומך בשני תוך כדי הליכה. תוך כדי צעדה אמר יצחק לידו שלמה: "אתה יודע? אשתך באה לבקש עבורך אוכל ליום ישישי." "מה?" הודעק שלמה ורץ לעשות עם אשתו את החשבון. "אני אראה לה כבר." סידור החשבון בין ה- בעל לאשתו נערך בקולנויות, דבר שהפריע ליצחק להתאבד ולילדיו הפריע לישון.
מה קרה שם בדיוק, התברר השבוע ל- פני שופט בית-משפט השלום מנחם אילן. התובעת המשטרית הצעירה, גבי כוחלי, טענה כי יצחק יוסף, משהיה שיכור, עבר בין זירות השכנים וגרם נזק ללתות ה- בתים. כמו כן ניסה גם לרצוח את בנו. מנחם אילן הוא מסוג השופטים המעדיף תמיד לעשות סולחה בין הצדדים המתד- יינים. את טענת התובעת כי הנאשם ניסה לרצוח את בנו לא קיבל. הוא קיבל את גריסת הנאשם כי ניסה להוציא את בנו מבית השכנים, ואגב כך נרשט. אולם את האשמה השניה האומרת כי יצחק יוסף אשם בתקיפה, קיבל השופט.
כדי למנוע הישנות מקרים כאלו בעתיד החליט השופט להטיל על יצחק יוסף עו- נש מרתיע: שלושה חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים.

משפט

בית-ספר

לזוהר

זמן כבר לא היו בארץ שביתות-מורים. לכן החליט דויד-רונני פרג'ון לפתוח בית- ספר לרוגמניות. ואם כבר בית-ספר, אז הוא צריך לשכון בבית אל-על המפורסם כמו-בן. שם שכן פרג'ון משרד עם טלפון. עתה נותר רק לתלות שלט: סטאר, אקדמיה לדוגמנות.

ימים מספר לאחר מכן החלו להופיע ב- לוח הכפול של ידיעות אחרונות והארץ, מודעות על פתיחת האקדמיה... מקומות מוגבלים... למסיימות מובטחות הופעות ב- בכל רחבי הארץ...
המודעות עוררו, השואפות לחיי-זוהר ה- חלו לבוא בהמוניהן הלה פרג'ון בארבע עי- ניים ותשלום עבור הלימודים.
מסוגור מהצלחתו החל פרג'ון להחתים בעל-עסקים להופעות דוגמנות. את המיק- דמות הכניס לבנקים שונים.
להראות לחברים. כיאה לבעל חשבו- נות בבנקים, נראה פרג'ון מסתובב בדיוני- גוף. תמיד עם כמה מתלמידותיו. מיום ל-

נדיבותך ויורשך יזכו השבוע להערכה מת- אימה. תכונת המנהיגות שלך תבוא אף היא לידו. ביטוי הולם בהזדמנות שתיתן לך השבוע. נסי שלא להיות פיוסית יתר על המידה בחיסק הרומנטיים. ה- יופי הדרמטי מסנוור או- תך ומעלים ממך נטיות אחרות העוללות להיות לא לרוחך. ביקור מפ- תיע של קרוב משפחה יתרום לדיון גלוי בנו- שא המטריד אותך. בע- בודתך תהיי נתונה ה- שבוע במתח עצום, במיוחד כאשר תימצאי תחת לחץ. בלי את סוף השבוע בחיק תיטבע.

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

יכולת השימוש שלך לגבי בעיות מינא- ניות היא מעוררת בשבוע זה, לכן נהג בזירות ובכובד ראש בכל העניינים ה- כספיים שלך. זהו בי- החלט הזמן הבלתי- מתאים לחתום על מיסמכים, או להגיע להסכמים, שיחייבו אותך לתקופה ארוכה. תגלה נטייה להק- יחסיים עם ילדים ולי- התמסר לפעילות יו-

22 באוקטובר - 22 בנובמבר

צרת. עקרבית, השבוע ימול לדייך כסף ממקור שלא חלמת עליו. נהגי בחסכון.

תחושה של חוסר-ודאות בחודש אוגוסט, בקשר הטווח שלך. תבחין ב- כך שידידך משנים את דעתם מיום ליום. אולם המצב עשוי להתברר תוך זמן קצר. השבוע אתה עשוי לפגוש באנ- שים נדיבים. אל תקבע דברים בהחלטיות, הש- אדם במצב של חוסר- הכרעה. בת קשת, אל תלחצי עליו, בזאת את רק תרחיקי אותו ממך. הניחי לו לחשוב כי היוזמה היא שלו ואל תפגעי בגאוותו.

23 בנובמבר - 20 בדצמבר

את מזורת את מאמצך ליותר מדי שטחים, במקום להתרכז בנושאים ה- חשובים לך באמת. אם ברצונך להגיע לי- הישגים בתחום מיו- חד, יהיה עליך להזי- נוח, לפחות באופן זמ- ני, עיסוקים אחרים.

21 בדצמבר - 19 בינואר

ספק את כולם ואל תיתן לרכילות שבחברתך פיתחון פה לרכל אודותיך.

אנשים נוטים לחוש בנוחיות בקירבתך משום שאתה משרה עליהם אווירה של שקט וביטחון. תצטרך לאחד מהם, ולהפעיל את כל קסמיתך כדי לשכנעו לקבל לאת דעתך. מצפה לך אכזבה ביחסים חב- רתיים או רומנטיים. לעומת זאת, לא תהיה לך שום תקלה בתפקי- דים היומיומיים שלך. בעבודתך תחול השתפ- רות ומעבידך יכיר בכך ויעלה אותך בדרגה. ולך, בת זלי, מצפה דווקא שבוע רומנטי.

20 בינואר - 18 בפברואר

זהו השבוע שהוא כולו שלכם, דגים. ילך לכם בכל מעשיכם. שבע טוב להימורים ולמיש- חקי קלפים. לך, בת דגים, מחכה שבוע שיגרתו ובסופו מצפה לך הפתעה נעימה. איש קרוב אליך יו-

19 בפברואר - 20 במרץ

כוח עצמו. השבוע יש לך הזדמנות להחליף את הרהיטים באלה שאת הו- למת עליהם זמן רב. בת זוגך צודקת בעניין הנסיעה ועליך לוותר לה. אין ספק כי אתה הוא שתצא נשכר מכך.

21 במרץ - 20 באפריל

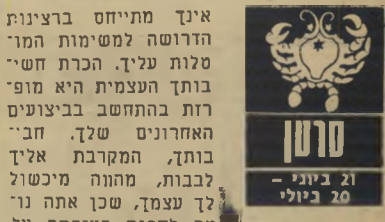
אתה מעשי מדי מכדי להבחין שהפעילות הרומנטית, אשר אתה נוטה להזניחה, חשובה לא- שיותך באותה מידה כמו התעסקויותיך האחרות. צפוי לך משבר בחיי הנישואין, אם אתה נשוי מעל לארבע שנים. תוכניות ליתר עצמאות בשבוע. רעיון שיצוץ בגבולותך, ילהיבך.

21 באפריל - 20 במאי

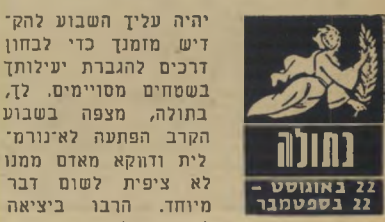
21 במאי - 20 ביוני

21 ביוני - 20 ביולי

21 ביולי - 20 באוגוסט

22 באוגוסט - 22 בספטמבר

יהיה עליך השבוע להק- דיש מומנך כדי לבחון דרכים להגברת יעילותך, בשטחים מסויימים. לך, בתולה, מצפה בשבוע הקרב הפתעה לא-נורמ- לית ודווקא מאדם ממנו לא ציפית לשום דבר מיוחד. הרבו ביציאה אל מחוץ לעיר ושימרו- התנורו ממשקאות אלכו- הוליים, הדבר עוד עלול להזיק לכם.

העולם הבא

עניין סודי בהחלט

ירושלים. — ראשהממשלה, הגברת גולדה מאיר, הצהירה היום בהופיעה בטלחיוזה הישראלית, כי בהמשך למדיניותה של ישראל שלא להחמיץ שום אפשרות למשא-ומתן עם המצרים, היא מציעה לנשיא מצרים, נאצר, להיפגש עימה פגישה סודית ביותר בקפה זה לה פה בפאריס, ב־12 באוגוסט בשעה 4.00 אחרי־הצהריים. גולדה הכריזה שהיא תלבש שמלת מקסי אפורה, כך שלמרות הסודיות יוכל נאצר להכירה בנקל. אם התאריך אינו מתאים לנאצר, מסרה עוד הגברת ראשהממשלה, היא מוכנה לקבוע עימו פגישות סודיות נוספות, בלי שאף אחד ידע, חוץ מהעיתונות, כמובן. התאריכים הפנויים אצלה לפגישות סודיות, הכריזה, הם ה־27 ביולי במלון ריז בגינזה בנוכחות הטלחיוזה הצרפתית בלבד; ב־3 באוגוסט בהילטון של ברלין, או ב־25 באוגוסט בכנס אירגון אמהות עובדות בחיפה.

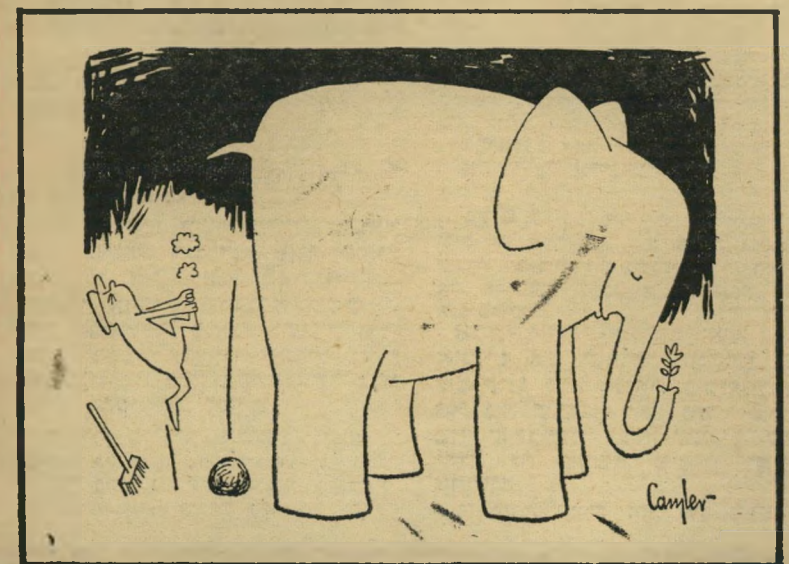
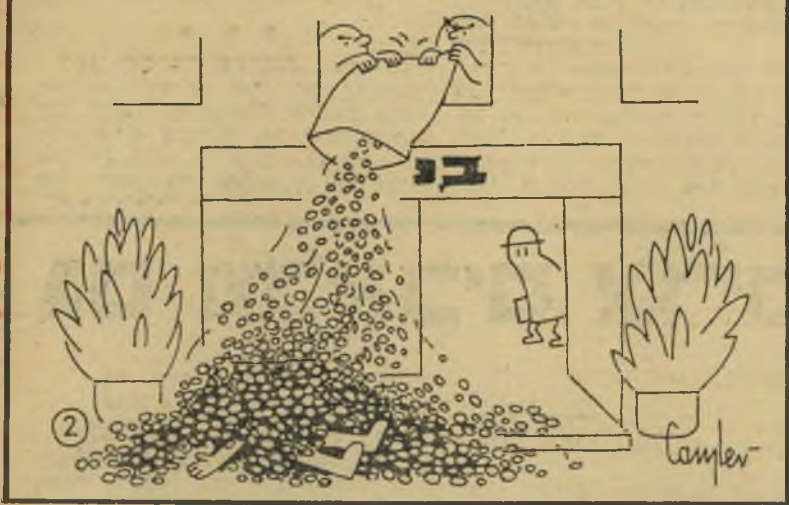
„העיקר שהעניין יהיה סודי“ אמרה ראשהממשלה. „אם נאצר לא יכריז ברדיו תוך 24 שעות שהוא מוכן לפגישה סודית בהחלט, זה יהיה עוד סימן שאינו רוצה שלום.“

בלונים

מאת י. פאפ

קפטן נבחרת הכדורגל, מרדכי שפיגלר

"אורגיה של צביעות"

עוררו את זעמו של ה"ד"ר (ראה מסגרת). אבל אפילו צביעות זו עזרה לאחיות — כי היא הביאה להסכמה כללית שהאחיות צודקות.

תפקידנו במשך הויכוח היה להוכיח ש"המלך הוא עירום" — ושאינו שום בסיס מוסרי ומעשי לתביעת הממשלה שהאחיות יפסיקו את השביתה ללא תנאי. עשינו זאת בשורה של קריאות ביניים, עד שהגיע תורנו לנאום.

יצחק בן-אהרון, למשל, הצדיק את ה"אחיות והביע תקווה שתביעותיהן תתמלאנה. בדממה שהשתררה לרגע בתום נאומו, קראנו:

אורי אבנרי: אם כך, למה זה הגיע בכלל לשביתה? מן הקשר בין כל הדיבורים האלה ובין מעשינו?

ה"ד"ר ראובן ברקת: אל מי אתה מדבר עכשיו, חברי-הכנסת אבנרי? (הכחנה: הנואם כבר סיים, ואין למי לקרוא קריאת ביניים).

אורי אבנרי: לכל מי שמע את נאומי של חברי-הכנסת בן-אהרון ולקח את זה ברצינות!

לא היה איש באולם שלא הבין בדיוק למה הכוונה — שאין כל קשר בין דבריו החסודים של בן-אהרון, ובין מעשיו ערב השביתה. על כך עמד שלום כהן לאחר מכן בנאומו. דבריו, כמו קריאות הביניים, עשו רושם כפני שכל הנוכחים ידעו שה"מלך הוא באמת עירום" — שדברינו נכריים בדיוק. עבדי הבוסים לא יכלו לבטא זאת עצמם.

כשריכר ח"כ מאיר אביזוהר מע"מ והת' לזנון על כך ששרי-הבריאות לא נכנס למשא ומתן:

אורי אבנרי: תציע לשרי-הבריאות לעבור עכשיו מייד עם האחיות לאחד ה"דורים, ולגמור את כל העניין עוד לפני תום הויכוח. למה לא השר פה, המנכ"ל פה, וראשי האחיות פה.

מאיר אביזוהר: תתפלא, חברי-הכנסת אבנרי, זוהי אפשרות. כך נגמרו כבר דברים.

★ ★ ★

השר לא עבר, לחרור אחר, כי כונת הממשלה הייתה שהכנסת תפנה פה אחד אל האחיות ותציג להן דרישה אולטימטיבית בית לחזור לעבודה מייד, ללא תנאי. הפרנו כוונה זו של אולטימטום פה אחד. הצענו הצעת-החלטה אחרת, כלהלן:

(1) הכנסת מכירה בצידקת דרישותיהן של האחיות ומגנה את האדישות, השחיתות וההתעלמות מצד הממשלה, קופות החולים, שאר המעבידים והנהגת ההסתדרות, שגרו מן במישרין לשביתת האחיות, אחרי ש"איגוד-האחיות מיצה את כל הדרכים הסבירי ורז למאבק מקצועי.

(2) נוכח הסבל הנגרם לאלפים בעיקבות שביתה זו, קוראת הכנסת לממשלה לשים קץ לשביתה זו, עליידי כך שתצהיר לי אלתר על הכרתה בצידקת דרישותיהן של איגוד-האחיות, ועל התחייבותה העקרונית להיענות לדרישות אלו, במשא ומתן מזוי רז תוך שבועיים.

(3) הכנסת קוראת לאחיות לחזור לי עבודה מייד אחרי שהממשלה תצהיר על נכונות זו.

הצענו זו נדחתה כמוכרן רוב גדול, כמו ההצעות של סיעות אופוזיציוניות אחרות. אך דחייה זו הייתה רק למראית-עין. כי הודות לעמדתם האיתנה של האחיות, ש"סירבו לקבל את האולטימטום של הרוב, ו" גם הודות לפעולה הפרלמנטרית שלנו, קיבלה הממשלה למעשה את עמדתנו.

כעבור 48 שעות נפסקה השביתה — אחרי שהממשלה הסכימה בשקט לחלק מ"דרישות האחיות, וגם קבעה גבול של זמן למשא-ומתן. הזמן שנקבע: שבועיים, ב"דיוק כפי שהצענו.

היא יכלה למסור "הודעה ממשלתית" על נושא זה. במיקרה זה מתבטלות אוטומטית כל ההצעות של חברי-הכנסת, והדיון נע"ר לפי סדר-הסיעות. כלומר: במקום לפ" תוח את הדיון, יורת סיעתנו לתחתית סדר-הנואמים — ואילו הממשלה עצמה פיתחת בדיון, כשהסיעות הגדולות אומרות אחריה אמן.

כך קרה שהממשלה — שזה עתה דרשה מהכנסת להסיר את כל העניין מסדר-היום, מסרה עליו פתאום הודעה משלה.

★ ★ ★

עצם עריכת דיון כזה היה, כמוכרן, נצחון גדול לעניין האחיות — כי הוא הפנה את תשומת-לב הציבור כולו לפר" שה זו ומכיון שאף אחת מן המפלגות לא רצתה לאבד את קולותיהן של 11 אלף אחיות — גם לא הכחיש איש מן הנוא"מים כי האחיות צודקות.

מכאן ההשתלשלות של הציגיות המתח"רות, ששלוס כהן קרא אותה בראשית דב"ריו "אורגיה של צביעות" — מילים ש"ר

הם ורדיגר מפא"י לא הצביע בעד ההצעה של עצמו! כל שאר הכנסת הצביע, לפי הצעת הממשלה, בעד הצעת ר"ק להסיר את העניין מסדר-היום! (זה ממש לא י"אמן. אני יודע. אבל זה היה כך).

כשאך פרצה השביתה, תבענו במיכרן לקיים עליה דיון "דחוף". בעיקבותינו הל"כו כמעט כל שאר הסיעות. הנשיאות הכי"רה בדחיפות ההצעות, כי או כבר לא הי"תה לה ברירה. פשוט אי-אפשר היה להת"עלם מן השביתה שגרמה זעזוע בארץ.

לפי התקנון, היה הויכוח צריך להתקיים למחרת-היום. מכיון שסיעתנו הייתה הרא"שונה שהגישה את ההצעה, היינו אנחנו צריכים לפתוח בדיון.

רעיון זה העביר לחלה בלב הכיסים של הממשלה וקופת-החולים. היה ברור להם שאם נפתח אנחנו בדיון, נקבע גם את סיגנונו, ברוח של התקפת-מתוך על הטיפול הפושע שלהן בתביעות האחיות. הייתה לממשלה רק דרך אחת למנוע זאת.

גם מלאכים צריכים לאכול

דוד ומבקש ממך להימנע מלהשתמש ב"ביטויים פוגעים". **אורי אבנרי:** קרא לזה "עזות-מצח". **שלום כהן:** אמרתי: חוסר האחריות של הממשלה.

היינו היחידים בבית שתמכו בשבוע ש"עבר בהצעתו של חברי-הכנסת ורדיגר ל"דון בבקשה". אם אינני טועה, גם מגיש ה"הצעה לא היה נוכח כדי להצביע בעד ה"הצעה של עצמו. אך הממשלה אמרה: אין טעם לדון עכשיו בעניין, מטפלים בבקשה — והכנסת הסירה את הענין מעל סדר יומה.

והיום, כשרכבות חולים סובלים, ובשאלפי אחיות, שיייעדו חייהן הוא לעזור בהקלת סיבלם של הבריות, נקרעות בין זכותן לתני אים הוגנים ובין חובת ליכן לעי זור לחולים — כיום באים דוכרי הקואליציה, ולא רק הם, כדי לשי פוך דמעות-ניתני על מצבם של החולים ושל האחיות כאחת.

לזרז את בדיקת תנאי העבודה של האחיות, כדי לקבוע תקן הוגן שפירושו עומס-עבודה הוגן;

להבטיח לאחיות ולאחים את אותן ההטבות המגיעות להן במסגרת עיסקת"החבילה;

להעניק להן פיצוי כספי סביר על מאמץ-היתר שנשאו בו במשך כל השנים הללו בשל העדר תקן ברוך והוגן.

הופיע לפנינו חברי-הכנסת בן-אהרון והצ"היר שהוא נקרע, ויש לו דין-דוכרים, ויש לו ריב עם המעבידים. הוא התחכך עם המעבידים.

אבל מי בעצם מתווכח עם מי? מוזכר ההסתדרות, כנציג האחיות, מתווכח עם מוזכר ההסתדרות כי נציג קופת-חולים, המעביד העי קרי.

בא כאן חברי-הכנסת בן-אהרון, ושופך דמעות מפני שהחבר בן-אהרון מההסתדרות אינו מצליח לכוף על האדון בן-אהרון מ"קופת-חולים הסדר, שחברי-הכנסת בן-אהרון חושב שהאדון בן-אהרון צריך לתת ל"חבר בן-אהרון.

קריאה: התבלבלנו. **שלום כהן:** גם הוא היה מבלבל. **השר ויקטור שפיטוב:** מבריק. **שלום כהן:** תודה על המחמאה.

היינו עדים למאבק איתנים בין חברי הכנסת בן-אהרון והחבר בן-אהרון ואדון בן-אהרון, ובניתיים אלפי החולים סובלים.

מעניין שהמרירות של החולים הסובלים אינה מכוונת נגד האחיות. הרדיו שידר ראינות עם חולים, הסובלים מהשביתה, ודווקא הם תמכו באחיות. הם עמדו ל"צידן של האחיות. אם המרירות של ה"אחיות תתמשך, נעלם עבודה ביוקר, כי הרבה-הרבה יותר מאשר בלירות. על ה"ממשלה לשים לה קץ, על ידי מימוש ה"הכרה בצידקת האחיות.

זוהי נוסח נאומו של שלום כהן בוויכוח על שביתת האחיות:

שלום כהן: אין פלא שהממשלה הצי"עה לנשיאות הכנסת אתמול לבטל את ה"הצעות החופות לסדר-היום, ולמסור ב"חופזה הודעה בעצמה.

כהן, במקום שסיעתי תפתח את הדיון ותוקיע את הממשלה וה"הסתדרות על חלקן בשערורייה הציבורית שדחפה את האחיות לשבות — במקום פתיחה זו, היינו עדים לאורגיה של צביעות משי תוללת.

כולם הרעיפו אהדה על האחיות. כולם

כמו אנשים רבים אחרים במדינה (ו" בעצם, מי לא?) הייב גם אני חוב אישי גדול לאחיות. אני זוכר עדיין היטב את פניהן של רוב "המלאכים בלבן" שהרגיעו אותי ושיככו את כאבי בבית-החולים הצבאי. אי"ני יודע אם רובן עובדות עדיין במקצוע כפורטובה זה אחרי 22 שנה. אני רוצה להאמין כי השבוע החזירה סיעתנו חלק קטן מחוב אישי זה.

מה יכולים שני אנשים לעשות בכנסת — כשכל אחד מהם בטל בדיוק בשישים? ב"פרשת האחיות הפעלנו את כל התרגילים הפרלמנטריים האפשריים — ונדמה לי ש"מילאנו תפקיד לא-מבוטל במה שאירע.

★ ★ ★

לפני שדושה שבועות, כשעוד אפי"שר היה למנוע את שביתת-האחיות, הוצע לדון בכנסת בפרשה. בעת ההצבעה היינו היחידים שהצביעו בעד הדיון במלי"אה, ורק אנחנו והד"ר סנה הצביעו בעד דיון בחוקה. אפילו מציע-ההצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

היה זה ש"הצעה (ח"כ אבר"י

לוי אשכול

„לפי הקצב הנוכחי, יימשך קיבוץ גלויות לפחות 300 שנה!“

„הציונות אינה מביאה עלייה — והעלייה אינה זקוקה לציונות!“

„הסוכנות וההסתדרות הציונית שייכות לעבר — דרושים כלים חדשים!“

במיסגרת הוויכוח השנתי על המשרד לקליטת העלייה פתח אורי אבנרי עמדה עקרונית חדשה לגבי בעיות העלייה: אורי אבנרי: זהו הפרלמנט של מדינת ישראל. כימעט כל חברי מגדירים את עצמם כציונים. התמונה היחידה התלויה כאן היא תמונתו של מייסד התנועה הציונית. על כן, קצת משונה לראות שבחיכוך על העלייה — שהיא לכל הדעות הנושא החשוב ביותר בפרלמנט ציוני — הכנסה היא כימעט ריקה, וההתעניינות כימעט אפסית.

הציונות פשטה את הרגל

אבל אין פלא בכך. השר שמעון פרס הציג כהישג ציוני גדול את עלייתם של 40,000 יהודים בשנה האחרונה. מבחינה ציונית, כבוד השר, זהו כשלון עצום, שלא לומר פשוטת-הרגל. 8.5 מיליון יהודים חיים בעולם החופשי — מהם באו בשנה האחרונה 17,000 — 0.25%. מכל היהודים בעולם — כ-12 מיליון במספר — באו 0.3%, כולל יורדים וחוזרים. העולים שבאו בשנה האחרונה מהתים 1.7% מהאוכלוסיה היהודית בארץ; פחות ממחצית אחוז הריבוי הטבעי של האוכלוסיה הערבית.

קיבוץ גלויות, הגשמת החזון הציוני, יקח — לפי קצב זה כ-300 שנה, בלי לקחת בחשבון את הריבוי הטבעי של יהודי הגולה!

נדמה של העלייה לקנדה, העלייה לאוסטרליה, גדולה יותר באהווים מהעלייה היהודית לישראל — בלי הסוכנות, בלי ההסתדרות הציונית, ובלי כל שאר הגופים האנכרוניסיים העוסקים בשטח זה אצלנו.

השר שמעון פרס: חמש מאות מיליון נוצרים.

אורי אבנרי: נוצרים יש רבים. אך אם נשווה את שיעור העולים לקנדה לאוכלוסיה הקנדי, נראה שהעלייה לשם גדולה יותר מאשר העלייה לישראל. אם המספר קצת גדול יותר או קצת קטן יותר, הבדל משמעותי אין כאן. אילו הציונות היתה כיום מה שנדמה היה פעם שתהיה,

שמעון פרס

שייכת לעבר. היא היתה פיגום להקמת בנין המדינה — ועכשיו יש מציאות חדשה, יש מדינה.

אני מדבר בשם תנועה שהיא אחרי-ציונות, פוסט-ציונות, לא אנטי-ציונות. כי אי-אפשר להיות „אנטי“ משהו השייך לעבר.

על עמדתנו נאמרו הרבה דברי-איוולת, ולצדדי גם לא מעט השמצות בזכות הזה, גם מפי ראשי-הממשלה. על כן אשתמש בהזדמנות זו כדי להגדיר בכירור היכן אנו עומדים בסוגייה זו.

במצע היסוד של תנועת העולם הזה — כוח חדש נאמר: „הזיקה ההדדית בין יהודי מדינת-ישראל ויהודי העולם... היא עובדה קיימת וחיונית שיש לכבדה.“ במצעי-הבחירות לכנסת אמרנו: „קיימת זיקה הדדית שב-

פת, החיים בישראל הם חיים טובים. איוו ישראל מושכת עולים? התשובה היא: כל ישראל.

האוצר העיקרי שלנו במשיכת עולים הוא הפלורליזם העצום שלנו, הסגנוניות של סגנונות והשקפות ושכבות. בחיכוך בכנסת בא כל חוג ואומר: אני מושך עולים. הדתיים האורתודוקסיים אומרים: אנו מושכים עולים, תשימו יותר דגש על הדת ויבואו יותר עולים. אנשי התנועות החלוציות אומרים: אנו מביאים עולים, תשימו יותר דגש עלינו ויבואו יותר עולים. האמת הפשוטה היא, שכולנו מושכים עולים: האורתודוקסים מושכים אורתודוקסים; השמאל מושך את אנשי השמאל; הרפורמים מושכים רפורמים; הפרופסורים מושכים פרופסורים; החלוצים מושכים חלוצים; הקפיטליסטים מושכים קפיטליסטים, ואפילו ההיפים הנרקומנים מושכים היפים עם סמים.

אינני יודע מי מושך יותר. אני מעז לומר שיייתכן שאפילו אני, שאינני מדבר בשם הצייונות, מושך יותר יהודים לארץ מאשר חברי הכנסת פרוש, כשאני מופיע בפני סטודנטים בפרים רומא וניריווק ואומר: „בואו לארץ, עזרו לנו לבנות כאן חברה ברוחנו.“

זה מעורר זיק בקרב הסטודנטים היהודיים בחוץ-לארץ, כשם שנאמרו של חברה-כנסת פרוש, בפני בחורי ישיבה, מעוררים זיק מיוחד בקרב אותם בהוריי-שיבה שם.

מכאן גם הסכנה בהחרמת התנועה הרפורמית בארץ. כי הרפורמים כאן יביאו רפורמים משם, ותנועה זו מונה למעלה ממיליון וחצי יהודים. גם המלחמה, שרוצים אחדים כאן לנהל נגד השמאל החדש בעולם, בשם המיליטריזציה של המדינה — היא לרעת העלייה, ואם תרצו: היא אפילו אנטי-ציונית.

GENTLEMEN OF PIECE

השר פרס דיבר אל האתגר של ירושלים. נדמה לי שכל שר בממשלה יש לו „זכוב“ משלו בראש מבחינת השטחים. זוהי Government of peace וכל אחד משריה רוצה piece אחר של הארץ: מפ"ם

הציונות כשטה את הרגל

רוצה את הגולן; השר אלון רוצה בעיקר את ביקעת הירדן; השר דיין — את שארם-אל-שייך; השר וייצמן — את הגדה המערבית.

מרדכי פורקים: — — — (לא נקלט). אורי אבנרי: ואתה — את כולן יחד.

השר פרס שם בכל פעם את הדגש על ירושלים. כל הדברים האלה הם אנכרוניסטיים, כאשר מדברים במצב זה ובעבר זה דווקא ** כאשר ההתפתחות עוברת על פנינו והעימות עומד לפנינו.

האתגר הגדול ביותר לעלייה בעתיד — זה לא ירושלים והא שייכונים סביב זה — האתגר האמיתי הוא השלום.

כאשר יבוא שלום — השלום יביא המונים, כי פירושו רוחה, ואופקים רחבים חדשים לכלכלה. השלום יפתח שערם שהם נעולים היום.

„שטחים תמורת יהודים“

מדיניות של שלום ומדיניות של עליה הולכות יחד במידה רבה מאוד. מדיניות של עליה יכולה להיות, לדעתי, מרכיב חשוב במדיניות שלום בעלת-דמיון. למשל, כאשר אנחנו מדברים עם ברית-המועצות — ואני חושב שחייבים לדבר עם ברית-המועצות... —

אברהם רדיגרי: בקשר לעלייה? אורי אבנרי: לא יהיה מנוס מזה. חייבים לדבר איתה במישור של עליה ובמישור של הענינות במזרח התיכון, ואז חייבים לכוון את שני הדברים האלה יחד.

אני לא רוצה לטבוע פיסמה כמו „יהודים תמורת שטחים“, אבל אני יכול לתאר לעצמי מיתקפת-שלום ישראלית, עם זיתורים מרחיקי קילומטרים למען שלום עם הערבים, כאשר הדבר יהיה כרוך בהסכמה של ברית-המועצות לאפי שר עלייה גדולה ממנה לישראל.

עית בין היהודים בישראל ובמדינות אחרות. ישראל תהיה על פי מצוות הסולידריות היהודית, ותצא להגנת יהודים, הנרדפים בשל יהדותם, בכל ארץ מארצות העולם, וביוחד בארצות-ערב ובברית-המועצות ונרודותיה. העלייה היהודית ההמונית היא ססייסי למדינה ומקור טבעי לצמיחתה האורגנית. ניתן יד לכל אמצעי שיש בו כדי לעודד עליה זו ולקולטה.

אנו בעד עלייה המונית גדולה ככל האפשר, אנו רואים בה פסייחיים לישראל, לבניין מדינה מודרנית בעלת חברה מתפתחת ומשק מושגי שג, וגם צורך פנימי ליהודים רבים, כן ירבו.

ארץ שטוב לחיות בה!

מדוע, גברתי היושב-ראש, באים יהודים אלה? הם באים על שום זיקתם לארץ, לאומה החדשה, לחיים החדשים הנרקמים בה, כדי לחיות בין יהודים. זהו גורם ראשון. אבל יש גורם שני, ובלעדיו לא היה הגורם הראשון מביא עולים במימספר ניכר מארצות רוחה.

באים לישראל מפני שזוהי ארץ שטוב להיות בה. ואילו היותי אני ממונה על העלייה, היותי מכסס את עיקר התעמוכה לעלייה על כך, שי זוהי ארץ שטוב לחיות בה.

זה לא גיהנום שצריך לבוא אליו משום הרגשת-חובה; זו מדינה שטוב לחיות בה, פשוטו כמשמעו, לא רק מפני שאתה כיהודי תחיה בין יהודים, וזה יותר נוח, אלא גם מפני שזו ארץ נחמדה, נעימה ומושכת מהרבה בחינות.

זהו כיום הגורם המרכזי המושך עולים. תיירים ונוער באים לארץ, רואים את הארץ, והיא טובה בעיניהם. הם מביאים את עצמם ואת קרוביהם לישראל.

האקלים של הארץ, אורח החיים, סדרי החברה, הקצב האיטי יותר, הביטחון הרב ביותר בחוב, והרבה-הרבה גורמים אחרים — הם שהופכים את ישראל הקטנה הזאת למקום המושך יהודים ואחרים.

כהשוואה לחיים באמריקה, החיים בישראל היום הם גן-עדן, פשוטו כמשמעו; וגם בהשיי וואה לחייו של אדם המצוי באנגליה או בצר-

כי אז היינו צריכים לעמוד בפני עליה לא של כמה רבבות, כן ירבו, אלא בפני עליה של מאות אלפים מארצות החופשי.

השותפות היהודית והאומה בישראל

ברור שהציונות והגדרותיה הישנות אינן רלבנטיות לעלייה. יש משהו אחר. מה יש? אם נצא מעולם המיתולוגיה והאידיאולוגיה, נראה שהתמונה האמיתית היא זו:

- יש עם יהודי בעולם, שותפות אתי נית ותרבותית חזקה מאין כמוה, שאי ננה שותפות מדינית-ממלכתית.
- בתוך העם היהודי הוה יש אומה חדשה — זו הקיימת בישראל, והיא שותפות ממלכתית, שותפות-גורל מדינית, שותפות פתוחה, שאליה אנו מזמרי נים את היהודים בעולם.
- יש זיקה עצומה של יהודי העולם לישראל, כשם שיש הרגשת-אחריות עמוקה של כולנו כאן, בישראל, לגורל יהודי העולם. זהו קשר של סולידאריות, קשר עמוק ביותר.
- יש להגדיר קשר זה נכונה כדי לעבור מעולם של מליצות דמיוניות לעני לם של אמת ומעשה; מעולם של מוסי דות אנכרוניסטיים, כמו ההסתדרות הציונית והסוכנות, לעולם של מוסדות ממלכתיים יעילים, כמו שצריך להיות משרד העלייה בישראל — משרד העי ליייה, ולא המשרד לקליטת העלייה.

אנחנו „אחר-ציונים“

אנחנו חיים, גברתי היושב-ראש, בתקופה אחרי-ציונית. הציונות, על הישגיה המפוארים, וגם על שניאותיה,

* פרס אמר בנאומו שהבאת אלפי תושבים חדשים לירושם לים תדרבן עולים לבוא לארץ. ** באותו ערב הודיע הרמטכ"ל על הצבת הטילים הסובי ייטיים לאורך התעלה.

העולם הזה

בגלל תמונה זו נעצרו

הצלם והדוגמנית

מגיעה לתל-אביב

אופנת הלבנים

כתבת ענקה על הפסטיבל הגדול

פופ 70

